

Tomaž Lenart,
direktor Doma
Nine Pokorn:
Njegova
vrata niso
nikoli
zaprta

Str. 22-23

Kje so nekdanje znane
blagovne znamke? Str. 12-13

novi tednik 79 let

Tednik za Savinjsko regijo / št. 11 / Leto 79 / 14. marec 2024 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Kako do zdravstvenih informacij v domovih za starejše?

»Svojci stanovalcev domov za starejše v več krajih po Sloveniji se v obdobju zdravniške stavke ne morejo pravočasno posvetovati z domskim zdravnikom in pridobiti informacij o zdravstvenem stanju svojih bližnjih. Posamezni zdravniki prav tako ne izdajajo zdravniških potrdil ali druge dokumentacije, ki jo stanovalci in svojci potrebujejo, recimo za oddajo vlog za pridobitev dodatka za pomoč in postrežbo,« so sporočili iz Skupnosti socialnih zavodov Slovenije. Preverili smo, kako je v domovih za starejše na Celjskem. Str. 2

Foto: Andraž Purg

ŽALEC, ROGAŠKA SLATINA, CELJE

1,7 milijona za brezplačna
izobraževanja odraslih Str. 8

CELJE

Prenovljena strategija
razvoja turizma Str. 3

PRILOGA

TV SPORED

ZADETKI

»Krepitev človekovega dostojanstva se začne z okoljem, kjer posameznik biva. Pred 15 leti so bile stene svetlo modre, notranjost prostorov je spominjala na psihiatrično bolnišnico. V zadnjih letih smo obnovili popolnoma vse.«

Tomaž Lenart, direktor Doma Nine Pokorn Grmovje

»S pripravo monografije sem se želel kraju oddolžiti za nešteto lepih trenutkov v objemu čudovite narave in mogočnih vrhov. Med raziskovanjem sem pridobil nova spoznanja, za katera upam, da bodo našim zanamcem v poduk in večen spomin.«

Matej Hohkraut, avtor monografije o Zidanem Mostu

»Vsak človek ima svojo ljubezen v življenju in mora delati, kar mu je všeč. Nikoli na nikogar ne pritiskam. Sploh ne na otroke. Pustim, da se otrok sam najde.«

Mihajlo Perić, umetnik slikanja na svilo

»Na vrhu sva bila nagrajena s skorajšnjim brezvetrjem in z živo žarečim sončnim zahodom. Bilo nama je jasno, da sva se znašla v trenutku, ki ga redko doživimo.«

Luka Krajnc, celjski alpinist, ki je s kolegom preplezal novo smer v Patagoniji

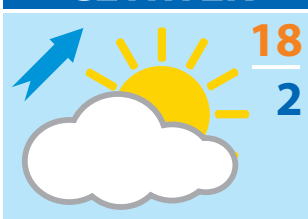

»Vsaka duša se oglasi na način, ki nam je blizu. Ne gre le za bela peresa. Ko duša zapusti fizični svet, ima svojo identiteto. Ob tem prehodu ni več vezana ne na materialne stvari ne na čas ali prostor. Ostanejo ji spomini na življenje.«

Tjaša Budaji, duhovna učiteljica in medij

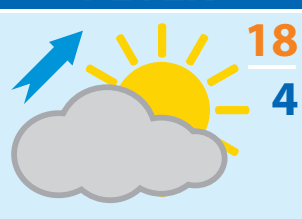

ČETRTEK

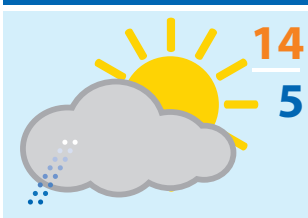
18
2

PETEK

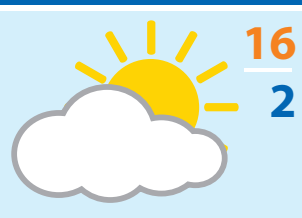
18
4

SOBOTA

14
5

NEDELJA

16
2

Vir: ARSO

V celjskem Domu ob Savinji pravijo, da težav zaradi zdravniške stavke nimajo. (Foto: Andraž Purg)

Otežen dostop do zdravnikov v domovih za starejše v času zdravniške stavke

Kako do zdravstvenih informacij v domovih za starejše?

»Svojci stanovalcev domov za starejše v več krajih po Sloveniji se v obdobju zdravniške stavke ne morejo pravočasno posvetovati z domskim zdravnikom in pridobiti informacij o zdravstvenem stanju svojih bližnjih. Posamezni zdravniki prav tako ne izdajajo zdravniških potrdil ali druge dokumentacije, ki jo stanovalci in svojci potrebujejo, recimo za oddajo vlog za pridobitev dodatka za pomoč in postrežbo.« so sporočili iz Skupnosti socialnih zavodov Slovenije. Preverili smo, kako je v domovih za starejše na Celjskem.

SIMONA ŠOLINIČ

V skupnosti sicer navajajo, da jih je več domov opozorilo, da se nanje obračajo svojci stanovalcev, ki so v času zdravniške stavke naleteli na težave pri komunikaciji z zdravniki, saj jim ti ne zagotavljajo informacij o zdravstvenem stanju njihovih bližnjih in različnih zdravstvenih potrdil. Tako pravi sekretar skupnosti **Denis Sahernik**: »Žal domovi svojcem pri teh težavah ne morejo pomagati, saj sta organizacija in izvajanje zdravniške oskrbe v domovih za starejše v pristojnosti zdravstvenih zavodov. Že dlje časa opozarjamo na nezadostno dostopnost zdravniške oskrbe v domovih, zato vse odgovorne pozivamo, naj preprečijo, da bi zaradi stankovnih dejavnosti prišlo do še dodatnega poslabšanja razmer. Skupnost socialnih zavodov zato ministrstvo za zdravje in zdravstvene zavode, ki so odgovorni za organizacijo zdravniške službe v domovih, poziva, naj zagotovijo, da stankovne dejavnosti ne bodo dodatno prizadele starejših, ki so ranljiva skupina.

Kaj pravijo v domovih?

Nekaterim domovom za starejše na Celjskem smo poslali vprašanja, ki se nanašajo na omenjeno problematiko, ki jo skupnost izpostavlja. Vsi pravijo, da večjih težav pri njih ni.

»V našem domu imamo koncesionarja zdravnika in trenutno nimamo težav. Delo zdravnika, podajanje informacij in obravnave potekajo nemoteno. Imeli smo nekaj odpovedanih pregledov v Splošni bolnišnici Celje, o čemer smo bili pravočasno obveščeni, prav tako

smo prejeli že nove datume za odpovedane preglede,« pravi **Bojana Mazil Šolinc**, direktorica Doma ob Savinji Celje. Poudarja, da ne drži, da informacij o zdravstvenem stanju oskrbovalcev svojci ne bi mogli dobiti, prav tako ni težav z izdajanjem napotnic, receptov za zdravila ali medicinskotehnične pripomočke. Tudi če oskrbovanci potrebujejo nujno medicinsko pomoč, jo dobijo, ker urgentni center deluje nemoteno. Dodaja, da je tudi delovni čas domskega zdravnika enak kot pred zdravniško stavko.

Tudi v Domu upokojencev Šmarje pri Jelšah z organizacijo zdravniške oskrbe za stanovalce v času stavke zaenkrat nimajo težav. »Zdravstveni dom Šmarje redno izvaja svoj program. Imamo pa kljub temu nekaj izzivov, ker se je konec leta končalo pogodbeno sodelovanje z zdravnikom, ki je vodil domsko ambulanto. Trenutno še vedno nimamo stalnega zdravnika. Tako se v proces zdravljenja vključujejo različni zdravniki, kar za spremljanje naših stanovalcev zagotovo ni optimalno. Zavedamo se kadrovskih izzivov, vendar si želimo, da bi čim prej dobili stalnega zdravnika,« pojasnjuje direktorica doma **Gordana Drimel**. Dodaja, da se trenutno še ne pojavljajo težave, da svojci ne bi mogli dobiti informacij o stanju starejših. »Svojci informacije dobijo osebno v času delovanja ambulant ali po telefonu. Zdravniki se zelo trudijo in so odzivni. Tudi urejanje zdravstvene dokumentacije je nemoteno. »Zdravnik je v domu prisoten v enakem obsegu kot pred stavko. Kakšne bodo zadeve ob zaostitvi

stavke, je težko napovedovati. Razpored dela zdravnikov za ta mesec je izdelan, tako upamo, da bomo tudi v prihodnje zdravniško oskrbo nudili brez težav,« še dodaja Drimelova.

Primer dobre prakse

Iz Doma starejših Laško so nam sporočili, da ima ta koncesijo za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti, na podlagi katere ima zaposleno zdravnico splošne medicine. »To je primer dobre prakse in ena naših prednosti. Zdravnica je v domu prisotna vsak delovni dan in je ob dogovorjenem času tudi redno na voljo za informacije svojcem. Naši stanovalci in svojci tako nimajo težav zaradi splošne stavke zdravnikov. V času stavke tudi nismo zaznali težav v primeru potrebe po nujni medicinski pomoči,« pravi vodja programa oskrbe starejših v Thermani Laško **Janja Podkoritnik Kamenšek**. Da se v nobenem domu, ki spada pod okrilje družbe Deos, ne srečujejo s težavami zaradi stavke zdravnikov, je dejala tudi direktorica Deosa **Tanja Godec**: »Vsi naši zdravniki delo opravljajo redno in vestno, saj imajo opravka z ranljivo skupino, ki posledic stavke ne sme čutiti. Prav tako ne zaznavamo težav z nujno medicinsko pomočjo.« Enako so nam odgovorili iz Doma upokojencev Franca Salamona Prebold, kjer je domski zdravnik prisoten v enakem obsegu kot pred stavko.

Senecura: »Gre za sistemski problem«

Težave opažajo v Skupini Senecura, v okviru katere je po Sloveniji več domov za starejše. »Trditve Skupnosti socialnih zavodov Slovenije glede komunikacije svojcev oskrbovancev z domskimi zdravniki so pravilne, a jih odgovorni udeleženci ne upoštevajo. Težav z dostopnostjo informacij domskih zdravnikov je namreč veliko in to ne samo v času stavke. Nezadovoljstvo svojcev in stanovalcev potem rešujemo vodstva domov za starejše občane, čeprav je te informacije dolžan podajati zdravnik, nosilec zdravstvene dejavnosti, za kar mora biti dostopen osebno, po telefonu ali e-pošti,« so nam sporočili.

Dodajajo, da v svojih domovih opažajo, da so vedno bile velike zahteve po dostopnosti zdravnikov, a gre za sistemski problem, ki ga svojci in stanovalci pogostokrat ne poznajo oziroma ne razumejo. »Domovi za starejše namreč nimamo vpliva oziroma ne odločamo glede izbire zdravnikov. Kadar javni zdravstveni zavod ne more zagotoviti splošnega zdravnika za potrebe domov, mora občina razpisati javni razpis, na katerega se lahko prijavi koncesionarji. Domovi za starejše v tem postopku ne sodelujejo in nimajo možnosti izbire koncesionarja. Velikokrat se na razpis prijavi samo en koncesionar, z njim ZZZS in občina nato skleneta pogodbo, ki je veljavna 15 let. Dom je pri tem dolžan zagotoviti samo prostore, kjer izbrana ambulanta deluje. Splošne ambulante so nato dolžne organizirati obiske oz. stike za pogovore s svojci. Prav tako so dolžne izvajati nekatere druge storitve, za katere dobijo plačilo ZZZS,« še pojasnjujejo v skupini Senecura.

Srebrna nit: »Etičnost pod vprašajem«

Na stavko zdravnikov so se odzvali tudi v združenju Srebrna nit, kjer pravijo, da je skrajni čas za presojo etičnosti stavke z vidika kodeksa zdravniške etike: »Dnevno se soočamo s hudimi stiskami in kršenjem pravic bolnikov, med njimi je tudi mnogo starejših ljudi, za katere se v Srebrni niti – združenju za dostojno starost še posebej zavzemamo. Zdravniška stavka, v kateri so stranska žrtev bolniki in ki si prizadeva za osebne koristi zdravnikov, potrebuje etično presojo z vidika kodeksa zdravniške etike, saj gre za odgovornost zdravništva do bolnikov. V 4. členu kodeksa je o tem zapisano, da »zdravnik nikoli ne izkorišča pacienta za osebne koristi«. 67. člen kodeksa zavezuje vse zdravnike v Sloveniji, zdravniška zbornica pa je dolžna ukrepati proti zdravnikom, ki kršijo določila kodeksa.« Srebrna nit je zato na Zdravniško zbornico Slovenije naslovila poziv, naj nemudoma sproži preiskavo etičnosti zdravniške stavke.

Pripravljena strategija razvoja celjskega turizma

Oživitev jezera, gondola na grad, potniški terminal in ureditev Turške mačke

Priprava projektov za zasebne naložbe v nastanitve, kot so na primer še kakšen hotel vsaj s 50 sobami, umestitev kampa ali glampinga ob Šmartinsko jezero, celostni strateški načrt razvoja in upravljanja celjskega gradu in preučitev možnosti za spremembo Celjske koče v kolesarski hotel. To je samo nekaj ključnih točk iz osnutka strategije turizma v Celju v naslednjih letih. Osnutek je objavljen na spletni strani občine, javnost se do njega lahko s komentarji, predlogi opredeli do 21. marca.

SIMONA ŠOLINIČ

Pregled kaže, da je osnutek usmerjen tudi v nove oblike turizma, ki so povezane z digitalizacijo in s privabljanjem mladih v knežje mesto, predvsem pa družin. V dokumentu je omenjeno, da so že pri pripravi strategije turistični ponudniki izpostavili pomanjkanje nastanitvenih zmogljivosti srednjega in višjega kakovostnega razreda, ki so prilagojene za razvoj posameznih področij turizma, predvsem poslovno/kongresnega in sejemskega ter športnega turizma. Ravno zato je želja v Celju, da bi bilo zasebnih nastanitve več. »Razvoj

hotelske ponudbe je v preteklih letih zastal tako po številu ležišč kot tudi po storitvah. Za nadaljnji razvoj Celje potrebuje hotel s štirimi zvezdicami več kot 50 posteljami. Hotel mora biti ustrezno prilagojen za ciljni skupini poslovnih in športnih gostov,« je zapisano v strategiji.

Pomanjkanje sodelovanja

Pripravljalci strategije omenjajo, da je analiza preteklega delovanja pokazala premalo rednega sodelovanja med ključnimi udeleženci ter po-

manjkanje medsektorskega povezovanja. »Za uspešnost izvedbe strategije je pomembno, da se na ravni občine ter zavodov, katerih ustanoviteljica je občina, vzpostavi ekipo, ki bo redno delovala. Skupina bo skrbela za vključevanje ukrepov strategije v letne programe dela zavodov, proračune ter medsektorsko sodelovanje znotraj Mestne

občine Celje,« je zapisano v dokumentu.

Pripravljalci strategije dodajajo, da bo treba za uspešen turistični model Celja seči tudi globlje v denarnico. »Zavod Celeia Celje je bil ustanovljen leta 2015 z združitvijo dveh zavodov s področja turizma in kulture. Občina, ki je ustanoviteljica zavoda, sofinancira njegovo delovanje v 62 odstotkih. Leta

Število turističnih prihodov v Celje se je v zadnjem desetletju povečalo za 1,3-krat, kar je pod slovenskim povprečjem. Obseg nočitev se je dvignil s 45.706 leta 2012 na 67.780 leta 2022. Povprečna doba bivanja v mestni občini Celje se je v desetih letih podaljšala z 2,1 v letu 2012 na 2,4 dneva v letu 2022.

V poletni sezoni (junij, julij, avgust) je bilo leta 2022 ustvarjenih 39 odstotkov vseh nočitev.

Število obiskovalcev Starega gradu je znova podobno kot pred pandemijo. Stari grad Celje je v letu 2022 obiskalo 73.174 obiskovalcev. Največ iz Slovenije, sledijo Madžari, Italijani in Nemci, ki so predstavljali približno 10 odstotkov vseh obiskovalcev.

Leta 2022 je v mestni občini Celje na področju gostinstva in turizma delovalo 183 poslovnih subjektov, ki so zagotavljali 665 delovnih mest. Panoga je ustvarila 59,4 milijona evrov prihodkov.

Med dejavnostmi za boljši razvoj turizma naj bi bilo tudi oblikovanje destinacijskega sveta za prireditve. Njegovi člani naj bi bili producenti in organizatorji dogodkov. V prihodnje želi občina nadgraditi tudi Pravljico Celje.

Strategija predvideva tudi enoten sistem označevanja, usmerjevalne table v središču mesta ter table za označitev poti do osrednjih znamenitosti mesta z glavnih vpadnic.

Katere so ključne točke?

Med ključnimi točkami razvoja turizma v Celju v prihodnjih letih naj bi bil premik v razvoju in trženju produktov, ki prinašajo nočitve in celoletno zasedenost nastanitve. »Kultura je generator dnevnih obiskov Celja, nima pa še pomembnega vpliva na zasedenost nastanitve. Treba bo tudi dvigniti konkurenčnost znamenitosti v Celju, razviti dobro ponudbo v več jezikih,« omenja strategija. Dokument načrtuje dodatno oživitev mestnega jedra, še večje vključevanje podjetnikov v turizem ter preoblikovanje zavoda za kulturne prireditve in turizem v sodobno destinacijsko menedžmentsko organizacijo z razvojno, s promocijsko in prodajno nalogo. Celje naj bi v prihodnosti zavzelo bolj dejavno vlogo kot središče turizma savinjske regije in še bolj okrepilo trajnostni razvoj in trajnostno mobilnost ter digitalizacijo na področju turizma. Nekatere od optimističnih napovedi strategije so tudi, da bi do konca leta 2029 knežje mesto doseglo rast turističnih nočitev za 30 odstotkov in da bi povečali povprečno dnevno porabo turista za 3 odstotke na letni ravni.

Foto: Andraž Purg

Kaj predvideva razvoj na osrednjih turističnih točkah?

Stari grad

Celostni strateški načrt razvoja in upravljanja

Preučitev možnosti za ureditev grajske restavracije

Prenova in zasnova razstav

Ureditev in digitalna nadgradnja dveh grajskih poti, geološke in panoramske

Celjska koča

Preučitev možnosti za spremembo Celjske koče v kolesarski hotel

Mestno jedro

Ureditev prireditvenih prostorov in določitev oblike dogodkov za posamičen prostor ter ureditev ustrezne opremljenosti za izvajanje dogodkov

Ureditev zelenih površin na bregovih Savinje

Ureditev lapidarija ter dostopa do Heraklejevega svetišča iz mestnega parka

Prestavitev tica v bližino železniške postaje

Študija izvedljivosti za uporabo objekta Turška mačka za namen turistične dejavnosti

Ureditev potniškega terminala Celje, ki bo vključeval javno kolesarnico, parkirna mesta

Preverjanje možnosti za vzpostavitev gondole na celjski grad

Garažna hiša v sklopu železniške postaje

Parkirišča v bližini mestnega središča

Šmartinsko jezero

Priprava načrtov za nadaljnjo ureditev območja

Preučitev možnosti kampa in glampinga

Ureditev kampiranja za ribiče

Postajališče za električna kolesa

Mestni park Celje

Preučitev možnosti za certificiranje gozda (terapevtski gozd) oziroma razvoj enega produkta gozdnega turizma

Slovensko podjetje leta

Podelili priznanja najboljšim podjetjem po regijah

Na Brdu pri Kranju so na slavnostnem dogodku ob zaključku izbora Slovensko podjetje leta razglasili zmagovalce oziroma najboljša slovenska podjetja. Izbor najboljših podjetij po posameznih regijah je po vsej Sloveniji potekal v organizaciji lokalnih medijev in partnerstvu s Prvo bonitetno agencijo – EBONITETE. SI.

JAROŠ LIPOVNIK

Zamisel o izboru se je porodila ob dejstvu, da je v Sloveniji uspeh, še posebej podjetniški, premalokrat nagrajen oziroma včasih nosi celo negativni naboj. V Sloveniji se uspešni podjetniki in podjetnice tako praviloma izogibajo soju medijskih luči in slave, njihovi dosežki pa so pogosto spregledani. V sodelovanju z regionalnimi gospodarskimi zbornicami in v partnerstvu s Prvo bonitetno agencijo – Ebonitete.si smo tako izbirali podjetja, katerih zadnji poslovni rezultati in številni drugi »mehki« dejavniki kažejo na izjemen napredek v poslovanju.

Zlati pokrovitelj dogodka Slovensko podjetje leta je GRAWE zavarovalnica. Predsednik uprave mag. David Kastelic je ob tem povedal: »Verjamem, da priznanja za podjetje leta igrajo ključ-

Priznanja za Slovensko podjetje leta v kategoriji velika podjetja je podelil mag. David Kastelic iz zavarovalnice GRAWE.

no vlogo pri spodbujanju in priznavanju odličnosti ter inovacij v poslovnem svetu. Pomembno je, da se podjetja, ki izstopajo po svoji uspešnosti, inovativnosti ter trajnosti, izpostavi, saj dober zgled spodbuja krepitve poslovnega okolja. Vsa podje-

Na dogodku so uživali od desne proti levi mag. David Kastelic, predsednik uprave zavarovalnice GRAWE z ženo dr. Jernejo Kastelic, Vera Kocbek, vodja marketinga na GRAWE, in Simon Husar, član uprave GRAWE zavarovalnice.

Javna Agencija Spirit Slovenija, ki jo vodi Rok Capl, je nacionalni partner dogodka Slovensko podjetje leta.

tja, še posebej pa najboljša, si prizadevamo za trajnostno rast in napredek družbe kot celote.«

Ključni so finančni rezultati

Izbor je potekal na podlagi javno dostopnih podatkov o poslovnih uspešnosti, ki jih je ocenila strokovna žirija, sestavljena iz predstavnikov gospodarske zbornice, analitika Prve boni-

Zbrane je nagovoril tudi direktor medijev Dejan Zver.

tetne agencije – EBONITETE. SI ter predstavnikov uredništev medijev.

Pri Prvi bonitetni agenciji – EBONITETE. SI so pri razvrščanju podjetij in iskanju finalistov glavno vlogo igrali finančni rezultati podjetij. Pri tem so upoštevali kar 15 izbranih finančnih kriterijev, ki jih lahko razdelimo v štiri sklope: kazalniki donosnosti, kazalniki finančne moči, kazalniki

družbene relevantnosti v regiji ter dinamika sprememb v poslovanju med letoma 2021 in 2022.

Da so se podjetja lahko uvrstila v izbor, so morala izpolniti osnovne pogoje: da imajo računovodske izkaze, sestavljene v strukturi za gospodarske druž-

Brand ambasador Uroš Krašovec iz podjetja PPD GLOBAL je na dogodku pripravil odličen koktajl Zegrone na osnovi ruma Zacapa Solera. Gre za večkrat nagrajeni super premium rum, ki ga starajo na 2.300 m nadmorske višine v Gvatemali, kar prinese popolno ravnovesje okusov in arom.

Nagrade podelili lokalni časniki

Projekt je potekal po vseh slovenskih regijah. Časnik Večer je razglasil zmagovalce v podravski regiji, Primorske novice so izbrale najboljša podjetja v primorski regiji, Vestnik je razglasil najboljša podjetja v pomurski regiji, Dolenjski list je podelil nagrade za najboljša podjetja v dolenjsko-posavski regiji, tednik Naš čas za najboljša podjetja v savinjsko-zasavski in koroški regiji, časopis Novice Svet24 pa najboljšim podjetjem v osrednjeslovenski in gorenjski regiji. Skupno je izbor obsegal 8 regij.

Na dogodku, ki je bil po svoji zasnovi nekaj posebnega, saj je potekal v igrani obliki televizijskega poročanja, so regijske zmagovalce razglasili v treh kategorijah – med velikimi podjetji, srednje velikimi podjetji ter malimi in mikro podjetji. Nacionalni partner dogodka je bila Javna Agencija Spirit Slovenija.

Družba uspešnih podjetnikov

Slavnostne podelitve z zabavnim in glasbenim programom so se na najbolje vzdrževanem dvorcu v Sloveniji udeležili številni pomembni podjetniki iz vseh slovenskih regij ter vidni gospodarstveniki, ki so se po dogodku podružili na pogostitvi.

Foto: Primož Lavre

Nagrajena podjetja po regijah:

OSREDNJSLOVENSKA

Strenia IND – majhna in mikro podjetja

Strenia IND, d. o. o., iz Ljubljane svojo zgodbo gradi na 70-letni tradiciji strojegradnje. Njihovi značilni izdelki so roke, podvozja in druge komponente

gradbene mehanizacije, drobilniki, sita in transportne naprave za rudarstvo in proizvodnjo cementa ter različne komponente za drugo industrijsko opremo.

Endava – srednja podjetja

Endava, d.o.o., iz Ljubljane je slovenska izpostava podjetja, ki tako globalno kot lokalno ponuja informacijske rešitve. V ocenjevanjem obdobju je celotne prihodke dvignila z 18 na kar 48,8 mili-

jona evrov ter hkrati močno povečala število zaposlenih.

Lek – velika podjetja

Lek, d. d., iz Ljubljane je prva in najstarejša farmacevtska družba v Sloveniji, v kateri razvijajo, izdelujejo in tržijo učinkovita, varna ter kakovostna generična in podobna biološka zdravila, namenjena bolnikom po vsem svetu. Že desetletja dejavno soustvarjajo

slovenski razvojno-raziskovalni prostor. Sodelujejo s slovenskimi univerzami in centri odličnosti. Uspešno povezujejo tudi gospodarstvo in znanost.

PRIMORSKA

TE. SIS – majhna in mikro podjetja

TE. SIS, d. o. o., iz Sežane se ukvarja s prodajo plastičnih granulatov. Kot

svojo glavno prednost izpostavljajo lasten voznik park tovornjakov za zagotavljanje pravočasne dobave ter boljše in hitrejšie storitve dobaviteljem. Leta 2021 so svoje poslovanje razširili s podjetjem v Srbiji.

Vitanest – srednja podjetja

Vitanest, d. o. o., iz Nove Gorice je družinsko podjetje, ustanovljeno leta 1999 na osnovi dolgoletnih izkušenj

Nacionalni partner dogodka je Javna agencija Republike Slovenije – SPIRIT:

Sponzorja dogodka:

Partnerja dogodka:

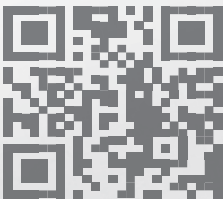

s področja distribucije ogrevalnih in klimatskih naprav. So distributer za klimatske naprave, toplotne črpalke, rekuperatorje toplote s prezračevanjem, bakrene cevi in konzole za namestitve. Trgu že vrsto let ponujajo najboljše proizvode in tehnologije vodilnih svetovnih proizvajalcev. Hidria – velika podjetja Hidria, d. o. o., iz Idrije je ena vodilnih globalnih korporacij na področju avtomobilskih ter industrijskih tehnologij. Razvijajo visoko učinkovite industrijske sisteme, ki pomagajo varovati okolje. Hidriine rešitve za avtomobilsko industrijo uporabljajo vsi vodilni proizvajalci vozil in originalne opreme zanje. Hkrati so razvojni dobavitelj najsodobnejših sistemov za industrijsko tehnologijo in elektrotehniko. KOROŠKA Lesarstvo Bricman – majhna in mikro podjetja Lesarstvo Bricman, d. o. o., iz Šmartna pri Slovenj Gradcu deluje od preloma tisočletja. Podjetje se ukvarja z odkupom, razrezom in prodajo lesa. Posebej specializirani so za odkup najkakovostnejše hlodovine iglavcev, kot so smreka, bor in macesen. Na svoji žagi zagotavljajo lesne sortimente za mizarske storitve in izdelavo stavbnega pohištva. LABELPROFI – srednja podjetja LABELPROFI, d. o. o., iz Slovenj Gradca se ponaša z dolgoletnimi izkušnjami na področju grafike in produkcijskega tiska. Poslovno pot so začeli leta 1994 kot majhen studio za grafično oblikovanje in pripravo za tisk. Z dnjih nekaj let so se specializirali za produkcijo etiket pod blagovno znamko Labelprofi. V zadnjem obdobju so dejavnosti dodali novo branžo – izdelavo fleksibilne embalaže za male in srednje serije.	Cablex M – velika podjetja Cablex-M, d. o. o., iz Mežice je del skupine Cablex. Vsestransko tehnološko opremljeno podjetje skrbi za proizvodnjo in trženje kabelskih snopov ter zagotavlja najvišjo odzivnost pri velikih in malih serijah. Podjetje spodbuja novosti in inovacije, zato del dobička neprestano vloga v razvoj, investicije in izboljšave. PODRAVSKA Bioles Horizont – majhna in mikro podjetja Začetki podjetja Bioles Horizont, d. o. o., iz Maribora segajo v leto 1990, ko so bili eno prvih zasebnih podjetij v Sloveniji z lastno prodajo in distribucijo trdih goriv. Sledeč ekološkim trendom so v letu 1993 razširili program še s tekočimi gorivi in dali kupcem možnost izbire. Z odličnimi prodajnimi uspehi so zavzeli položaj med vodilnimi podjetji v severovzhodni Sloveniji. Systemair – srednja podjetja Systemair, d. o. o., iz Maribora je vodilni svetovni proizvajalec in dobavitelj visokokakovostnih izdelkov ter sistemov za prezračevanje, ogrevanje in hlajenje. Že skoraj 50 let strankam ponuja inovativne, trajnostne in energijsko učinkovite rešitve. Vsaka rešitev, ki izvira iz njihovih laboratorijev, je zasnovana trajnostno, energijsko učinkovito in okolju prijazno. Impol – velika podjetja Impol, d. o. o., iz Slovenske Bistrice odlikujejo vrhunski izdelki in polizdelki iz aluminija. Razvijajo inovacije, testirajo in izpopolnjujejo vrhunske aluminijeve zlitine s specifičnimi mehanskimi lastnostmi. V livarni proizvajajo več kot 70 različnih aluminijevih zlitin, individualno razvitih za potrebe različnih industrij. Prav to je ena njihovih ključnih konkurenčnih prednosti.	GORENJSKA Vasco – majhna in mikro podjetja Vasco, d. o. o., iz Šenčurja ponuja poslovno – informacijski sistem za celovito podporo poslovanju podjetij. Njihova programska oprema je namenjena zasebnikom, manjšim in srednje velikim podjetjem, pa tudi večjim poslovnim sistemom. Njihova glavna usmeritev je približati se potrebam uporabnikov in jim kar najbolj olajšati poslovanje ter zagotavljati ustrezne poslovne rešitve. Ngen – srednja podjetja Ngen, d. o. o., iz Žirovnice stremi k popolni digitalizaciji in decentralizaciji evropskega energetskega sistema. Cilj je slediti uvajanju novih tehnologij iz obnovljivih virov ter zmanjšati ogljični odtis. Rešitve Ngena omogočajo neposredno medsebojno sodelovanje med proizvajalci, distributerji, prenosnim sistemom in odjemalci na vseh ravneh, kar vodi v optimizacijo porabe in povečanje energetske neodvisnosti. SIJ Acroni – velika podjetja SIJ Acroni, d. o. o., iz Jesenic je eden vodilnih proizvajalcev nerjavnih in specialnih jekel v Evropi. S svojimi jekli in izdelki so tudi partner za zeleni prehod Evrope. Opredeljujejo se kot sodobna reciklažna jeklarna. Uvrščajo pa se tudi med vodilne slovenske izvoznike. SAVINJSKO-ZASAVSKA Marovt – majhna in mikro podjetja Marovt, d.o.o., iz Stranic je ena najnaprednejših kovačnic v Evropi. Glavni dejavnosti podjetja sta še obdelava odkovkov in izdelava stružnih delov za najprestižnejše vodilne blagovne znamke v avtomobilski industriji. S skoraj 50 leti izkušenj, kredibilnostjo in zanesljivostjo so prvorazredni dobavitelj v eni najzahtevnejših svetovnih industrij.	Kronoterm – srednja podjetja Kronoterm, d. o. o., z Gomilkega ponuja rešitve za vse izzive na področju varčnega in okolju prijaznega ogrevanja ter hlajenja. Z lastnim razvojem, raziskavami in proizvodnjo razvijajo kakovostne in zanesljive toplotne črpalke, ki omogočajo velike prihranke. Inovativne rešitve dopolnjujejo s celovitimi storitvami: vse od načrtovanja in dobave do postavitve in vzdrževanja skozi celotno življenjsko dobo naprave. Jagros – velika podjetja Jagros, d. o. o., iz Rogaške Slatine je družinsko trgovsko podjetje, prepoznavno pod imenom Trgovine Jager. Začetki poslovanja segajo v leto 1989, ko sta Franc in Marija Jager odprla prvo trgovino Jager v Rogaški Slatini. Vse od začetka je bila v poslovanje podjetja vpeta vsa družina. Iz prvotno majhnega podjetja je v 30 letih zrastle veliko slovensko družinsko trgovsko podjetje. POMURSKA Benko-tehna – majhna in mikro podjetja Benko-Tehna, d. o. o., iz Puconcev je družinsko podjetje z 32-letno tradicijo. Oče in stric zdajšnjega direktorja Simona Benka sta leta 1991 odprla kovinarsko delavnico in trgovino z gradbenim materialom, nato so dejavnost podjetja leta 2005 preusmerili v trgovino s kovinskimi izdelki. Danes je njihova glavna dejavnost prodaja pohodnih rešetk, ekspanziranih in perforiranih pločevin, varjenih in valovitih mrež, pločevinastih rešetk, okovij za vrata ipd. Pomurske mlekarne – srednja podjetja Pomurske mlekarne, d. d., že 75 let ustvarjajo v Murski Soboti in Ljutomeru. So sodobna mlekarna z okolju prijazno tehnologijo ter proizvodnim programom, ki sledi svetovnim tren-	dom. Izdelujejo visokokakovostne mlečne izdelke iz slovenskega mleka, namenjene najzahtevnejšim, ozaveščenim kupcem, ki skrbijo za svoje zdravje. GMT – velika podjetja GMT, d. o. o., iz Murske Sobote je vodilna slovenska družba na področju uvoza, prodaje in distribucije nadomestnih in dodatnih za osebna in lahka tovorna vozila, hkrati pa je s svojimi hčerinskimi družbami uradni zastopnik in distributer maziv znamke Castrol, BP in Aral za Slovenijo, območje nekdanje Jugoslavije ter Bolgarijo. Čeprav je kar 90 odstotkov dobaviteljev iz tujine, zagotavljajo dobavo zelenih delov slovenskim kupcem v samo 24 urah. DOLENJSKO-POSAVSKA OFTALMO – majhna in mikro podjetja OFTALMO, d. o. o., Očesni center Preškar iz Krškega je zasebni medicinski center, specializiran za diagnostiko in zdravljenje očesnih obolenj ter operacije oči, za kar so mednarodno akreditirani in ISO certificirani. Odlikujejo jih strokovnost, predanost bolnikom in sodobna tehnološka opremljenost. Willy Stadler – srednja podjetja Willy Stadler, d. o. o., iz Leskovca pri Krškem sodi med vodilne svetovne ponudnike delno ali popolnoma avtomatiziranih naprav za ločevanje in reciklažo odpadkov. Načrtujejo, izdelujejo in montirajo avtomatizirane sortirnice ter stroje v reciklažni industriji in so pionirji na svojem področju. Krka – velika podjetja Krko, d. d., Novo Mesto 70-letne izkušnje uvrščajo med vodilna generična farmacevtska podjetja. Kakovost njihovih izdelkov je danes prepoznana po vsem svetu. Njihovi dosežki so plod poguma in vizionarstva vseh generacij.
---	--	---	---	--

Zavarovalnica na **Vaši** strani.

- Avtomobilska zavarovanja
- Premoženjska zavarovanja
- Življenjska zavarovanja
- Zavarovanja za podjetja

grawe.si

Cinkarna Celje objavila nerevidirano poročilo o poslovanju v letu 2023

Lansko leto slabše kot leto prej

Cinkarna Celje je lani ustvarila približno 176,5 milijona evrov prihodkov od prodaje, kar je 22 odstotkov manj kot v letu 2022. Čisti dobiček je znašal skoraj 5,5 milijona evrov, kar je 87-odstotni padec glede na predlani. Ob padcu prodajnih količin in doseženih cen v vodstvu rezultate ocenjujejo kot skladne z napovedmi.

JANŽE FRIC

Na padec prodaje so tako po pojasnilih uprave v letu 2023 vplivale predvsem nižje prodajne količine in v manjši meri nižje povprečne prodajne cene pigmenta titanovega dioksida kot glavnega cinkarninega izdelka.

Evropski proizvajalci pigmenta se po besedah vodstva Cinkarne Celje namreč srečujejo z manjšim povpraševanjem. Vzrok za to je deloma cenejši kitajski uvoz, na manjše povpraševanje so vplivale tudi neuporabljene zaloge iz preteklih let in manjše povpraševanje po izdelkih, katerih sestavni del je omenjeni pigment.

Pri tem uprava omenja gradbeni sektor. Na spremembe nabavnih strategij kupcev naj bi proti koncu leta vplivali tudi preučevanje morebitnih antidumpinških ukrepov velikih gospodarstev in logistične ovire v Rdečem morju.

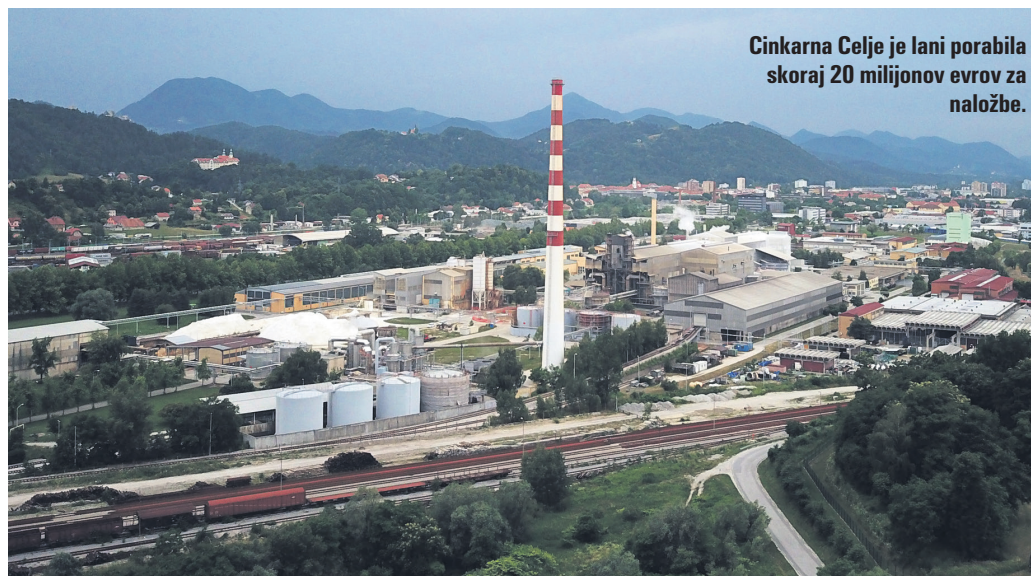
Tako v cinkarni ocenjujejo, da so doseženi poslovni re-

zultati skladni z napovedmi za to obdobje. Cinkarna Celje je, kot so spomnili v vodstvu, razmeroma majhen proizvajalec pigmenta, zato ne vpliva bistveno na tržna stanja, poskuša pa v največji možni meri izkoristiti priložnosti, ki jih ponujajo razmere na trgu.

Zmanjšanje proizvodnje izkoristili za vzdrževalna dela

»V tržnih razmerah konec leta smo obseg proizvodnje prilagodili potrebam na trgu. Obdobje zmanjšane proizvodnje smo v večji meri izkoristili za izvajanje večjih vzdrževalnih del,« je zapisala uprava. To se vidi tudi v skoraj podvojenem obsegu odhodkov za naložbe v primerjavi z letom 2022. Lani so tako ti odhodki znašali 19,8 milijona evrov.

Tako so med drugim končali nekatere naložbe v proizvodnji titanovega dioksida. Vgradili so cevi za protipra-

Cinkarna Celje je lani porabila skoraj 20 milijonov evrov za naložbe.

šne ukrepe na napravi za odstranjevanje odpadkov. Za travnik, skladiščno posodo za vakuumsko hlajenje hidrolizata, tretji peščeni mlin ter sistem za odprševanje zajetih virov prašenja pri črnem mletju in končni predelavi.

Večinoma so tudi končali potrebna dela za prestavitev cevovodov, ki jih je zahtevalo ministrstvo za okolje, podnebje in energijo.

Pogled v bližnjo prihodnost

Trenutne makroekonomske razmere in napovedi po navedbah uprave pomeni-

jo, da se podjetje srečuje s šibkejšim povpraševanjem. Poleg evropske ponudbe pigmenta na trg vplivajo tudi cenovno zelo ugodne količine iz Azije, kar je povezano z nepremičninsko krizo na Kitajskem, ki ustvarja presežne zmogljivosti. V zadnjem obdobju so se zaradi poslabšanja varnostnih razmer v Rdečem morju sicer povišali stroški ladijskega transporta med Azijo in Evropo, kar pripomore k nekoliko izboljšani konkurenčnosti pigmenta evropskega porekla.

»Omenjene dejavnike pozorno spremljamo in tržne dejavnosti ustrezno prilaga-

jamo. Ne glede na to ocenjujemo, da bosta v naslednjih četrtletjih še prisotna skromnejše povpraševanje in pritisk na cene,« napovedujejo v cinkarni, kjer načrtujejo bolj omejevalno politiko na področju upravljanja stroškov materiala, surovin, energije in storitev.

Ob tem se osredotočajo na čim večji izkoristek zmogljivosti proizvodnje, izkoriščanje tržnih potencialov s prodajo proizvodov z večjo dodano vrednostjo, optimizacijo proizvodnih stroškov in izvedbo naložbenih načrtov.

Realizirani nižji prihodki družbe in slabši čisti poslov-

ni izid sicer ne vsebujejo do konca leta 2023 prejetih sredstev državne pomoči za omilitev posledic energetske druginje v višini 6,1 milijona evrov. Prejeta pomoč je evidentirana med razmejenimi prihodki oz. drugimi kratkoročnimi obveznostmi v bilanci stanja in bo prenesena med poslovne prihodke takrat, ko bodo znana vsa dejstva za njihovo priznanje, napovedujejo v družbi.

Manj zaposlenih, višja vrednost delnic

Tržna kapitalizacija cinkarne, ki je lani v povprečju zaposlovala 755 ljudi, kar je 21 manj kot leto pred tem, se je v 2023 ob padcu vrednosti delnic znižala za malo več kot desetino na 165,6 milijona evrov.

Letos je sicer tečaj cinkarninih delnic spet nekoliko okrevljal, podjetje, ki je vrsto let veljalo za eno bolj dobičkonosnih slovenskih borznih družb, pa je delničarjem letos izplačalo tudi dividende za leto 2022 v višini 3,2 evra bruto na delnico oziroma v praktično celotnem obsegu bilančnega dobička ob koncu leta 2022, ki je znašal približno 25 milijonov evrov.

Foto: Andraž Purg

HITREJE DO POSLOVNIH CILJEV S SPIRIT SLOVENIJA

www.spiritslovenia.si

Ste mladi, potencialni podjetniki? Morda podjetniki na začetku vaše poslovne poti? Ali pa zrelo, rastoče podjetje, ki želi krepiti mednarodno konkurenčnost?

Povežite se z javno agencijo SPIRIT Slovenija, "one stop shop" za podjetja v vseh fazah poslovanja, kjer vam ponujamo številne **brezplačne** podporne aktivnosti in storitve, kot so:

- podporne mreže in podjetniški programi,

- mentorska podpora,
- poslovni dogodki za krepitev kompetenc,
- B2B srečanja,
- gospodarske delegacije,

- mednarodni sejamski nastopi,
- podpora pri iskanju vlagateljev,
- finančne spodbude.

Veslimo se sodelovanja!

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO,
TURIZEM IN ŠPORT

I FEEL
SLOVENIA

CELJE – Dva primera pomoči ob srčnem zastoju

Mladi rešili življenje

»Mislim, da sem kot dijak Srednje zdravstvene in kozmetične šole Celje zavezan k temu, da pomagam ljudem tam, kjer lahko,« pravi Aljoša Rus, dijak tretjega letnika omenjene šole. Bil je eden tistih, ki so 22. februarja v Celju pomagali 63-letnemu moškemu, ki je doživel srčni zastoj. Z drugimi mladimi, ki niso oklevali in so začeli moškega oživljati ter so mu nudili prvo pomoč, je opravil hvalevredno delo. Dijakom se je za nesebično pomoč zahvalil tudi župan Mestne občine Celje Matija Kovač.

SIMONA ŠOLINIČ

Dijake, ki so na železniški postaji pomagali moškemu, ki je doživel srčni zastoj, je sprejel tudi župan Celja Matija Kovač. (Foto: MOC)

»Prišel sem na železniško postajo tako kot vsak dan, nato sem opazil, da se na desni strani železniške postaje zbira velika skupina ljudi. Šel sem pogledat, kaj se dogaja, in videl, da na tleh leži nezavesten gospod. Medtem je z vlaka iz Sevnice pristopila gospodična, ki je začela temeljne postopke oživljanja. Dve minuti zatem so prišli reševalci nujne medicinske pomoči in gospodu strokovno pomagali. Jaz sem pomagal pri držanju infuzijske steklenice ter pri prenosu bolnika do reševalnega vozila,« razlaga Rus. Na kraju so pomagali tudi Maj Debec, Jernej Kolman, Maj Končan, Maj Josipović in Matija Zeme. »Vsi so v ključnem trenutku prepoznali resnost situacije in se pogumno in odločno odzvali ter tako rešili življenje. Imajo občutek za skupnost in človeka, so zgled v družbi, ki je prepogosto neodzivna na stiske soljudi,« dodajajo v celjski občini, kjer so mlade

Aljoša Rus, dijak tretjega letnika Srednje zdravstvene in kozmetične šole Celje, je bil po dogodku, v katerem je pomagal rešiti življenje, povabljen tudi na poseben seminar o prvi pomoči. (Foto: SZKŠC)

tudi sprejeli in se jim zahvalili. Gre tudi za dijake srednje šole za gradbeništvo in varovanje okolja ter srednje šole za strojništvo, mehatniko in medije.

Nekateri tudi snemali

Rus pravi, da vsi, ki so bili v bližini dogodka, niso pristopili in pomagali. Dodaja, da so se verjetno prestrašili: »Nekateri so celo snemali, kar se mi zdi najslabši odziv. Kako se bo človek, ki je očevidec takšne situacije, odzval, je odvisno od njega.

Pomembno je pristopiti in pomagati po najboljših močeh. Zdi se mi, da zdravstvena šola dijake zelo dobro pripravi za življenje, saj nas učijo empatije in pomoči.« Ocenjuje, da je znanje, ki ga je pridobil tako pri teoretičnem predmetu nujne prve pomoči kot pri praktičnem pouku, pripomoglo k reševanju celotne situacije in pri sodelovanju. »Osebnostno menim, da je predmet nudenja prve pomoči najbolj pomemben, saj nas uči, da pristopimo k takšnim situacijam in se odzovemo hitro ter pametno,« dodaja. Hkrati omeni, da ga je sekcija reševalcev v Sloveniji po tem dogodku tudi povabila na strokovni seminar s področja nujnega reševanja, ki bo konec marca v Zrečah.

To je drugi takšen primer v zadnjem času v Celju, kjer je do srčnega zastoja prišlo na javnem kraju oziroma na očeh ljudi. Pred dnevi se je namreč takšen dogodek zgodil na tribuni dvorane Zlatorog med rokometno tekmo. Tudi tam so se ljudje, ki so bili poleg moškega, ki se je zgrudil, hitro odzvali in začeli temeljne postopke oživljanja vse do prihoda reševalne ekipe, ki je moškega oskrbela. Tudi ta bolnik je preživel.

Nova kirurška oddelka v bolnišnici

CELJE – Splošna bolnišnica Celje letos uvaja dva nova samostojna bolnišnična oddelka, in sicer na področju kardiokirurgije in nevrokirurgije. Bolnišnica je namreč na podlagi Uredbe o programih storitev obveznega zdravstvenega zavarovanja prejela sredstva za dodatne posege, kar pomeni, da bodo tudi zahtevnejše operacije opravljali v Celju in bolnikov ne bo treba voziti drugam.

Oddelek nevrokirurgije zaenkrat deluje kot odsek znotraj travmatološkega oddelka. »V zadnjih letih beležimo 30-odstotno rast števila operacij programa nevrokirurgije, zato trenutna kadrovska zasnova in sledenje razvoju sledenja zahtevata tako ustrezno prostorsko ureditev kot naložbo v opremo,« pravijo v bolnišnici. Celjska bolnišnica je v zadnjih dvajsetih letih tudi na področju kardiologije storila velik preboj. Koronarografije so del bolnišnične dejavnosti že od leta 2008, dve leti kasneje so v bolnišnici začeli tudi vgrajevati srčne spodbujevalnike in snemalnike srčnega ritma, nato tudi srčne kardioverter-defibrilatorje. Pred dvema letoma so uvedli še elektrofiziološke preiskave s tako imenovano ablacijo, zdaj, kot pravijo, želijo vse možnosti nadgraditi s kardiokirurškimi posegi na odprtem srcu.

»V sodobnem svetu predstavljajo kardiovaskularna obolenja tretjino vzrokov za smrtnost. Pro-

grama kardiokirurgije ne bomo izvajali zgolj za potrebe naše regije, temveč bodo posegi namenjeni bolnikom iz celotne države. Izvajanje posegov v celjski bolnišnici bo pomenilo tudi krajšanje čakalnih dob in zagotavljanje hitreje in lažje dostopnosti do posega,« pravijo v bolnišnici. Podobno dodajajo za nevrokirurški oddelek. Celjska bolnišnica je pred devetimi leti začela sodelovati z mariborskimi nevrokirurgi in uvajati hrbtenično kirurgijo, nato izvajati operacije malignih in benignih tumorjev možganov in hrbtenjače. Kot edina v Sloveniji celjska bolnišnica izvaja tudi program nevromodulacije za Univerzitetni rehabilitacijski inštitut Soča. Dobra novica v zdajšnjih razmerah v zdravstvu je, da med mladimi narašča zanimanje za delo na področju nevrokirurgije. »Z ustanovitvijo samostojnega oddelka se tako ne bodo izboljšali le delovni pogoji za nevrokirurge ter drugo zdravstveno osebje, temveč bosta razširitev dejavnosti in naložba v opremo povečali varnost posegov, omogočili visokokakovostno oskrbo bolnikov in izboljšali dostop do nevrokirurške oskrbe za vse bolnike ne glede na njihovo lokacijo, ekonomski status ali zdravstveno zavarovanje,« še dodajajo v bolnišnici.

SŠol

Sto tisoč evrov za obnovo fasad, streh in sakralne dediščine

CELJE – Mestna občina Celje bo tudi letos poleg obnove sakralne dediščine in uličnih fasad sofinancirala obnovo streh. »V letošnjem občinskem proračunu smo za ta namen zagotovili 100 tisoč evrov, in sicer 80 tisoč za obnovo uličnih fasad in streh v starem mestnem jedru ter 20 tisoč za obnovo sakralne dediščine,« so sporočili iz občine. Kot pravijo, želijo s tem spodbuditi trajnostno obnovo stavb in prispevati k lepšemu videzu mesta. Javni razpis za sofinanciranje je objavljen v Uradnem listu RS in na spletni strani občine. Upravičenci morajo vloge oddati najkasneje do 19. aprila.

Del javnega razpisa se nanaša na sofinanciranje obnove uličnih fasad in streh, ki jih obnavljajo sočasno s fasado, ali najkasneje pet let po obnovi fasade stavb v starem mestnem jedru. Gre za stavbe, ki so v lasti ali solasti fizičnih oseb, pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov. »Prednost pri sofinanciranju bo imela obnova stavb na območju mestnega križa oziroma območju za pešce in na Muzejskem trgu,« dodajajo v občini. Drugi del javnega razpisa zajema sofinanciranje obnove razglašanih kulturnih spomenikov s področja sakralne dediščine. Za oba sklopa razpisa so upravičenci tisti, ki so izvedli naložbe oziroma so začeli izvajati dela po 10. juniju lani in katerih gradbena dela bodo dokončana najkasneje do 30. oktobra letos.

SŠol

Podrobne informacije o pogojih in merilih javnega razpisa so navedene v razpisni dokumentaciji, ki je do izteka prijavnega roka dosegljiva na spletni strani Mestne občine Celje.

Osnovnošolci razpravljali o duševnem zdravju

CELJE – V celjskem Narodnem domu je bil minuli teden 34. občinski otroški parlament, ki sta ga organizirala Medobčinsko društvo prijateljev mladine Celje in Osnovna šola Lava. Na njem so mlade poslanke in poslanci tudi letos razpravljali o duševnem zdravju otrok in mladih.

Otroški parlament je program vzgoje otrok in mladostnikov za demokracijo, ki ga izvajajo v šolah po Sloveniji, nato se učenci srečujejo na občinski in regionalni ravni ter na koncu v nacionalnem otroškem parlamentu. Projekt v okviru Zveze prijateljev mladine Slovenije traja že od leta 1990 in predstavlja

izvirno obliko spodbujanja otrok k izražanju lastnih

mnenj o vprašanih, ki jih po demokratičnem postop-

ku izberejo sami. Osrednja tema letošnjega otroškega

parlamenta je tako kot lani tudi letos duševno zdravje otrok in mladih.

Občinskega otroškega parlamenta v Celju so se udele-

žili učenci dvanajstih osnovnih šol iz Celja in sosednjih občin ter njihovi mentorji. Po uvodnem delu in kulturnem plesnem ter glasbenem programu so se udeleženci razdelili v skupine, v katerih so razpravljali o posameznih vprašanih znotraj duševnega zdravja.

Učenci so razmišljali in razpravljali o tem, kako lahko izboljšamo počutje v svojem mestu, o pomenu umetnosti in športa za izboljšanje duševnega zdravja ter o samospoštovanju in spoštovanju starejših. V zadnjem delu srečanja so predstavili svoje ugotovitve in iz vsake sodelujoče osnovne šole izvolili po enega delegata, ki bo razpravo nadaljeval na regijskem otroškem parlamentu v Laškem.

SJ

V razpravi so sodelovali osnovnošolci iz Celja, Štor, z Dobrne, Vojnika in s Frankolovega. (Foto: Andraž Purg)

ŽALEC, ROGAŠKA SLATINA, CELJE – Izvedli bodo 273 izobraževalnih programov in 200 izpitov

Za brezplačna izobraževanja odraslih

Da ni razloga, da bi sedeli doma, so v ponedeljek v Domu II. slovenskega tabora Žalec izpostavili UPI – Ljudska univerza Žalec, Ljudska univerza Rogaška Slatina in Šolski center Celje. Do leta 2029 bodo kot partnerji za odrasle izvajali brezplačne izobraževalne programe in izpite. Načrtujejo, da bodo skupaj izvedli 273 izobraževalnih programov in 200 izpitov, v katere bodo vključili 3.319 odraslih.

ŠPELA OŽIR

To jim bo uspelo s pomočjo projekta Odrasli na poti do znanja, s katerim so se uspešno potegovali za evropski in državni denar ter za brezplačno izobraževanje odraslih prejeli skupaj kar 1,7 milijona evrov. Kot je pojasnila vodja projekta Biserka Neuholt Hlastec iz UPI – Ljudske univerze Žalec, ki je nosilka projekta, so vsebine prednostno namenjene nižje izobraženim, aktivnim odraslim, starim 55 let ali več, tujcem in zaprtim osebam v zavodih za prestajanje kazni oziroma zaporih. »Izvajali bomo javnoveljavne izobraževalne programe, kot so programi usposabljanja za življenjsko uspešnost, Računalniška pismenost za odrasle, Digi-

talna pismenost za odrasle, Slovenščina kot drugi in tuji jezik. Med neformalnimi izobraževalni programi so na voljo tuji jeziki, slovenščina, digitalne veščine, veščine komuniciranja poslovno in zasebno, zdrav življenjski slog, podjetništvo in zdravje na delovnem mestu. V nabor izobraževanj sodijo še program za uporabo načel sistema HACCP2, priprave na opravljanje izpitov iz slovenskega jezika, tujih jezikov in upravnega postopka,« je pojasnila Neuholt Hlastec.

Program bodo posodabljali in prilagajali

Direktorica Franja Centrih je izpostavila, da so v UPI –

Ljudski univerzi Žalec veseli in ponosni, da so konec preteklega leta s partnerjema pripravili uspešno prijavo na javni razpis za temeljne kompetence za obdobje 2023–2029. »Razpis smo nestrpnost pričakovali, saj predstavlja nadaljevanje in nadgradnjo podobnega razpisa, ki smo

ga končali leta 2022. Že pri tem predhodnem razpisu se je izkazalo, kako velika sta potreba in zanimanje v lokalnem okolju po neformalnih izobraževalnih programih, ki odraslim omogočajo brezplačne poti do znanja, veščin in spretnosti za sodoben čas, za konkurenčnost na delov-

nem trgu ali za osebno rast in boljše kakovost življenja. Ker gre za daljše obdobje, so pripravili na to, da bodo ponudbo programov, ki so jih pripravili ob prijavi, posodabljali in prilagajali potrebam občanov, podjetij in zainteresiranih ciljnih skupin.

Za večjo vključenost v družbo

»Kot ekipa Ljudske univerze Rogaška Slatina in ponosni partnerji v projektu smo izjemno zadovoljni, da imamo priložnost prispevati k izboljšanju temeljnih kompetenc za življenje in delo naših udeležencev. Prepričani smo, da bo ta projekt omogočil pomembne korake naprej

v izobraževanju odraslih in bo ključno vplival na njihovo večjo vključenost v družbo. Skupaj bomo skozi različne izobraževalne programe zagotovili potrebna znanja in veščine, ki so nujni za uspešno soočanje s sodobnimi izzivi,« je povedala direktorica Ljudske univerze Rogaška Slatina Lidija Sovinc.

Ne le srednješolski zavod

Šolski center Celje s konzorcijskima partnerjema po besedah vodje tamkajšnjega medpodjetniškega izobraževalnega centra Denisa Kača druži dolga zgodovina raznolikih projektov. »Čeprav smo primarno srednješolski izobraževalni zavod, stopamo tudi v 60. leto izobraževanja odraslih. Prepričani smo, da ta raznolikost partnerskih organizacij krepí in bogati naše sodelovanje. Med našimi udeleženci so namreč starši mladostnikov, ki obiskujejo naše srednje šole, študenti naše višje strokovne šole in ne nazadnje vpisani v izobraževanje odraslih,« je izpostavil Kač.

Letos v Celju obeležujejo 140 let poklicnega šolstva. »Takrat je prav predhodnik našega centra dobil prvo obrtno nadaljevalno šolo, z njo pa usposabljanja za poklice, ki jih danes skoraj ni več. Tudi v tem vidimo priložnost, da kot izrazito tehnično-naravoslovni center v okviru projekta razvijemo nove, inovativne tehnično obarvane programe, ki bodo zanimivi nekaterim ciljnim skupinam odraslih,« je ob koncu še dodal.

Z leve vodja Medpodjetniškega izobraževalnega centra ŠC Celje Denis Kač, direktorica Ljudske univerze Rogaška Slatina Lidija Sovinc, direktorica UPI – Ljudske univerze Žalec Franja Centrih in vodja projekta Biserka Neuholt Hlastec (Foto: Andraž Purg)

Po pismu še poslansko vprašanje

BRASLOVČE – Potem ko je braslovški župan Tomaž Žohar v začetku marca glede predvidene selitve prebivalcev Letuša poslal javno pismo predsedniku vlade dr. Robertu Golobu, je te dni poslanec Jožef Jelen ministru za naravne vire in prostor Jožetu Novaku poslal poslansko vprašanje. V njem ga med drugim sprašuje, ali je ministrstvo sploh pripravilo študijo, s katero bi utemeljili selitev prebivalcev Letuša. Približno tretjina se želi preseliti, prav toliko jih selitvi nasprotuje, drugi glede odločitve oklevajo.

Žrtve poplav in zemeljskih plazov že sedem mese-

cev čakajo na pojasnila, ali bodo lahko ostale v svojih domovih ali se bodo morale izseliti. V Letušu, na levem in desnem bregu Savinje, je na seznamu za preselitev približno 160 hiš.

Poslanec Jožef Jelen je v pisnem poslanskem vprašanju ministru za naravne vire in prostor Jožetu Novaku zastavil več vprašanj. Zanima ga, ali je ministrstvo opravilo analizo, zakaj je do poplav v Letušu na levem bregu Savinje prišlo, saj je za poplavno ogroženo območje doslej veljal le del Letuša na desnem bregu Savinje. Sprašuje ga tudi, ali je kdo nadziral koncesionarja glede urejanja in očiščenja brežine reke Savinje.

In tudi, ali je ministrstvo za naravne vire in prostor pripravilo celovito študijo, na osnovi katere naj bi se odločila o selitvi prebivalcev iz Letuša. Sprašuje še, katere rešitve stroka načrtuje na območju Letuša, da bi tako katastrofalne poplave v prihodnje lahko preprečila. So predvideni suhi zadrževalniki? Po neuradnih informacijah naj bi tuji strokovnjaki svetovali ureditev suhih zadrževalnikov od Ljubnega navzdol. V pismu je poslanec zahteval tudi pojasnilo, ali je že pripravljen seznam stanovanjskih hiš, v katerih ni mogoče več prebivati, in ali so stanovalci teh objektov predvideni za selitev. BF

Obeležili dan civilne zaščite

BRASLOVČE – Od leta 1992 v Sloveniji 1. marca obeležujemo dan civilne zaščite, s katerim pozornost namenimo krepitvi zavedanja javnosti o ogroženosti pred naravnimi in drugimi nesrečami ter vlogi civilne zaščite in nevladnih organizacij pri varstvu pred njimi. Štab Civilne zaščite zahodnoštajerske regije je v sodelovanju s celjsko izpostavo Uprave RS za zaščito in reševanje ter z Občino Braslovče v počastitev tega dne prejšnjo sredo v Domu kulture Braslovče pripravil osrednjo regijsko slovesnost s podelitvijo priznanj in nagrad civilne zaščite za leto 2024.

S slovensko himno v izvedbi članov Moškega pevskega zbora Karla Viranta Braslovče, s plesno točko Kulturno-ume-

tniškega društva Mavrica na skladbo Oj, Triglav moj dom in s stihoma Simona Gregorčiča so ponosno in v duhu domovine otvorili osrednjo slovesnost ob dnevu civilne zaščite. Osrednji govornik je bil poslanec državnega zbora, poveljnik CZ RS Srečko Šestan.

Ob tej priložnosti so bili podeljeni priznanja in nagrade civilne zaščite najbolj zaslužnim pripadnikom civilne zaščite ter drugim posameznikom, skupinam, občinam ter gospodarskim družbam, zavodom in drugim organizacijam za zasluge in prispevek pri razvijanju in krepitvi pripravljenosti, izvajanju zaščite, reševanja in pomoči ter odpravljanju posledic naravnih in drugih nesreč.

Skupaj je bilo podeljenih 34 nagrad in priznanj civilne

zaščite, od tega 12 bronastih znakov civilne zaščite, 14 srebrnih, štirje zlati znaki in tri plakete civilne zaščite.

Kdo so prejemniki iz Spodnje Savinjske doline? Plaketo civilne zaščite je prejel Dušan Pungartnik, predsednik Regijskega sveta Savinjsko-šaleške regije. Zlati znak sta prejela PGD Grajska vas in PGD Polzela za 120 let delovanja. Dobitnika srebrnih znakov sta postala PGD Drešinja vas ob 110-letnici delovanja in PGD Zabukovica ob 100-letnici. Bronaste znake civilne zaščite so prejeli Robert Vasle – poveljnik štaba CZ Občine Žalec, Rok Ušen – poveljnik štaba CZ Občine Braslovče, Rafael Hrustel – Gasilska zveza Žalec in PGD Levec, Tomaž Žohar – župan Občine Braslovče.

ŠO

VILA VODNIKOVA ULICA 14

Javni razpis za oddajo oskrbovanih stanovanj starejšim v najem

Razpisna dokumentacija s pogoji za sodelovanje in vloga so dosegljivi na www.nepremicnine-celje.si.

Dodatne informacije in možnost ogleda na nepremicnine@celje.si ali 03 4265 100.

Rok za oddajo vlog je 12. 4. 2024.

NEPREMIČNINE CELJE

Del dobitnikov priznanj civilne zaščite zahodnoštajerske regije (Foto: arhiv organizatorja)

LAŠKO, ŠENTJUR – Varuhov kotiček zaživel še v dveh občinah na Celjskem

Po pomoč v varuhov kotiček

Varuh človekovih pravic Peter Svetina je pred dnevi obiskal občini Laško in Šentjur, kjer se je srečal z županoma. Z njima se je pogovoril o izzivih in najbolj perečih težavah, s katerimi se srečujeta pri svojem delu. V obeh občinah je odprl tudi varuhov kotiček. Njegov namen je institucijo varuha približati čim širšemu krogu ljudi v okolju, kjer živijo, ter jim pomagati, če se bodo znašli v stiski ali če bodo imeli težave pri iskanju odgovorov oziroma pojasnil različnih ustanov ali organov.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Varuhov kotiček je opremljen s stojalom, na katerem so prebivalkam in prebival-

cem na voljo koristne informacije o delu varuha v obliki zloženek in brošur. Priloženi

Varuh človekovih pravic Peter Svetina se je z laškim županom Markom Šantejem pogovarjal o izzivih in težavah, s katerimi se župan srečuje pri svojem delu, ter o aktualnih temah. Kot je dejal, je v tem času aktualna predvsem poplavna varnost, ki jo je treba zagotoviti ljudem.

Pri varuhu človekovih pravic se po besedah Petra Svetine trenutno največ ukvarjajo s težavami v zdravstvu, povezanimi z zdravniško stavko, od poseganja v pravico do stavke na eni strani ter v pravico do zdravstvenega varstva na drugi strani. Imajo tudi pobude glede pravic invalidov zaradi izvajanja stavke. Vedno aktualna tema pa so dolge čakalne vrste, nedostopnost do zdravstvenih storitev ...

Ključni člen laške civilne zaščite

Na osrednji proslavi Civilne zaščite Zahodnoštajerske regije je priznanje, bronasti znak CZ, prejel tudi Marjan Salobir. (Foto: Občina Laško)

LAŠKO - Marjan Salobir, dolgoletni član občinskega štaba civilne zaščite (CZ), je na predlog župana Občine Laško Marka Šanteja in poveljnika CZ Laško Bojana Špilerja na osrednji proslavi Civilne zaščite Zahodnoštajerske regije prejel bronasti znak.

Kot pravijo v Občini Laško, je Marjan Salobir že dolga leta predan skupnosti in je ključni člen laške civilne zaščite, katere član je že od osamosvojitvene vojne za Slovenijo. Ves čas vodi tehnično enoto, v zadnjem mandatu je tudi odgovorna oseba za ogled plazov in morebitnih potreb. Kot član CZ je dejavno sodeloval pri vseh večjih poplavih v občini Laško (v letih 1990, 1998, 2007, 2010 in 2023) ter pri vseh drugih neurjih in manjših poplavih. S svojim strokovnim znanjem in predanostjo je nepogrešljiv član štaba CZ Občine Laško, še dodajajo v občini.

BA

Varuh človekovih pravic Peter Svetina je tudi v Občini Šentjur odprl in predstavil varuhov kotiček, s čimer želi institucijo Varuha približati čim širšemu krogu ljudi v okolju, kjer živijo.

dobili nobene pobude ljudi s tega področja. Moramo pa pustiti času čas, kajti od avgusta do danes si nekateri

še niso povsem opomogli od vsega hudega, kar jih je doletelo, tako da še pričakujemo pobude s tega področja. Odprtih primerov pa Občina Laško nima,« je po srečanju z laškim županom povedal varuh človekovih pravic Peter Svetina.

Župan Marko Šantej je dodal, da so ob poplavih v Laškem poskušali individualno obravnavati vse najbolj kritične primere prizadetih oseb oziroma gospodinjstev. »Ravno prejšnji teden smo v stanovanje, ki ga je odkupila občina, vselili še zadnjo občanko, ki ji je poplava uničila dom,« je dejal župan in dodal, da so tudi vsem drugim občanom, ki so v poplavih doživeli materialno škodo, v občini poskušali biti dostopni in jim pomagati pri popisih in ocenjevanju škode ter pri vnosu podatkov v aplikacijo AJDA. Ob tem je župan poudaril še, da se Občina Laško trudi biti dostopna svojim občanom na vseh področjih, pri čemer je tudi nosilka naziva občina po meri invalidov.

Foto: Andraž Purg

Med Lembergom in Dobrno bo predvidoma do konca letošnjega leta zgrajena kolesarska povezava. (Foto: arhiv NT/Sherpa)

Začenja se gradnja kolesarske povezave

DOBRNA - Izbran izvajalec del, podjetje Tegar iz Velike Pirešice, je začel na območju občine Dobrna graditi kolesarsko povezavo Celje-Vojnik-Dobrna. Dela bodo predvidoma trajala do konca letošnjega leta.

Trasa kolesarske povezave se bo začela pri mostu za gasilskim domom v Lembergu,

nato bo šla po dolini potoka Dobrnica, ob regionalni cesti, ki jo bo kolesarska pot prečkala, ter se bo nato nadaljevala po sprehajalni poti do naselja Dobrna. Na Dobrni bo en krak kolesarske povezave vodil do kompleksa Term Dobrna, ena veja kolesarske povezave pa se bo pri krožišču odcepila in nadaljevala proti zahodu po hribovitem terenu do meje z mestno občino Velenje

(pri Lamperčku). Kot pravi v Občini Dobrna, sta v sklopu gradnje kolesarske poti na nekaterih odsekih predvideni tudi prenova regionalne ceste ter postavitve javne razsvetljave ob kolesarski poti.

Projekt v celoti vodi in financira Direkcija RS za infrastrukturo. Vrednost pogodbenih del znaša približno 2,8 milijona evrov.

BA

Svet JZ Knjižnica Laško, Aškerčev trg 4, 3270 Laško v skladu s 17. členom Zakona o knjižničarstvu – ZKnj-1 (UL RS, št. 92/2015) in določili Odloka o ustanovitvi JZ Knjižnica Laško (UL RS, št. 157/2020)

razpisuje prosto delovno mesto:

direktorja JZ Knjižnica Laško

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, izpolnjevati še naslednje pogoje, in sicer da imajo:

- univerzitetno izobrazbo oz. 2. bol. stopnjo ustrezne smeri,
- opravljen bibliotekarski strokovni izpit,
- najmanj pet let delovnih izkušenj,
- organizacijske in strokovne sposobnosti, ki jamčijo uresničevanje smotrov in ciljev zavoda, kar dokazujejo s svojim minulim delom,
- aktivno znanje slovenskega jezika.

Ob prijavi na razpis je kandidat dolžan predložiti program razvoja zavoda za čas trajanja mandata. Kandidat, ki se prijavi na razpisano delovno mesto, priloži izjavo, da soglaša, da se njegovi osebni podatki lahko javno obravnavajo na seji občinskega sveta, če je izbran in se zanj zaprosi za soglasje oz. mnenje k imenovanju. Mandat direktorja traja pet let z možnostjo ponovnega imenovanja. Z izbranim in imenovanim kandidatom bo sklenjena pogodba o zaposlitvi za čas mandata s polnim delovnim časom **od 14. 7. 2024 dalje**. Pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev morajo kandidati poslati s priporočeno pošto na naslov: **Knjižnica Laško, Aškerčev trg 4, 3270 Laško, s pripisom 'Ne odpiraj – razpis**. Komisija bo upoštevala vloge, ki bodo oddane na pošti ali bodo osebno vložene na sedežu knjižnice **do 29. 3. 2024 do 12. ure**. Predstavitev ustreznih kandidatov bo v Knjižnici Laško 17. 4. 2024 ob 17. uri. Kandidati bodo o izbiri obveščeni v zakonitem roku.

Svet JZ Knjižnica Laško

SLOVENSKE KONJICE – Kamnolom pod Konjiško goro bi moral biti zaprt, a še vedno obratuje

Bojijo se, da bodo ponovno izigrani

V Civilni iniciativi ZA zaprtje kamnoloma pod Konjiško goro so gradbeno podjetje Kongrad ponovno pozvali k takojšnjemu zaprtju kamnoloma in njegovi sanaciji. V koncesijski pogodbi iz leta 2001 se je Kongrad namreč zavezal, da bo leta 2021 kamnolom saniran in zaprt. A obratuje še danes. Na to bodo predstavniki iniciative ponovno opozorili na današnjem (četrtek) zboru krajanov, kjer bodo med drugim govorili o predlogu odloka občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) za sanacijo kamnoloma. Predstavniki iniciative odloku nasprotujejo, saj domnevajo, da namerava Kongrad pod pretvezo sanacije kamnolom izkoriščati tudi v prihodnje.

BARBARA FURMAN

Prebivalci Slovenskih Konjic, ki živijo v bližini kamnoloma, se že vrsto let soočajo z nadležnim hrupom, s streljaji in z zapraševanjem okolja. Skoraj vsaka hiša na tem območju ima vidne razpoke. Zato so se predlani povezali v Civilno iniciativo ZA zaprtje kamnoloma pod Konjiško goro. Njihova prizadevanja do zdaj niso bila uspešna. Bo kmalu vendarle drugače?

Negativno mnenje

Odlok občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) za sanacijo kamnoloma je v javni razgrnitvi od 1. februarja, nanj lahko občani podajo mnenja in pobude do 18. marca. Člani Sveta krajevnega skupnosti Slovenske Konjice so po temeljitem pregledu prostorskega dokumenta podali negativno mnenje. Zavzema-

jo se za takojšnje zaprtje kamnoloma. Konjiškega župana **Darka Ratajca** so pozvali, naj predloga odloka OPPN ne posreduje v obravnavo občinskemu svetu. Če se bo župan odločil drugače, bodo občinske svetnice in svetnike pozvali, naj predlog odloka zavrnejo. Župana smo vprašali, kaj bo storil. Odgovoril je, da je treba počakati na zbor krajanov, zatem se namerava posvetovati s predstavniki svetniških skupin v konjiškem občinskem svetu. Kot še pravi, se bo še pred tem občina opredelila do pripomb in stališč zainteresirane javnosti v času javne razgrnitve odloka OPPN.

Kongrad kršil koncesijo

Kot je še povedal vodja civilne iniciative ZA zaprtje kamnoloma **Tadej Slapnik**, so

lastnika konjiškega gradbenega podjetja Kongrad pozvali, naj takoj zapre kamnolom in ga sanira. »Ob tem želim poudariti, da je rudarska inšpekcija pred letom potrdila, da je Kongrad kršil koncesijo in nezakonito pridobival rudnine zunaj območja, ki je določen v koncesiji. Zaradi takšnega ravnanja sta tako podjetje Kongrad kot njegov lastnik Aleš Počivalšek izgubila naše zaupanje. Ne verjamemo, da bosta v prihodnosti

Tadej Slapnik, vodja civilne iniciative ZA zaprtje kamnoloma (Foto: osebni arhiv)

ravnala drugače,« je pojasnil Slapnik in dodal, da se je Kongrad v koncesijski pogodbi iz leta 2001 zavezal, da bo leta 2021 kamnolom saniran in zaprt. Ob tem je spomnil, da so krajan takšna zagotovila od vodstva Kongrada prejeli na zboru krajanov že leta 2006. »Danes vidimo, da vodstvo

Kamnolom pod Konjiško goro bi moral biti zaprt in saniran leta 2021. (Foto: CI za zaprtje kamnoloma)

Na današnjem (14. marec) zboru krajanov bodo predstavniki civilne iniciative predstavili zahteve za takojšnje zaprtje in sanacijo kamnoloma pod Konjiško goro. Poudarjajo pravico do zdravega in varnega življenjskega okolja, zato nasprotujejo podaljševanju miniranja v kamnolomu in onesnaževanju mesta.

»Menimo, da je rešitev za dejansko zaprtje in sanacijo kamnoloma v tem, da občinski svetniki zavrnejo predlog odloka in da nato rudarska inšpekcija izpelje postopke v skladu z zakonodajo,« poudarja Tadej Slapnik, vodja CI za zaprtje kamnoloma pod Konjiško goro.

podjetja teh zagotovil ni uresničilo v celoti, saj je podjetje v obdobju 20 let rudarilo tudi čez dovoljene meje. Sanacije sploh ni začelo, kaj šele, da bi jo končalo.«

In kje vidijo rešitev? »Menimo, da je rešitev za dejansko zaprtje in sanacijo kamnoloma v tem, da občinski svetniki zavrnejo predlog odloka in da nato rudarska inšpekcija izpelje postopke, ki jih za zaprtje s takojšnjo sanacijo opredeljuje veljavna zakonodaja,« meni Tadej Slapnik.

Odpadajo ploščice

Po besedah članov civilne iniciative so v minulih letih na njihovih stanovanjskih hišah nastale nove poškodbe. Ob miniranjih so bili izpostavljeni

tresenju tal, posledično so se tresle tudi stanovanjske hiše, na katerih so vidne poškodbe na fasadi in stenah, odpadajo celo ploščice. Opozarjajo tudi na onesnaževanje zraka s prahom, ki nastaja ob miniranju in predelavi kamnin. Moteč je tudi hrup. Zaradi težkih tovornjakov, ki odvažajo material iz kamnoloma, prav tako opozarjajo na slabšo prometno varnost. In ne nazadnje se grobi posegi v okolje poznajo tudi v Konjiški gori, saj je spremenjena gozdna biosfera še posebej opazna ob visokih temperaturah in pomanjkanju dežja.

Čakajo na pojasnila

Zato je svet Krajevnega skupnosti Slovenske Konjice na

seji, ki je bila januarja letos, s šestimi glasovi za in dvema proti sprejel sklep, da se ne strinja s predlogom odloka občinskega podrobnega prostorskega načrta OPPN. Obravnavani dokument so za Kongrad pripravili v celjski družbi Regijski center Planiranje. Njihov predstavnik **Radovan Romih** je ob predstavitvi odloka OPPN med drugim dejal, da so razmere v kamnolomu danes takšne, da takojšnja sanacija brežin ni mogoča, saj so zelo strme. Sicer pa so na javni obravnavi krajan zastavili več vprašanj, vendar odgovorov nanje niso dobili. Predsednik uprave podjetja Kongrad **Aleš Počivalšek** je obljubil, da jim bo odgovore oziroma pojasnila posredoval pisno.

Povezovalni vodovod zgrajen

SLOVENSKE KONJICE – Večina krajanov Bezine bo imela odslej ob morebitnih ponovnih težavah na vodovodnem sistemu zagotovljeno nemoteno oskrbo s pitno vodo. Konjiška občina je zagotovila denar za gradnjo povezovalnega vodovoda, ki se je začela januarja in končala v teh dneh.

Novozgrajen povezovalni vodovod, ki je dolg približno 200 metrov, je speljan iz vodohrana Škalce do vodohranov Obrul in Barbara in bo v primeru ponovnega onesnaženja vodnega vira Zlakova z vodo oskrboval prebivalce Bezine. Zgrajeni so tudi jaški za potrebe vgradnje ventilov in vodomeri, prav tako je zagotovljen sistem daljinskega spremljanja pretokov. Medtem strokovnjaki pripravljajo predlog ureditve in zavarovanja vodnega zajetja Zlakova.

Kot smo že poročali, vodooskrbni sistem v Bezini upravlja tamkajšnja krajevna skupnost. Ker je pogosto prihajalo do težav pri oskrbi s pitno vodo, so krajan zahtevali, da vodovod Bezina-Gračič prevzame v upravljanje Javno komunalno podjetje Slovenske Konjice. Vodovod Bezina-Gračič je bil zgrajen pred več kot 40 leti. Pred desetimi leti je konjiška občina sicer želela, da bi vsi zasebni vodovodi prešli v upravljanje

Novozgrajen vodovod je dolg približno 200 metrov. (Foto: Občina Slovenske Konjice)

komunalnega podjetja, a se takrat uporabniki za to niso odločili. Pred dvema letoma je bilo treba popraviti vodne vire, pri čemer je občina fi-

nančno pomagala v višini 8 tisoč evrov, hkrati je dvignila ceno vode in uvedla zaračunavanje omrežnine.

BF

Zrečanka zaprisegla

HAAG, ZREČE – Na dan žena je na Mednarodnem kazenskem sodišču (ICC) v Haagu za devetletni mandat zapriseglo šest novih sodnikov, med njimi tudi 42-letna Zrečanka **Beti Hohler**. Postala je najmlajša sodnica v zgodovini sodišča in prva Slovenka na tem položaju.

»Jaz, Beti Hohler, se slovesno zavežem, da bom kot sodnica Mednarodnega kazenskega sodišča častno, zvesto, nepristransko in vestno opravljala svoje dolžnosti in pristojnosti ter da bom spoštovala zaupnost preiskav in pregona ter tajnost posvetovanj,« je ob slovesni zaprisegi dejala **Beti Hohler**, ki je odrasčala v Zrečah in se v domači kraj pod Pohorjem še vedno rada vrača.

Je uveljavljena strokovnjakinja za mednarodno kazensko pravo z dolgoletnimi izkušnjami v mednarodnem kazenskem pravosodju in na Mednarodnem kazenskem sodišču, kjer je bila od leta 2015 tudi tožilka ter članica prizivnega odbora. Spomnimo, da jo je kot kandidatko za sodnico na Mednarodnem kazenskem sodišču leta 2022 predlagal takratni predsednik Borut Pahor, nato jo je podprl tudi državni zbor.

Mednarodno kazensko sodišče ima 18 sodnikov in sodnic – devet moških in prav

toliko žensk. Mandat traja devet let. Vsaka država ima lahko le enega sodnika ali sodnico, skupščina držav pogodbenic rimskega statuta pa vsaka tri leta voli po šest sodnikov ali sodnic. Je prvo stalno med-

narodno kazensko sodišče univerzalnega značaja za pregon storilcev najhujših zločinov, kot so genocid in zločini proti človečnosti, ko jih države pogodbenice ne zmorejo ali nočejo sodno preganjati. BF

Zrečanka **Beti Hohler** je najmlajša sodnica v zgodovini ICC. (Foto: Slovensko sodniško društvo)

Za Združenje prijateljev slepih Slovenije zbrali več kot tisoč evrov

Komedija z dobrodelno noto

Nekdanje Ljubiteljsko gledališče Teharje – Celje, od leta 2020 znano pod imenom Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitija Celje, je minuli teden v Barbarini dvorani celjskega pokrajinskega muzeja uprizorilo dobrodelno gledališko komedijo z naslovom **Sprt na obroke**. Celoten izkupiček prodanih vstopnic so namenili delovanju Združenja prijateljev slepih Slovenije.

SINTIJA JURIČ

Zasedba Ljubiteljskega gledališča Petra Simonitija je komedijo **Sprt na obroke** začela igrati že pred tremi leti. Tokrat jo je prvič odigrala v dobrodelni namen. »Zelo dobro sodelujemo z Združenjem prijateljev slepih Slovenije, zato se je obrnilo na nas, ali mu lahko kako pomagamo. Dogovorili smo se, da bomo uprizorili predstavo in mu namenili izkupiček od prodanih vstopnic,« je povedal predsednik Ljubiteljskega gledališča Petra Simonitija **Andrej Hribnik**.

Denar za delovanje društva

Na dobrodelni gledališki predstavi so za Združenje prijateljev slepih Slovenije zbrali skupno 1.140 evrov. »Sredstva bomo porabili za delovanje našega združenja. Čeprav imamo status humanitarne organizacije, nismo bili v združenju na nekaj razpisih deležni nobene podpo-

re in tako smo odvisni zgolj od članarin in donacij, prav tako se prijavljamo na razpise Mestne občine Celje,« je dejal podpredsednik Združenja prijateljev slepih Slovenije **Sebastjan Kamenik**.

Del zbranih sredstev bodo namenili tudi za pomoč pri zaposlitvi slepe osebe. »Za štiri ure imamo zaposleno slepo osebo in včasih ji kar težko vsak mesec zagotovimo plačo. Je pa naš cilj pomagati vsaj enemu slepemu. Z veseljem bi pomagali več ljudem, če bi imeli možnost,« je še povedal Kamenik.

Dejavni na več področjih

Združenje prijateljev Slepih Slovenije, ki šteje približno sto članov, letos obeležuje 20-letnico. O slepoti redno osvešča otroke v osnovnih šolah in vrtcih, izdaja knjige slepih avtorjev in informativne brošure o slepoti in slabovidnosti, prav tako slepim po-

maga pri vsakdanjih težavah in birokraciji.

Tudi v prihodnje združenje načrtuje veliko projektov, med drugim bodo ob 10. obletnici sodelovanja s Hermanovim brlogom, ki so ga pomagali prilagoditi za

slepe in slabovidne obiskovalce, pripravili tudi strip o beli palici. »Na vseh področjih želimo biti dejavni in

prisotni v dobrobit slepih in slabovidnih. Ta populacija se žal srečuje z veliko več predsodki kot druge invalidnosti, zato skušamo te stvari omiliti in zaježiti, kolikor je v naši moči,« je še poudaril Kamenik in dodal, da so zbranih sredstev s predstave Ljubiteljskega gledališča Petra Simonitija zelo veseli, saj jim bodo prišla nadvse prav.

Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitija je zaigralo pred polno Barbarino dvorano in navdušilo obiskovalce. (Foto: Nik Jarh)

Neizrekljiva moč političark

Ob letošnjem mednarodnem dnevu žensk sta predsednica republike **Nataša Pirc Musar** in predsednica državnega zbora **Urška Klakočar Zupančič**, prvi ženski na teh položajih v zgodovini Slovenije, slovesno odprli razstavo črno-belih portretnih fotografij nekaterih političark, ki s svojim delom in vrednotami zaznamujejo družbo. Avtor razstavljenih fotografij je **Jernej Jelen** iz Velenja.

Razstava je na ogled v predverju predsedniške palače in nosi naslov **Prepoznajmo znanje in sposobnost v politiki**. Avtor razstave **Jernej Jelen** je na slovesnosti ob odprtju poudaril, da je skozi fotografski objektiv skušal zajeti neizrekljivo moč žensk v političnem svetu in s serijo črno-belih portretov izpovedati intimno zgodbo. »To je zgodba o pristni ženski. Zgodba o vseh ženskah, damah in gospeh. Iz vsebinskih in estetskih razlogov sem že od začetka načrtoval, da fotografij ne bom z ničemer olepševal ali spreminjal. Brez manipulacij torej. Če osebi, ki jo portretiramo, nekaj dodamo, ji veliko odvezamemo – četudi zgolj lepoto piko na obrazu. Z opustitvijo nadaljnje obdelave oziroma dodelave fotografij lahko ohranimo bistvo osebnosti, s črno-belo fotografijo pa opozorimo na globljo resnico okoli nas.«

Kot je še dejal Jelen, je vesel, da imamo v Sloveniji prvo predsednico republike,

prvo predsednico državnega zbora ter prvo ministrico za zunanje zadeve, kar po njegovem mnenju odraža pomemben napredek pri zastopanju žensk na najvišjih funkcijah v politiki. »Na tej razstavi smo

priča združevanju politične vizije z umetniško izraznostjo, ki skupaj ustvarjata nepozabno doživetje,« je na odprtju razstave še poudaril perspektiven velenjski fotograf. **BF**

Fotograf **Jernej Jelen** z ministrico za kulturo **Asto Vrečko**. (Foto: osebni arhiv)

Pogovor s tokratnim gostom, **Lojzom Wieserjem**, je vodil pisatelj, literarni kritik, novinar in urednik **Igor Bratož**. (Foto: TT)

Za stenami Schwentnerjeve hiše

Na Vranskem so si že vrsto let želeli, da bi v Schwentnerjevi rojstni hiši gostili prejemnike nagrade, ki se imenuje po tem prvem slovenskem sodobnem založniku **Lavoslavju Schwentnerju**. Sedaj jim je to končno uspelo.

Zavoda za kulturo, turizem in šport Vransko je na pobudo Slavka Košenine povabil v goste zamejskega založnika **Lojzeta Wieserja**, ki je najvišje priznanje za življenjsko delo na področju slovenskega založništva in knjigotštva prejel na 38. slovenskem knjižnem sejmu leta 2022. Ker mu je korona preprečila osebni prevzem nagrade na podelitvi v Festivalni dvorani v Ljubljani, jo je v njegovem imenu prevzel prijatelj, prevajalec **Brane Čop**. Po skoraj dvoletni hrambi jo je izročil prejemniku prav na tokratnem dogodku v Schwentnerjevi hiši. Po uvodnem pozdravu in nagovoru direktorice

ZKTŠ Vransko Suzane Felicijan Bratož in izročitvi nagrade je pogovor s tokratnim gostom vodil pisatelj, literarni kritik, novinar in urednik **Igor Bratož**.

Lojze Wieser je že v otroštvu vzljubil knjige. Sprva ni kazalo, da bo s knjigami povezan tudi poklicno, saj se je odločil za kuharski poklic. Po štirinajstih dneh učenja je bilo njegove kuharske kariere konec. Na uradu za delo je povedal, da rad bere in poslali so ga v uk k celovškemu knjigarnarju. Kasneje je tovrstno znanje pridobival še na Dunaju. Danes je priznan in ugleden založnik in ljubiteljski kuhar, ki prisega na tradicionalne domače jedi. Založba Wieser je pred skoraj štiridesetimi leti začela izdajati in v nemščino prevajati vzhodnoevropsko literaturo. Skupaj z založbo **Drava**, ki je v njeni lasti, je izdala okrog 2.200 naslovov. ŠO

Nekatere neprekinjeno, druge ponovno pri življenju

Blagovne znamke, ki so z nami že desetletja

V šestdesetih so bili Emovi lonci zelo iskani. (Foto: Emo)

ETER MOZOLEC: ISKANI CELJSKI LONEC

(»Delo«, 11. avgusta 1963)

Celotna Slovenija je bila znana po nekaterih izjemnih blagovnih znamkah, ki so se zakoreninile v identiteto ljudi. Tako tistih, ki so te izdelke kupovali, kot tudi tistih, ki so jih izdelovali. Kdo se ne spomni polzelske tovarne nogavic, celjske Metke ali Ema? Od devetdesetih let do danes je veliko nekoč velikih tovarn propadlo, z njimi pa tudi njihove priljubljene blagovne znamke. A ni vse tako črno, kot se zdi. Nekatere so preživele številne krize, druge oživljajo.

JANŽE FRIC

Pri starih blagovnih znamkah je nostalgija velik del tistega, kar kupce privlači. Ta nostalgija je

lahko zasidrana v 130-letni neprekinjeni zgodovini, kot je primer Ema, ali v bogati zgodovini, ki je kljub

prekinitvam še vedno del izdelka in blagovne znamke, kot sta kolo Pony ali Toprova oblačila.

Posoda z dvema levoma

Emo že desetletja izdeluje emajlirano posodo, ki se je v tem času znašla v skoraj vsaki slovenski kuhinji. Posoda ostaja priljubljena tudi danes. Nekaj razlogov za to je našla Adela Turnšek iz podjetja Emo: »Priljubljenost naše posode je povezana z zanesljivo kakovostjo, s tradicijo, z oblikovalskim videzom in drugimi dejavniki, ki privlačijo potrošnike. Uspešni smo zaradi učinkovitega trženja, kakovosti izdelkov ali drugih dejavnikov, ki so pridobili zaupanje in naklonjenost potrošnikov.«

Retro videz privablja kupce. »Ljudje cenijo klasične in starinske stvari v svojih domovih, saj prinašajo občutek nostalgične topline,« dodaja Turnškova. Podjetje je v desetletjih proizvodnje zgradilo močno tradicijo in zgodovino z vsem znanim videzom in oblikovanjem. »Ohranjanje tega videza služi kot odmev na bogato dediščino podjetja, z njim hkrati tudi poudarimo zanesljivost in trajnost izdelkov. Potrošniki cenijo izdelke, ki so del zgodbe in tradicije.«

Posoda ostaja celjska

Selitve proizvodnje v države s cenejšo delovno silo so stalnica sodobnega sveta, a priljubljeno emajlirano posodo še vedno proizvajajo v Celju. »Odložili smo se, da bomo vztrajali pri proizvodnji v svojem mestu, čeprav mnoga druga podjetja izberejo cenejšo proizvodnjo v tujini, na primer na Kitajskem. Za to imamo več razlogov,« je povedala Turnškova. Prvi je, da lahko pri lokalni proizvodnji bolje nadzorujejo kakovost svojih izdelkov. »Neposreden nadzor nad proizvodnim

procesom in sodelovanje z lokalnimi dobavitelji nam omogočata boljše zagotavljanje kakovosti,« je povedala sogovornica. Pomemben razlog za ohranitev proizvodnje v Celju so tudi bogato znanje in izkušnje v tej industriji. »To znanje je ključno pri izdelavi visokokakovostnih izdelkov,« je pojasnila.

Lokalna proizvodnja Emu prav tako omogoča hitrejši odziv na spremembe na trgu. Podjetje lahko precej hitreje

»Vse te dejavnike smo skrbno uravnotežili s stroški, da smo zagotovili konkurenčnost podjetja na trgu. Odločitev za lokalno proizvodnjo ali proizvodnjo v tujini je zapleten in zahteven proces, ki zahteva temeljito analizo stroškov, koristi in strateških ciljev podjetja,« je še dodala Turnškova.

Nostalgija

Na trg nenehno prihajajo novi izdelki in trg s posodo ni čisto nič drugačen. A kljub neprestanim novostim na trgu emajlirane posode povpraševanje po Emovih retro izdelkih ostaja veliko. Posoda s svojim klasičnim in prepoznavnim videzom še vedno navdušuje potrošnike, ki cenijo edinstvenost, kakovost in

tjih smo bili priča tehnološkemu napredku, spremembam v proizvodnih procesih in pri oblikovalskih pristopih ter potrebah potrošnikov.

»Uporabljeni materiali so se spremenili in izboljšali. Sodobni materiali omogočajo boljše trpežnost, odpornost proti praskam, lažje vzdrževanje in druge izboljšave v primerjavi s tistimi, ki so bili na voljo pred 130 leti,« je pojasnila Adela Turnšek.

Emova posoda danes vključuje sodobnejše oblikovalske elemente, ki so prilagojeni trenutnim okusom. A kljub novostim so v podjetju tudi obdržali ali prilagodili klasične elemente oblikovanja, ki so bili priljubljeni pred 130 leti.

Podjetje ima danes več odgovornosti, kot jih je imelo pred približno stoletjem. Posoda, ki jo v Emu proizvedejo danes, sledi sodobnim smernicam trajnostnega razvoja. Za njeno izdelavo uporabljajo okolju prijazne materiale in energetske učinkovite postopke proizvodnje, pazijo tudi na to, da lahko po koncu življenjske dobe posodo recikliramo.

Dva leva

Emov logotip z dvema levoma, odtisnjen na dnu posod, je izjemno razpoznaven in ostaja nespremenjen. Leva sta bila del logotipa že od ustanovitve podjetja in imata globoko zakoreninjen pomen v njegovi zgodovini. »Lev je simbol moči, ponosa, stabilnosti in zaščite. Uporaba dveh levov

Zbirka Emove posode, ki jo hranijo v Muzeju novejših zgodovine Celje. (Foto: arhiv NT/Sherpa)

v logotipu predstavlja dvojno mero teh lastnosti in poudari zanesljivost ter moč podjetja,« je uporabo levov pojasnila Turnškova. Z nadaljnjo rabo levjeva logotipa želi podjetje Emo ohraniti tradicijo ter prepoznavnost in se seveda ločiti od drugih blagovnih znamk. Logotip nosi tudi lokalni in regionalni pomen, z njegovo uporabo v Emu želijo ohraniti povezovalno z identiteto in s kulturo, ki sta značilni za območje, kjer delujejo.

Emo v prihodnosti

Trg in navade kupcev se nenehno spreminjajo. Potrošniki vedno bolj cenijo trajnostne in odgovorne pristope pri proizvodnji. Zato se bodo v prihodnosti v Emu trudili okrepiti svoj položaj v tej smeri. To vključuje uporabo okolju prijaznih materialov, zmanjšanje ogljičnega odtisa in druge trajnostne prakse. »Trudimo se razviti močno digitalno

prisotnost in učinkovite marketinške strategije, kar prispeva k večji prepoznavnosti blagovne znamke in povečanju privlačnosti med digitalnimi potrošniki,« je pojasnila sogovornica.

V podjetju bodo tudi v prihodnosti sodelovali z drugimi podjetji in oblikovalci, kar bo okrepilo položaj blagovne znamke in prineslo svež pogled na izdelke. Obenem bodo posebno pozornost namenili tradicionalnim elementom blagovne znamke, saj so ti zelo močni in cenjeni.

»Še naprej se bomo trudili ohraniti tradicijo, ki nas je naredila prepoznavne, ter zaposlovati ljudi iz našega neposrednega okolja. Emo je bil vedno zelo močno povezan s Celjem in želimo, da ta povezava ostane močna. S svojo prisotnostjo v Celju in okolici ne želimo le proizvajati izdelkov, ampak tudi soustvarjati identiteto tega kraja,« je za konec povedala Adela Turnšek.

»Še naprej se bomo trudili ohraniti tradicijo, ki nas je naredila prepoznavne, ter zaposlovati ljudi iz našega neposrednega okolja. Emo je bil vedno zelo močno povezan s Celjem in želimo, da ta povezava ostane močna,« pravi Adela Turnšek iz Ema.

prilagodi proizvodnjo, spremeni izdelke ali sledi novim smernicam, če ima proizvodnjo blizu. Lokalna proizvodnja podjetju omogoča tudi boljši nadzor nad dobavnimi verigami. Zaradi bližine se lahko hitreje odzivajo na morebitne težave s preskrbo in zmanjšajo tveganje zaradi prekinitve dobav.

pridih nostalgičnega šarma, ki ga prinašajo ti izdelki.

130-letna zgodovina

Od začetka proizvodnje do danes je minilo že 130 let, zato je smiselno sklepati, da posoda, narejena danes, ni enaka tisti, ki so jo v Emu naredili konec devetnajstega stoletja. V trinajstih desetle-

Šoštanjski Pony gre v Evropo

Zanimanje za ponyje je preseglo slovenske meje. Dober glas o obujenem jugoslovanskem statusnem simbolu se širi po Avstriji, Nemčiji, Luksemburgu, vozijo jih celo na Maldivih in v Dubaju. Cilj šoštanjskega podjetja Turna, ki ponyje od leta 2018 izdeluje, je osvojiti celotno Evropo.

BARBARA ČERNE

Kultni status tega »najbolj-šega mini kolesa na trgu«, ki je sicer pred prihodom na jugoslovanski trg domovalo v Italiji, so pred sedmimi leti začeli oživljati v Gorenju, dokončno pa je oživel v šoštanjskem podjetju, ki v prvi vrsti izdeluje sestavne dele za belo tehniko. Kolo stare je tako postalo mit nove generacije. Od začetkov, ko so v Turni po prihodu kitajskega partnerja v Gorenje odkupili Gor kolesa, do danes so prodali že približno petnajst tisoč koles. »V Sloveniji, na Hrvaškem oziroma na celotnem Balkanu, kjer sta znamki Rog in Pony že dobro znani, zanimanje

za kolesa raste. Staro-novodobniku so zelo naklonjeni tudi na Slovaškem, v Franciji, Nemčiji in Luksemburgu, nad njim se navdušujejo še v Avstriji in drugod po Evropi. Kolesa predstavljajo manj kot pet odstotkov letne prodaje, a so odlična popestritev naše poslovne poti,« pravi prvi mož podjetja **Vladimir Pogač**. Smelo dodaja: »S ponyjem želimo priti v vsa zahodna evropska mesta.«

Nova oblika in tehnična dovršenost

Letno proizvedejo približno dva tisoč koles, prodaja

iz leta v leto vztrajno in počasi raste: »Ob poplavi cenениh proizvodov z vzhoda in ob pregrešno dragih z zahoda mislim, da tlakujemo pot, ki je stabilna in dostopna vsakomur. Nismo najcenejši, ne želimo pa biti predragi,« pojasnjuje. Za kolo je treba odšteti od približno štiristo do sedemsto evrov, ceno pa opravičujejo skrbno izbrani deli kolesa ter njegova uporabnost. Italijanski obliki toskanskega kolesa so v šoštanjskem podjetju s približno 250 zaposlenimi dodali posebno svežino, saj so ga opremili z najboljšimi materiali in ga tehnično dovršili. Lahko, približno trinajst kilogramov težko kolo je na voljo v petnajstih barvnih različicah in je primerno za vsak prtljažnik. »V Sloveniji se še vedno najbolje prodaja klasični pony s tremi prestavi, seveda so na voljo tudi

modeli brez prestav oziroma z do osmimi prestavami. V tujini bolj prisegajo na zložljive modele, ki sodijo med osebno prtljago in jih lahko imajo uporabniki javnega prevoza vedno pri roki.«

Sodobnejši koncept nekdanjega jugoslovanskega statusnega simbola v Sloveniji tako med starejšimi in mlajšimi spet obuja spomine na mladost, veter v laseh in nasmeh. »To ni kolo za vrhunske športne dosežke, to je kolo za stare od devet do devetindevetdeset let. To je kolo za v trgovino ali na kavo, ki nadomesti vožnje z avtomobilom. Najbolj priljubljeno je pri tistih, ki že vrsto let niso bili na kolesu, a so si ga privoščili, da bi spet postali mobilni,« pravi direktor in poudarja, da se zato dobro prodaja ne glede na vreme ali letni čas.

Razširitev znamke

Cilj za prihodnost je širiti ljubezen do vožnje s kolesom Pony v vsa zahodna evropska mesta. Električne različice kolesa v Šoštanju zaradi pripadnosti tradiciji ne nameravajo izdelovati, bodo pa v prihodnosti obudili v življenje pony express. Za vse ljubitelje koles Pony starejše in novejše izvedbe pa še ena novička. Letos se boste lahko podali na jubilejni, deseti vzpon na Vršič z legendarnimi dvajsetpalčnimi kolesi brez prestav. Premagati 24 serpentin in prekolesariti približno trinajst kilometrov v višino z dvajsetpalčnikom je spoštovanja vreden izziv, ki si ga lahko 1. junija zastavite za dosegljiv cilj.

Foto: Rog bikes

OB ROBU

Slovenci se radi ujamemo v past nostalgije. Včasih je bilo vse bolje. Ko je naše smučarje opremljal Toper, smo ob goveji juhi, skuhan v Emovem loncu, gledali Križajeve zmage, po kosilu pa bi se usedli na ponyja in na »paket tregerju« dekle peljali na sladoled. A se nismo, ker takrat so bile še prave zime, z ogromno snega. Zelo preprosto se je ujeti v past nostalgije in sanjari-ti, kako je bilo pred desetletji lepo.

Čeprav je Križaj v svetovnem pokalu zbral le osem zmag, njegov večni tekmeč Stenmark pa 86. Nič ni narobe z občasnimi miselnimi sprehodi v preteklost, romantični pogledi nazaj nam navadno ne škodijo. A vseeno je dobro, če svoj pogled večkrat kot nazaj usmerimo v danes. Še vedno lahko jemo nedeljsko juho, skuhamo v Emovem loncu, in to v novem, ki je bolj prijazen do okolja, še vedno lahko kupimo Toprovo bundo, v prihodnosti mogoče celo tako, ki bo ponovno narejena v Celju. Tudi s čisto novim ponyjem se lahko zapeljemo, tokrat celo lažje. Novi namreč za razliko od starih niso težki kot svinec in še prestave imajo. To je sicer ozek nabor, ki ne kaže celotne slike, veliko izjemnih blagovnih znamk res ne moremo več kupiti. A mogoče le zaenkrat, nihče ne ve, kaj bo prinesla prihodnost. Vse je mogoče, le z malo več optimizma moramo zreti naprej.

JANŽE FRIC

V Topru zelo zadovoljni s poslovanjem

Toper je pred štiridesetimi leti oblekel skoraj celotno jugoslovansko reprezentanco na domačih olimpijskih igrah. Ne samo domači, tudi tuji reprezentanti so nosili Toprovo opravo. Štiri desetletja kasneje po stečajih različnih lastnikov blagovne znamke je Toper ponovno na zeleni veji. Današnji in nekdanji Toper sicer nimata veliko skupnega, povezujeta ju le ime in podoben program.

JANŽE FRIC

Danes ima Toper tri trgovine. Celjski in kranjski se je po sedmih letih čakanja in iskanja primerne prostora pridružila ljubljanska, s katero so po besedah direktorice **Sare Stepanjan** zaenkrat zadovoljni.

V prihodnosti lastna šivalnica?

Že nekaj časa v Topru obstaja tudi želja, da bi imel pro-

izvodnjo tudi pri nas. A se je, kot je zadnje čase že stalnica, zataknilo pri delavcih. »Zaenkrat še nismo dobili primer-nih kadrov, opažamo, da jih je zelo težko dobiti. Tekstilna industrija v Sloveniji ima tudi na splošno veliko težav. Žal mi je, da je tako, ampak smo se morali znajti po svoje, tako da zdaj za nas šivajo podizvalci. Nad lastno proizvodnjo nismo obupali, saj še naprej

iščemo krojača,« je povedala direktorica.

Toper sicer počasi širi svojo mrežo trgovin po Sloveniji. Po besedah Sare Stepanjan načrtujejo, da se bo v prihodnosti trenutnim trem pridružila še katera.

»Ljudje nas imajo radi in se radi vračajo. Strankam ponujamo vrhunsko kakovost in pošteno ceno. Verjamemo v tradicijo in želimo strankam ponuditi več kot samo oblačilo. Delujemo potrpežljivo in na dolgi rok. Verjamemo, da če damo svoje srce v blagovno znamko, bo ta tudi uspešna. Toper nam pomeni zelo veliko,« je povedala direktorica.

Toprovi klobučki ponovno v Sarajevu

Pred štirimi desetletji so Toprovi klobučki, zahvaljujoč takratnemu direktorju, postali prava mala uspešnica sarajevskih olimpijskih iger. Štirideset let kasneje so bili ponovno. Toper je bil namreč prisoten tudi na obletnici iger. »Obletnica je bila zelo dobro organizirana. Na njej smo ljudem podarili replike kap, ki jih je v času olimpijskih iger izdeloval Toper. Ljudje so bili nad njimi zelo navdušeni,« je povedala Stepanjanova.

Toprova trgovina na Glavnem trgu v Celju (Foto: Andraž Purg)

Burna zgodovina Topra

Po stečaju je tovarna leta 1992 za nekaj časa šla v pozabo, nato jo je leta 1998 kupil Peter Privšek, eden zadnjih direktorjev Topra. Načrtoval je, kako bo obudil priznano športno znamko, ne le v Sloveniji, ampak tudi v

prostoru nekdanje Jugoslavije, vendar tudi njemu Toper ni prinesel uspeha. Leta 2003 je šlo njegovo podjetje v stečaj in blagovna znamka je bila spet naprodaj. Šele leta 2008 jo je kupilo ljubljansko podjetje Lohnko in napovedalo, da ji bo vrnilo slavo iz osemdesetih let. Podjetju je prodaja nekaj časa uspevala, obleklo je celo

slovensko reprezentanco na zimskih olimpijskih igrah v Vancouvru. Ko je leta 2013 Lohnko, ki je večinoma šival za druge naročnike, nepričakovano pristal v stečaju, je blagovno znamko in večino zalo-g kupila Sara Stepanjan in v Kranju ustanovila podjetje z enakim imenom.

Toprova šivalnica leta 1982 (Foto: arhiv Zvoneta Dežnaka)

Zbralo se je približno 50 vozil

Dirkanje na neustreznem mestu je lahko tudi nevarno. (Foto: Pexels)

V Velenju neprijavljeno srečanje predelanih vozil

V garažni hiši v Velenju je bilo v soboto pozno popoldne neprijavljeno srečanje ljubiteljev predelanih in športnih vozil, na katerem se je zbralo približno sto ljudi s skupno 50 vozili. Kot so sporočili s Policijske uprave Celje, so policisti zaznali več kršitev cestnoprometnih predpisov, dve vozili so tudi izločili iz prometa.

JANŽE FRIC

Policisti so v štirih primerih izdali plačilne naloge po Zakonu o motornih vozilih in enega po Zakonu o pravilih cestnega prometa. Dve vozili so izločili iz prometa in jima odvzeli registrske tablice.

Kot so izpostavili, so s prisotnostjo na kraju preprečili hujše kršitve. Glede organizatorjev shoda nadaljujejo zbiranje obvestil.

Zakon o pravilih cestnega prometa sicer za sunkovito speljevanje, zaviranje ali sunkovito ustavljanje predvideva globo v višini 200 evrov. Tudi glasen izpušni sistem, neprimerna platišča in pnevmatike ali spojler lahko lastnika vozila udarijo po denarnici. Če so spremembe na vozilu nastale po homologaciji, lahko lastnika doleti globa v višini 150 evrov.

Incident v garažni hiši, ki je vključeval prikaz zmogljivosti avtomobilov, je policija minulo soboto obravnavala tudi v Ljubljani. Ob dogodku, ko se je v garažni hiši pri nakupovalnem središču Supernova na Rudniku zbrala množica ljudi in opazovala objestne vožnje več voznikov, je izdala 15 plačilnih nalogov in pet opozoril.

Policija poziva

Ker je tovrstno početje nevarno, na policiji pozivajo vse, ki se udeležujejo tovrstnih dogodkov, naj tega ne počno. Če že morajo, naj poiščejo organizatorja,

ki jim bo pripravil ustrezno mesto ter izvedel vse varnostne in druge ukrepe, potrebne za takšno prireditev, so še dodali na policiji.

Vse starše mladoletnikov pozivajo, naj se z njimi pogovorijo o tem, kaj vse se jim lahko zgodi. Lastnike trgovskih hiš pa opozarjajo, naj imajo garažna parkirišča, ko ne delujejo, zaprta s fizičnimi ovirami, npr. zapornicami.

Na Policijski upravi Celje zagotavljajo, da bodo tudi v prihodnje dosledno ukrepali zoper kršitelje in z drugimi dejavnostmi prispevali k varnosti vseh udeležencev v cestnem prometu.

Tatvine

Prejšnji četrtek so policisti v Čepcljah obravnavali drzno tatvino. V popoldanskih urah se je neznanec, ki se je predstavil kot predstavnik telekomunikacijskega podjetja, pripeljal do stanovanjske hiše in lastnika prepričal, da mora preveriti delovanje modemov. Ko ga je lastnik za kratek čas pustil samega, je ukradel potni list in gotovino. Ob tem policisti ponovno opozarjajo vse, naj oseb, ki prihajajo do hiš in stanovanj pod različnimi pretvezami, ne spuščajo v svoje domove.

Sumljiv predmet pred celjskim sodiščem

Pred stavbo celjskega sodišča v Prešernovi ulici so prejšnji četrtek zjutraj našli sumljiv predmet. Policisti, ki so bili o njem obveščeni okoli 6. ure, so območje zavarovali. Predmet je pregledal predstavnik specialne enote in poskrbel za njegovo varno odstranitev. S Policijske uprave Celje so sporočili, da ni bil nevaren.

Predmet pred sodiščem ni bil nevaren. (Foto: SŠol)

Divjal z električnim skirojem

Policisti Postaje prometne policije Celje so pretekli teden med izvajanjem meritev hitrosti s stacionarnim radarjem v Letušu, kjer je hitrost vožnje s prometnim pravilom omejena na 50 km/h, izmerili hitrost voznika e-skiroja, ki je v naselju vozil s hitrostjo 68 km/h.

Toplejši dnevi so na ceste že privabili uporabnike e-skirojev, ki postajajo eno najbolj priljubljenih prevoznih sredstev tudi pri nas. Uporaba e-skirojev je zagotovo ena od alternativnih oblik trajnostne mobilnosti, katere cilj je zagotavljanje učinkovite dostopnosti, pri čemer je poudarek na omejevanju osebnega motornega prometa in porabe energije ter na spodbujanju trajnostnih potovalnih načinov.

Vendar je vožnja z njimi lahko nevarna, saj se pri večji hitrosti težko pravočasno ustavijo, so bolj nestabilni, zaradi majhnih koles obstaja večja verjetnost padcev na neravnih površinah. Prav

tako lahko hitro predstavljajo nevarnost za druge udeležence v prometu, ker jih ti zaradi njihove hitrosti, tihe vožnje in ozke silhuete težje zaznajo. Dodatno nevarnost predstavlja, če vozniki e-skirojev ne upoštevajo predpisov.

Hude telesne poškodbe

Na policiji opozarjajo, da je bilo ravnanje letuškega voznika e-skiroja neodgovorno in zelo nevarno.

Izkušnje kažejo, da v nesrečah z e-skiroji praviloma prihaja do hudih telesnih poškodb. Najpogostejše so poškodbe glave, sledijo zlomi okončin in ključnice ter udarnine. Predlani je na našem območju v prometni nesreči zaradi hudih poškodb umrl voznik e-skiroja. Marsikaj od naštetega je mogoče preprečiti z varno uporabo e-skirojev ter z uporabo primerne čelade in ščitnikov.

V prometu lahko uporabljamo le e-skiroje, katerih najvišja konstrukcijska hitrost

je 25 km/h in niso širši od 80 cm.

Opozorila policije

Skiro lahko vozijo osebe, starejše od 14 let, oziroma otroci od 12. do 14. leta, če imajo kolesarsko izkaznico. Prav tako morajo vozniki e-skirojev voziti po površinah, namenjenih kolesarjem. Kjer teh površin ni, morajo voziti ob desnem robu smernega vozišča v naselju, kjer je najvišja dovoljena hitrost vožnje do 50 kilometrov na uro. Pravila, ki veljajo za kolesarje, morajo smiselno uporabljati tudi vozniki e-skirojev in lahkih motornih vozil.

V območjih za pešce lahko vozniki e-skirojev vozijo le z največjo hitrostjo hoje pešca. E-skiroji so skoraj neslišni, zato jih drugi udeleženci v prometu težje zaznajo, prav tako pogosto ne pričakujejo, da so tako hitri, zato lahko pride do neustreznih ali prepoznihih odzivov pešcev oziroma drugih udeležencev v prometu. Nase naj zato

Ker so e-skiroji skoraj neslišni, so lahko zelo nevarni. (Foto: Pexels)

vozniki e-skirojev opozorijo z zvočnim signalom. Na voznike e-skirojev morajo biti še posebej pozorni vozniki motornih vozil.

Pri prehitevanju e-skirojev morajo dosledno upoštevati minimalno bočno razdaljo, ki znaša najmanj 1,5 metra, in prehiteva-

nje izvesti le tedaj, ko je to povsem varno. Zaradi majhne površine silhuete so uporabniki e-skirojev tudi slabše vidni.

Štajerski derbi brez zmagovalca, Slatinčani slavili v boju za beg z dna

Aljoša Matko je sprožil z levo nogo, žoga pa je našla pot v mrežo med desno vratarjevo roko in vratnico.

Celje obdržalo +7, Rogaška ni več zadnja

Vsaj 2.500 obiskovalcev si je na celjskem stadionu ogledalo štajerski derbi, ki se je končal neodločeno. Pod streho tribune je kapljalo od vsepovsod, deževno in megleno vreme pa ni motilo nogometašev.

DEAN ŠUSTER

Prvi polčas je bil vrhunski, poln ostrega ritma. Toda končal se je brez golov.

Deveti Matkov gol

Za to je bil zaslužen ponovno izjemno razpoložen vratar Celja Matjaž Rozman. Tretjega januarja je dopolnil 37 let. V deseti minuti je Hilal Souda-

ni sprožil z roba kazenskega prostora, a se je izkazal Matjaž Rozman. Soudani je kasneje zavrtel Žana Karničnika in lepo prišel do strela na desni strani kazenskega prostora, Rozman pa je poletel in žogo odbil v kot. V uvodu drugega polčasa so povedli Celjani. Po levi strani je pobegnil Aljoša

Matko in nato s strelom ob bližnji vratnici presenetil vratarja Bergsna. Gostujoči poročevalci so besneli zaradi slabega vratarjevega posredovanja, Matko pa se je veselil svojega devetega zadetka v sezoni.

Že danes v Kopru

Celje je bilo bližje zmagi, kajti vodilo je vse do 84. minute. S prostega strela je podal Josip Iličić, z glavo pa je let žoge preusmeril Sven Šoštarčič Karič. »Na koncu me najbolj bolita dve stvari, in sicer naš nerazumljiv prekršek in nevar-

nem območju in nato prejet zadetek po prekinitvi. To se nam je zgodilo že tretjič in to je zelo boleče,« je ugotavljal trener Damir Krznar. »Po doseženem zadetku smo se postavili bolj obrambno, vendar to ni bila naša namera. Čeprav smo spodbujali igralce, naj se postavijo višje, je Maribor v tistem trenutku zaostajal in ni imel več česa izgubiti, zato nas je močneje pritisnil. A gostje so obenem puščali več prostora v obrambi, na žalost mi tega nismo izkoristili. Imeli smo dva ali tri nevarne protinapade, ki bi jih lahko bolje izvedli,« je potarnal Krznar. Celje bo danes v 26. krogu gostovalo v Kopru. Trener Ante Šimundža, ki je ocenil, da je derbi odločil Rozman, bo s svojimi varovanci v Stožicah gostoval šele 17. aprila. Olimpija v nedeljo ni uspela premagati Mure in Celje je zadržalo prednost sedmih točk. Rogaška ni več zadnja na lestvici po zmagi v derbiju začelja proti Kalcerju z 1 : 0.

Foto: Andraž Purg

LESTVICA 1. SNL						
CELJE	25	17	5	3	54:19	56
OLIMPIJA	25	14	7	4	50:30	49
MARIBOR	24	11	7	6	43:28	40
BRAVO	25	10	8	7	32:29	38
KOPER	23	9	7	7	34:29	34
MURA	24	8	6	10	26:34	30
DOMŽALE	24	8	2	14	33:40	26
ALUMINIJ	25	7	4	14	26:48	25
ROGAŠKA	25	6	4	15	25:48	22
KALCER	25	5	6	14	21:39	21

37-letni Matjaž Rozman se je izkazal z nekaj izjemnimi obrambami.

Gloria na stopničkah, Rok tik pod njimi

V Winterbergu se je z ekipno tekmo v paralelnem slalomu končala sezona svetovnega pokala deskarjev na snegu v paralelnih disciplinah. Za Slovence je bila zadnja preizkušnja uspešna, saj sta celjska Velenjčanka Gloria Kotnik in Žan Košir osvojila drugo mesto.

To je največji uspeh katerekoli slovenske deskarske dvojice na dosedanjih 23 ekipnih tekmah v zgodovini, ki obenem pomeni tudi druge stopničke v tej sezoni naših reprezentantov. Na tekmah posameznikov jih ima Celjan Tim Mastnak. Drugi Celjan v naši izbrani vrsti Rok Marguč je na zadnji posamični tekmi sezone osvojil četrto mesto v slalomu: »Z današnjim dnevom sem zelo zadovoljen. V prvi kvalifikacijski vožnji sem imel malce težav z mehko progo, druga je bila odlična. Vse vožnje so bile nato zelo dobre, morda je bila le v polfinalu slabša. Z vsemi drugimi sem zelo zadovoljen, enako tudi z rezultatom. Nemčija mi je, kot kaže, zelo pri srcu, sploh te zadnje tekme sezone. Tukaj zelo rad tekmujem in zelo uživam.« Gloria Kotnik je povedala: »Dobila sem obliž na celotno sezono. Z njo sem sicer zadovoljna, a sem si želela še več. Resnično sem želela priti do stopničk, saj me četrta in peta mesta ne zadovoljujejo. Zdaj vidim, da je še veliko prostora za izboljšavo. Predvsem imam veliko rezerv v opremi in upam, da jo bom izboljšala do naslednje sezone.« Predviden konec sezone v nemškem Berchtesgadnu, ki bi moral biti konec tedna, so organizatorji zaradi pomanjkanja snega odpovedali. DŠ

Rok Marguč je na zadnji tekmi dosegel najboljšo uvrstitev v sezoni. (Foto: Miha Matavž)

V prostorih NZS je bil zreb četrtfinalnih parov slovenskega pokala. Najbolj zanimivo bo na Bonifiki, kjer se bosta merila prvoligaša Koper in Mura. Rogaška, ki ji je uspelo, kar Celju ni, namreč v Lendavi je izločila Nafto, bo 3. aprila gostovala v Kranju pri Triglavu. Preostala para sta Gorica – Kalcer in Ilirija – Beltinci.

CELJE PRVA LIGA TELEMACH RADOMLJE

Nedelja, 17. marec
ob 15:00, Stadion Z' dežele

NAROČNIK OGLASA NKCE D.O.O.

V Rdeči dvorani gladka zmagava velenjskih rokometišev

Dokončni potop Celja, Gorenje na poti do naslova prvaka

Kot smo napovedali v nasprotju z mnogimi, tekma zadnjega kroga rokometne lige prvakov v dvorani Zlatorog še zdaleč ni bila prestižnega pomena. Rokometaši Celja Pivovarne Laško so se želeli dokopati do prve točke v tej sezoni, še bolj motivirani so bili Danci. Gog Gudme je namreč meril na četrto mesto v skupini, ki bi mu prineslo lažjega tekmeca v izločilnih bojih.

DEAN ŠUSTER

Uspel je v prvi nameri, zmagal je v Celju s 34 : 30, toda načrte sta mu prekrizala Montpellier in tudi Barcelona – Francozi so namreč zmagali v Kataloniji.

»Na srečo je konec«

Pari dodatnih kvalifikacij za četrtfinale so Zagreb – Montpellier, Szeged – Veszprem, Gudme – Kielce in PSG – Wisla. V Zlatorogu je bila tekma pri rezultatu 10 : 9 prekinjena pol ure, saj je morala zdravniška ekipa pomagati gledalcu. Potem ko so ga pospremili v bolnišnico, se je nemoteno nadaljevala. Domači igralci so povedli z 18 : 16, potem so močno popustili. Celje je prvič izgubilo vse tekme v ligi prvakov. »Fantje so se trudili na vso moč, a zmagala je bolj kakovostna ekipa. Na srečo je konec lige prvakov za nas,« je poudaril trener **Alem Toskić**.

»Ko pogledamo lestvico, se zdi, da je bila evropska sezona za nas katastrofalna. Toda velikokrat nam je zmanjkala le malenkost. Vedeti moramo, da so razlike v denarju med našim in drugimi klubi neprimerljive,« je prepričan **Mitja Janc**.

Najbližje točkam s Portom

»Spet so bili naši igralci zelo blizu nasprotnikom. Videli smo nekaj vrhunskih predstav. Za nami je zelo težka evropska sezona. A veliko naših fantov je nakazalo svoje velike zmožnosti. Takoj ko začnejo dozorovati, se pojavijo ponudbe številnih bogatih tujih klubov. To je naša stvarnost, s katero se skušamo čim uspešneje spopadati. Porazi puščajo posledice,« je povedal direktor kluba **Miroslav Benicky**. »Nedvomno nam je najbolj žal domače tekme s Portom, ko smo za-

pravili zelo visoko prednost,« je poudaril **Uroš Miličević**, še eden od številnih fantov, ki jih je uveljavil Toskić. »Sezona je bila zelo težka, ritem in potovanja so bili zelo naporni. Mladi igralci so uspešno zbirali izkušnje. Moramo igrati motivirano na vseh tekmah do konca sezone,« je govoril poškodovani kapetan **Žiga Mlakar**, ki stiska zobe za celjske barve.

Odličen Celjan Verdinek

Po četrtkovem slovesu od lige prvakov je že v nedeljo v Rdeči dvorani sledil lokalni derbi. Gostitelji so se potrudili in priredili pravi rokometni praznik, kar je logično, saj je velenjskim rokometišem zmagala obetala »avtocesto« do naslova državnega prvaka. Obračun najuspešnejših slovenskih rokometnih kolektivov je spremljalo 1.700 obiskovalcev. Tribune so bile zasedene že pred začetkom dvoboja. Celjani so prevzeli pobudo in v deseti minuti po zadetku (Velenjčana) Tadeja Mazeja vodili s 6 : 3. Velenjčani so, kot je že v navadi, kasneje stopili na plin. Njihova igra v napadu je bila bolj raznovrstna, delovali

so sveže in kmalu so pokazali pravi obraz. V petnajsti minuti je s svojim 1000. zadetkom za Gorenje rezultat izenačil (Celjan) Matic Verdinek. Črno-rumeni so nato na odmor odšli s kar štirimi goli razlike, čeprav bi lahko bila prednost v njihovo korist še precej višja.

Jovičič najprej svaril

Na krilih navijačev so varovanci trenerja Zorana Jovičiča povsem nadzorovali potek tekme v drugem polčasu, ob koncu pa so slavili z 32 : 27. Zabeležili so izjemno pomembno zmago v boju za naslov državnega prvaka. Najtežjih ovir ni več pred njimi, toda pasti so lahko povsod. Po šest golov so dosegli Matic Verdinek, Urban Pipp in Enej Slatinek Jovičič ter pri gostih Tadej Mazej in Tim Cokan. Njun trener **Alem Toskić** je priznal: »Gorenje je zaslužno slavilo. Ni izpustilo nadzora iz rok. Mi smo imeli majhno priložnost za preobrat, ampak smo storili tehnične napake. Za vsako smo bili kaznovani.« Na nasprotni strani je **Zoran Jovičič** najprej opozarjal, šele nato hvalil: »Vesel

Kot se za velike derbije spodobijo, sta si tekmo skupaj ogledala oba župana, Peter Dermol in Matija Kovač. (Foto: Nik Jarh)

sem zmage, toda če ne bomo dobili vseh tekem do konca sezone, nam uspeh v lokalnem derbiju ne bo pomenil nič. Ostajamo skromni, pred nami so zelo zahtevni obračuni, na katerih bomo morali pokazati vse, kar znamo. Zahvaljujem se Velenjčanom za odlično vzdušje v dvorani.»

Razpleta se ni razveselil trener Trima Uroš Zorman, ki bo v vlogi selektorja skušal popeljati našo izbrano vrsto na olimpijske igre. V španski Granollers so na kvalifikacije kot zadnji odpotovali Peter Šiško iz Gorenja ter Tadej Mazej in zdravnik Sašo Djurič iz Celja Pivovarne Laško.

Velenjske navijače je najbolj razveseljeval Celjan Matic Verdinek. (Foto: Nik Jarh)

Velenjska klop je navdušeno spremljala zadnje minute, ko o zmagovalcu ni bilo dvoma. (Foto: Nik Jarh)

Prijubljenost velenjskih rokometsev je v trenutku narasla. (Foto: Nik Jarh)

Navijačem Florijanom so pomagali tudi mlajši celjski rokometšaši. (Foto: Nik Jarh)

Po 18 minutah in 5 sekundah je bila tekma z Gudmejem prekinjena. Nejc Ajdnik, ki skrbi za skoraj vse pri RK Celje Pivovarna Laško, je tekel proti reševalcem in kazal na drugo stran dvorane. Reševalci so bili nemudoma na tribuni in odpeljali nesrečnega možakarja ter kmalu sporočili, da je zunaj življenjske nevarnosti. (Foto: Andraž Purg)

Na tekmi so bili številni mladi gostje iz Danske, ki so bili nad dogodkom pretreseni. (Foto: Andraž Purg)

Pred dvajsetimi leti so bili evropski prvaki, zdaj se (za kako dolgo?) poslavljajo od elitnega tekmovanja. (Foto: Andraž Purg)

20. obletnica najboljše tekme

Pred natanko dvema desetletjema so rokometšaši Celja Pivovarne Laško odigrali najbrž svojo najboljšo tekmo doslej. V prvi polfinalni tekmi lige prvakov so v gosteh premagali tedaj najbogatejši klub na svetu, španski Ciudad Real s 36 : 35.

Sodila sta Romuna Toma Plesu in Alin-Sergiu Carligeanu. Bila sta neverjetno pogumna. Popustila sta šele v končnici, ko je nanju pritiskal celo nizozemski delegat. Ciudad Real je imel 18 kazenskih minut, Celje kar 26. Rdeča kartona sta prejela Edi Kokšarov v 58. minuti in v zadnji še Renato Vugrinec, ki je tako kot Siharhej Rutenka dosegel 8 golov, Uroš Zorman pa še dva več. Dejanu Periću smo našli 23 obramb! Nekaj sekund pred koncem je preprečil izenačenje, ko je sedemmetrovko izvedel Stefansson. Preostali zvezdniki Ciudad Realja? Hombrados, Kallman, Pajović, Ortega, Dušebajev, Joulín, Urios Fonseca, Zaky, Entrerrios, Dinart ...

Žal že pokojni trener **Miro Požun** je takrat govoril: »Čestitam svojim fantom, igrali so zares fantastično večji del tekme. Visok ritem in prevelika živčnost v končnici tekme sta nam onemogočila, da bi se veselili izdatnejše zmage. Nič še ni odločeno, na povratni tekmi nas čaka zelo težko delo.« **Renato Vugrinec** je dodal: »Vse do končnice tekme smo povsem nadzorovali tekmeča. Romunska sodnika sta se nato odločno postavila na stran gostiteljev in nas brez pravega razloga izključevala. Tekma v Ciudadu je bila le prvi polčas, v Celju nas čaka težko delo.« Oba sta imela prav. Obračun v dvorani Zlatorog je bil 20. marca 2004. Vojna zvezd je – čeprav je Ciudad Real že imel prednost dveh golov – pripadla celjskim junakom (34 : 32). Kokšarov je pred tekmo zaprosil za protibolečinsko injekcijo, njegov met je bil 7-9, tekmečem je petkrat odvzel žogo. »Vugi« je zadel devetkrat, Magic Serdžo osemkrat, s štirimi goli je Požunu jasno sporočilo poslal Matjaž Brumen. Sliši se nenavadno, toda resnično je bilo bolj zahtevno kot kasneje v finalu.

DŠ

Veliko slavlje po uvrstitvi v finale lige prvakov (Foto: arhiv NT)

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 14. 3.
17.00 Kulturni center Rogaška Slatina
Prireditev ob dnevu žena in materinskem dnevu s Prifarskimi muzikanti
18.00 Galerija sodobne umetnosti Celje
V hudičevi luknji <i>Javno vodstvo po razstavi umetnice Keiko Miyazaki</i>
18.00 Galerija Velenje
Pogovor z avtorjem razstave, Stojanom Špeglom
19.00 Knjižnica Šmarno ob Paki
Volkovi <i>Predstavitve knjige avtorja Andreja Šifrerja</i>
19.19 Mestna knjižnica Velenje
Zanzibar: Po poti spominov <i>Potopisno predavanje Ane Seher</i>
19.30 Ipavčev kulturni center Šentjur
Večerja bedakov <i>Huronska komedija Špas teatra</i>
PETEK, 15. 3.
19.00 Glavni trg 8, Celje
Vse drugo molk <i>Plesno-gledališka predstava</i>
19.30 Kulturni center Laško
Manca Špič z gosti Veliki koncert
20.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Jamska ženska <i>Komedija z Rebeko Dremelj</i>
SOBOTA, 16. 3.
10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Otroški abonma Jurček: Čarobna mineštra <i>Igrana predstava Gledališča Ku-Kuc</i>
10.00 in 11.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Peter Nos <i>Predstava v izvedbi Lutkovnega gledališča Velenje, primerno za otroke od 4. leta starosti</i>
11.00 Kulturni center Rogaška Slatina
Dva zmerjavca <i>Gledališče Bičikleta, Za Elin abonma in izven</i>
17.00 Kulturni dom Rogatec
Zapojmo in zaigramo, naj bo praznik za vse <i>Tamburaši Rogatec, MePZ KD Anton Stefanciosa Rogatec, otroški pevski zbor OŠ Rogatec, Nejc Novak, Ljudske pevke KD Anton Stefanciosa Rogatec</i>
18.00 Kulturni center Rogaška Slatina
Godba na pihala <i>Steklarne Rogaška Letni koncert</i>
19.00 eMČe plac Velenje
Notranjost, skrita očem <i>Odprtje razstave Nine Hudej</i>
20.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Avdicija, ekipa 1 <i>Komedija Špas teatra</i>

20.00 Celjski mladinski center
Zadnja večerja <i>Predstava v zasnovi umetniškega kolektiva Odprte scene</i>
NEDELJA, 17. 3.
11.00 Pokrajinski muzej Celje, Stara grofija
Kulturnozgodovinska razstava s Celjskim stropom <i>Javno vodstvo</i>
16.00 Cerkev sv. Jožefa Celje
Ljubka Šorli: Neizpovedana ljubezen <i>Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitiija, Lada Ščurek in prof. Peter Napret, citre</i>
17.00 Avla Doma II. slovenskega tabora Žalec
Citrarski orkester Glasbene šole Brežice <i>Koncert za citrarski abonma in izven</i>
19.30 Gledališče Celje
Nastja in Mihail Rynia z Duo Silence: DE-SET <i>Plesna predstava</i>
PONEDELJEK, 18. 3.
17.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo <i>Osnovne šole Občine Žalec, vstop prost</i>
18.00 Dom kulture Slovenske Konjice
Odstrti prekat Domna Hitreca <i>Odprtje razstave</i>
TOREK, 19. 3.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Obarvajmo preteklost – fosili <i>Hermanova otroška ustvarjalnica ob občasni razstavi Krapinski pračlovek pri Hermanu Lisjaku; za skupine</i>

18.00 Dom kulture slovenske Konjice
Godalni kvartet C'est La Vie & Domen Hitrec <i>Koncertni cikel pri Didiju</i>
19.00 Občinska knjižnica Žalec
Utrip domoznanstva: Naj v srcu živim <i>Predstavitve pesniške zbirke Marije Korent</i>
19.00 Vila Bianca Velenje
Vokalna skupina Prima Nota <i>Koncert ob pričetku Maistrovega leta</i>
19.30 Kulturni center Laško
Anton Tomaž Linhart: Županova Micka <i>Komedija v izvedbi Dramske skupine Liliija in Sposojenih muzikantov</i>
19.30 Glasbena šola Velenje
Poti fantazije: Matej Zupan, flavta in Andreja Kosmač, klavir <i>Abonma Klasika in izven; ob 19.00 predkoncertni klepetek z umetnikoma</i>
SREDA, 20. 3.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Moja prva arheološka najdba <i>Hermanova otroška ustvarjalnica ob občasni razstavi Krapinski pračlovek pri Hermanu Lisjaku; za skupine</i>
9.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Igrajmo se gledališče <i>Srečanje otroških gledaliških skupin</i>
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Prijatelja za vedno <i>Gledališka predstava v izvedbi Gledališča Makarenko; primerno za otroke od 4. do 7. leta starosti</i>

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

V četrtek, 14. 3., ob 20. uri
ans. bratov Poljanšek

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

INFORMACIJE:
WWW.POKMUZ-CE.SI
MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962
031 612 618

JAVNO VODSTVO CELJSKI STROP S KULTURNOZGODOVINSKO RAZSTAVO

NEDELJA, 17. MAREC 2024,
OB 11.00,
STARA GROFIJA.

VSTOPNINA: 5€

18.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Levji kralj <i>Glasbena predstava v izvedbi učencev Glasbene šole skladateljev Ipavcev Šentjur</i>
18.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Ameriški skladatelji skozi tolkala in trobila <i>Tematski večer oddelka trobil in tolkal</i>
18.00 Dom Svobode Zidani Most
Pozdrav pomladi <i>Otroci podružnične šole in najmlajši iz vrtca Zidani Most, bodo s prireditvijo v kraju popestrili kulturni utrip ter pozdravili pomlad</i>
18.15 Celjska kulturnica
Iskre <i>Predstavitve pesniške zbirke Aljoše Peperka</i>
19.30 Narodni dom Celje
Koncertni abonma 4 <i>Franc Kosem, trobenta; Jože Bogolin, tolkala; Brina Jež Brezavšček, Blaženka Arnič Lemež, Brina Zupančič, skladateljice</i>

Druge prireditve
ČETRTEK, 14. 3.
8.00 Kulturni center Laško
Območno srečanje gledaliških skupin
9.00 Hiša generacij Laško
Pomladne velikonočne voščilnice <i>Ustvarjalne delavnice</i>
13.00 Gostišče Bohorč Šentjur
Občni zbor in praznovanje Dneva žena in Materinskega dne <i>V organizaciji Društva upokojencev Šentjur</i>
16.00 Podsreda
Rez sadnih dreves v Podsredskem drevoredu s podsredškimi sadjarji
16.00 do 17.00 Hiša sadeži družbe Žalec
Gledališka delavnica za otroke in družino
18.00 Celjski mladinski center
Magičnost gibanja
18.00 Občinska knjižnica Polzela
Camino Krk – peš okoli »zlatega otoka« <i>Potopisno predavanje Valerije Jakop</i>

19.00 Knjižnica Laško
Svalbard – kraljestvo polarnih medvedov <i>Potopisno predavanje Sonje Salobir Lindsay</i>
19.00 Avla Doma kulture Braslovče
V obsevu polarnega sija – z jadrnico po fjordih severne Norveške <i>Potopisno predavanje Barbare Popit</i>
19.00 Občinska knjižnica Prebold
Predstavitve motivacijskega priročnika: Kako se naučimo voziti kolo? <i>Svoj prvi motivacijski priročnik bo predstavila Doris Polak Kuder</i>
PETEK, 15. 3.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje
So ptički se ženili ... <i>Hermanova Gregórjeva otroška ustvarjalnica; za skupine</i>
17.00 Dom krajanov KS Stara vas Velenje
Prireditev za dan žena in materinski dan
18.00 Krčma TamKoUčiri Celje
Irska veselica s srečelovom
SOBOTA, 16. 3.
8.00 do 12.00 Tržnica Laško
Tržnica Laško
9.00 do 12.00 Različne lokacije občine Laško
Zloščimo zlato Laško <i>Velika čistilna akcija</i>
10.00 Občinska knjižnica Prebold
Predstavitve družabnih iger <i>Z vami bosta Simona Lustek Vrankar in Domen Vrankar.</i>
10.00 Kardeljeva ploščad Velenje
Izmenjava semen in sadik in Gregorjeve delavnice
10.00 do 12.00 Rokodelski center Rogatec
Pletenje zapestnice iz ličja z Vido Antolinc <i>Pletarska delavnica</i>
13.00 do 15.00 Muzej na prostem Rogatec
Peka ptičkov iz testa <i>Delavnica z Brigito Božičko</i>

NEDELJA, 17. 3.
10.00 Velenjski grad
Mladi muzealci: Igre moje mladosti <i>Spoznali boste igre in igrace, s katerimi so se v 20. stoletju igrale številne generacije otrok.</i>
PONEDELJEK, 18. 3.
16.00 Osrednja knjižnica Celje
Hospic kotiček: Pacientove pravice <i>Srečanje in svetovanje na temo pacientovih pravic z mag. Nado Tržan-Herman</i>
TOREK, 19. 3.
7.00 do 18.30 Dom svetega Jožefa Celje
Jožefovo – prvi in osrednji romarski shod in romarske svete maše
SREDA, 20. 3.
16.30 MC Šmartno ob Paki
Ženski odklop
17.00 Tehnopark Celje
Ujeti v mreže omrežij <i>Tretji pogovor ob izdaji osme rastoče knjige</i>
19.00 Dom svetega Jožefa Celje
Riček ali totor – rastlina preteklosti in prihodnosti <i>Predavanje in delavnica, predavatelj dr. Janko Rode</i>
19.19 Knjižnica Velenje
Filmski večer: Knjižnica Velenje nekoč in danes <i>Dogodek ob 90-letnici Knjižnice Velenje</i>

Dobrodelne prireditve
PETEK, 15. 3.
20.00 Plesni forum Celje
Skupina Trium <i>Dobrodelni koncert, zbrana sredstva bodo namenjena pomoči potrebnim v lokalnem okolju</i>
PONEDELJEK, 18. 3.
18.00 Kulturni center Rogaška Slatina
Dijaška skupnost Šolskega centra Rogaška Slatina <i>Dobrodelni koncert, zbrana sredstva bodo namenjena šolskemu skladu ŠCRS.</i>

Podjetje NT&RC, d. o. o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in
agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktor: Drago Slameršak
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se
plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Janže Fric, Barbara Furman,
Janja Intihar, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šo-
linič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedni-
ku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc
NAROČNINE
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16
EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96
EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM:
SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in
fotografij ne vračamo.
MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si
Vsak obiskovalec gostinske verige Medibar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme
določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali knjižank.
Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro
stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Medibar na www.medibars.si.

Vse na svetu mine,
vse se spremeni,
le spomin na tebe
ostaja in živi!

V SPOMIN

Mineva leto dni žalosti,
kar nas je zapustila naša draga

SONJA REZAR

iz Trnovelj pri Celju
(12. 5. 1938–14. 3. 2023)

Vsem, ki z lepo mislijo postavite ob njenem grobu in ji
prižigate sveče, iskrena hvala.

Vsi njeni

131

Pomlad bo na tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti,
in sedla bo na rožna tla
in jokala, ker te ni ...
(Simon Gregorčič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljube žene,
mame, ome, tašče in sestre

NEŽIKE GAJŠEK

iz Kopol nad Štorami

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili z nami v trenut-
kih žalosti, izrazili pisna in ustna sožalja, stisnili roko,
podarili tolažeče objeme ter darovali cvetje, sveče, darove
in za svete maše.

Hvala patronažni službi ZD Štore, gospodu župniku za
poslovilni obred in gospe Ivanki za ganljive besede slo-
vesa.

Žalujemo: vsi njeni, ki jo bomo ohranili v lepem
spominu.

140

STROJI

PRODAM

TRAVNIŠKE brane in sejalnica za koruzo pro-
dam. Telefon 051 702-170. 130

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred ne-
snostjo, prodamo. Brezplačna dostava.
Prodaja tudi na Vranskem. Vzreja nesnic
Tibaot, telefon (02) 582-1401. n

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, grahaste in
črne, pred nesnostjo, prodamo, pripelje-
mo na dom. Telefon 070 545-481. p

PRAŠIČA, težka 90 kg, navajena domače
hrane, ugodno prodam. Telefon 041
395-213. 127

VOLA, pasma limuzin, starega eno leto, pa-
šnega, težkega približno 370 kg, prodam.
Telefon 031 840-282. 141

Poroke

Žalec

Poročila sta se: Slađana Ilić
iz Srbije in Nebojša KATANIĆ
iz Studenc pri Žalcu.

Velenje

Poročila sta se: Petra VE-
ŠLIGAJ in Sašo TAJNIK, oba
iz Velenja.

MLADE zajce, za nadaljnjo rejo ali zakol,
prodam. Telefon 041 563-725. 133

BIKCA simentalca, možna menjava za brejo
kravo, prodam. Telefon 041 324-256. 135

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajer-
ski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223. p

STANOVANJE

ODDAM

V CELJU oddam opremljeno stanovanje trem
zaposlenim moškim. Telefon 070 418-
525. 139

AKUSTIKA

PRODAM

LCD televizor Philips, 40PFL 5625H, diagona-
la 102 cm, prodam. Telefon 031 305-784. 129

KMETIJSKI
PRIDELKI

PRODAM

SENO in otava v kockah in rdeče vino žame-
tna črnina prodam. Telefon 030 647-320. 136

Moja ljubezen te objema ves čas,
saj vem, da v resnici ostal si pri nas.
Odslej v mojem srcu boš domoval
in moj angel varuh naprej še ostal.

ZAHVALA

V 71. letu se je od nas poslovil dragi
mož, brat, stric, sorodnik,
sosed in prijatelj

HERMAN ROGAN

iz Tratne pri Grobelnem 41a, Grobelno
(7. 4. 1953–23. 2. 2024)

Srce moje te je ljubilo, srce moje je v času bolezni trpelo,
srce moje je ob slovesu hvaležno vsem, ki so se tako šte-
vilno poslovili od tebe, dragi Herman.

Prisrčna hvala gospodu župniku Marku Šramlu za zelo
čustveno brano mašo, vsem sorodnikom, sestri Majdi z
družino iz Prekmurja, vsem nečakom z družinami, do-
brim sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za
darovane maše ter denarne prispevke.

Hvala tudi pogrebniemu podjetju Zagajšek, pevcem in
govornici.

Žalujemo: žena Silva in vsi njegovi, ki ga bomo zelo
pogrešali. p

Srce nam žalost je ranila,
ker te več med nami ni.
Čeprav te zemlja je pokrila,
duh tvoj z nami še živi.

ZAHVALA

Zapustil nas je
naš dober prijatelj in sosod

MARJAN PAHOLE

iz Vodruža
(27. 10. 1964–26. 2. 2024)

Ob prerani izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem soro-
dnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena
sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Zahvala
gospodu župniku Petru, govornici Bernardi, pevcem sv.
Jakoba in pogrebni službi Zagajšek.

Vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, iskrena
hvala.

Žalujemo: vsi njegovi

p

Ugasnila je luč življenja,
se prižgala luč spomina,
ko ostaja v srcu
tiha, skrita bolečina.

ZAHVALA

Zapustil nas je
dragi mož, oče in dedi

MIHAEL VERHOVŠEK

iz Stopč
(3. 1. 1948–4. 3. 2024)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
sodelavcem, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena
in pisna sožalja ter podarjeno cvetje, sveče, svete maše in
darove za cerkev svetega Ahaca. Hvala župnikom gospodu
Mitju Markoviču, gospodu Roku Metličarju in gospodu Niku
Krajncu za opravljen cerkveni obred.

Hvala vsem, ki ste nam stali ob strani ob njegovi težki bole-
zni, se mu poklonili ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujemo: vsi njegovi najdražji

134

ULEŽAN, kakovosten konjski gnoj, star tri
leta, prodam. Možne so tudi manjše koli-
čine, s prevozom. Telefon 041 980-188. L 5

SENO v kockah, prva in druga košnja, pro-
dam. Možna dostava. Telefon 041 763-
763. 138

OSTALO

PRODAM

SMREKOVO hlodovino, 7 m³, prva klasa, ob
kamionski cesti, prodam. Telefon 031
239-886. 117

KOKOŠI nesnice za začetek nesnosti, rjave,
bele, prodajamo vsak delavnik; grahaste,
susex, aurokane od 2. aprila. Piščance,
enodnevnice ali 5-tedenske, za meso, nam
prej naročite! V ponudbi kakovostna krma

za piščance in kokoši. V predvelikonočnem
času na voljo bela jajca. Vsak delavnik od
8. do 16. ure, sobota do 12. ure. Telefon
(03) 700-1446. Farma Zg. Roje – reja
perutnine Dobravec, Šempeter v Savinjski
dolini. p

ŠTIRI nove letne gume Continental 235 55r18
v ecocontact 6 prodam. Telefon 041 604-
651. 137

KAKOVOSTNO orodje za strojne instalacije
in material za vodovod in ogrevanje zelo
poceni prodam zaradi upokojitve. Telefon
031 687-043. 142

Smrti

Celje

Umrlí so: Matevž CVIRN iz
Celja, 78 let, Vincenc HUDEJ

ZAHVALA

V 60. letu nas je zapustil dragi sin,
brat, stric in dober prijatelj

STANKO
MUZEL –
BINI

(23. 9. 1964–21. 2. 2024)

Zahvaljujemo se vsem, ki so ga pospremili na njegovi
zadnji poti, gospodu župniku za lepo opravljen obred,
govornici za izrečene poslovilne besede, skupini Eros za
odpete žalostinke ter sosedom, prijateljem in sorodnikom.

Žalujemo: vsi njegovi

128

Ujet v našo sredo si,
z najlepšimi spomini
vsak naš korak
spremljaš v tišini.

V SPOMIN

Mineva žalostno leto,
kar nas je zapustil naš dragi

DRAGO
PODREBERŠEK

(25. 9. 1952–14. 3. 2023)

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu.

Neizmerno te pogrešamo: tvoji najdražji

132

»Življenje nam vrača samo tisto,
kar dajemo drugim.«
(Ivo Andrić)

Zapustila nas je naša upokojena sodelavka

gospa

ANICA POTOČNIK

(1931–2024)

Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Sodelavci Celjskih lekarn

n

Čeprav ga z nami več ni,
spomin nanj v naših srcih
še vedno živi.

V SPOMIN

Minevajo štiri leta,
kar nas je za vedno zapustil
ljubljeni mož, ati, dedi in tast

FRANC KREGAR

(28. 7. 1938–18. 3. 2020)

Hvala vsem, ki se ga spominjate, obiskujete njegov grob in
mu prižigate svečke.

Pogrešamo ga njegovi: žena Majda, hčerka Barbara in
sin Rok z družinama

p

iz Velenja, 87 let, Gabrijela
GODLER iz Laškega, 97 let,
Alojz VIHAR iz Velenja, 66
let, Anton CIZEJ iz Celja, 74
let, Alojzija Slavka ZGONC iz
Celja, 98 let, Milan POČIVAL-
NIK iz Velenja, 77 let, Darja
BOŽNIK z Dobrne, 61 let,
Stanislava VERHOVNIK DU-
ŠAK iz Velenja, 98 let, Martin
LUPŠE iz Celja, 97 let.

Šentjur

Umrlí so: Anton GODUNC
iz Hotunja, 84 let, Marjan
PAHOLE iz Vodruža, 59 let,
Dragica MEHIĆ iz Šentjurja,

71 let, Mihael VERHOVŠEK iz
Stopč, 76 let.

Žalec

Umrla sta: Jožef Rihard
REHAR iz Žalca, 86 let, Ma-
rija LIPIČNIK iz Topovelj pri
Braslovčah, 90 let.

Velenje

Umrlí so: Đuro HRANJEC
iz Velenja, 88 let, Ivan PE-
TEK iz Velenja, 80 let, Mar-
tina TRDIN iz Velenja, 91
let, Djordjo VEJNOVIĆ iz
Velenja, 89 let, Vinko MUŠ
iz Šoštanj, 76 let, Ivan ČREP
iz Velenja, 86 let.

Prst med prsti

Vsak ponedeljek ob 11:20 na Radiu Celje

radio celje

POSTANITE NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA IN PRIDOBITE **UGODNOSTI**

novi tednik

Vedno z menoj!

- vsak teden brezplačno prilogo STOP SPORED
- vse posebne priloge Novega tednika
- 4 brezplačne oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
- izbrani izleti po ugodnejših cenah z avtobusom zvestobe
- praktična darila za nove in obstoječe naročnike
- druge ugodnosti

Več informacij: narocnine@nt-rc.si

Telefon: 03 422 51 71

www.novitednik.si

Družba NT&RC skupaj z Občino Žalec
in osnovnimi šolami v občini Žalec vabi na prireditve

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELJO

Zapeli nam bodo učenci
I. OŠ Žalec, OŠ Šempeter v Savinjski dolini,
OŠ Petrovče in OŠ Griže.

Vidimo se v ponedeljek, 18. 3. 2024, ob 17. uri
v Domu II. slovenskega tabora Žalec.

Pridite in skupaj podprimo naše otroke.

Vstop je prost.

Projekt podpira Občina Žalec.

**Zvezde
MED
zvezdami**

PIREDITVENI PROSTOR
SKUP'N PLAC

BRASLOVČE

PETEK, 31. MAJ 2024

⌚ MED 17. IN 2. URO

novi tednik radio celje 70let

OBČINA BRASLOVČE

ZLATI POKROVITELJ:
iJAGER
Vedno posreči

Gregorčki zapluli v pomlad

Gregorjevo je ime dobilo po sv. Gregorju, svetniku Gregorju Velikem, ki je bil rojen okrog leta 540 v Rimu in je veljal za idealnega papeža in cerkvenega učitelja. Po julijanskem koledarju je godoval 21. marca, ki danes velja za prvi pomladni dan. Praznovanje godu sv. Gregorja se je z uvedbo gregorijanskega koledarja v 16. stoletju preneslo na 12. marec.

Gregorčki vseh oblik, velikosti in namembnosti so zapluli po Ični. (Foto: Gvido Jeran)

Plavajoče hiške, cerkvice, barčice in druge umetnine naznanjale svetlobo in toploto

Čprav gregorjevo ni tako uveljavljeno kot valentinovo, velja za tradicionalni slovenski praznik, ki naznanja prihod pomladi z vsemi njenimi čari. Gregorjevo je dan, ko se po ljudskem izročilu »ptički ženijo«, zato je praznik povezan tudi z zaljubljenici. Obeležujemo ga 12. marca, nanj pa je vezanih mnogo zanimivih običajev, ki razveseljujejo predvsem najmlajše. Eden od teh je spuščanje gregorčkov (raznih predmetov, v katerih je sveča) v vodo. Gregorčki tako napovedujejo luč in toploto ter s tem naznanjajo prihod dela leta, ko je sonce dovolj dolgo na obzorju, da ljudem ni več treba delati ob luči. Običaj izvira iz Gorenjske, obujajo in ohranjajo ga tudi marsikje na Celjskem.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Tradicijo spuščanja gregorčkov, ki je vpisana tudi v register žive kulturne dediščine, na Celjskem obujajo zlasti v osnovnih šolah in vrtcih ter društvih. S tem seznanjajo otroke s kulturno dediščino, s prireditvijo pa povežejo celoten kraj ter številna društva in posameznike. Nič drugače ni bilo letos v Novi Cerkvi, na Polzeli, Dobrni, v Rimskih Toplicah, Laškem ... Gregorčki so tako spet zaplaval po Savinji, Hudinji, Topličici in še marsikje.

Brezmejna ustvarjalnost otrok

V Novi Cerkvi je spuščanje gregorčkov že tradicija. Idejo o tem starem slovenskem običaju je pred desetletjem s svojimi učenci obudila **Ida Grobelnik**. Projektu se je vsako leto pridružilo več sodelujočih, poleg otrok v šoli in vrtcu tudi njihovi starši ter krajani. Tudi letos je na predvečer gregorjevega po Hudinji zaplulo več kot sto plavajočih izdelkov, ki so jih ustvarili učenci podružnične

šole v Novi Cerkvi, otroci iz tamkajšnje enote vrtca Mavrica in Hiše otrok ter njihovi učitelji in vzgojitelji. Plavajoče barčice so v vodo spustili pri Sorževem mlinu.

Tokrat so otroci gregorčke izdelovali pretežno doma, medtem ko so jih v preteklih letih ustvarjali v šoli. »Otroci so se ponovno izkazali. Njihova domišljija ne pozna meja. Pri ustvarjanju so jim pomagali tudi starši, ki so, kot so nam povedali, pri tem zelo uživali,« je povedala Grobelnikova. Prevladovala so hiške, po Hudinji so zaplaval tudi domača cerkev, nogometno igrišče ... »Ko smo pred desetimi leti v šoli začeli izdelovati gregorčke, smo vsi delali po istem načrtu. Zdaj otroci načrta že nekaj let ne potrebujejo več,« je dodala Ida Grobelnik. Pri spuščanju gregorčkov so sodelovali tudi gasilci, ki so plavajoče umetnine nato pobrali iz vode, sicer bi iz Nove Cerkve priplule vse do Celja ali morda še dlje. Čla-

ni Turističnega društva Nova Cerkev so poskrbeli za manjšo pogostitev z domačimi dobrotami.

Na predvečer gregorjevega so gregorčki kljub slabemu vremenu zapluli tudi po potoku Ična. V vodo so jih ob pomoči gasilcev spustili v Rimskih Toplicah. V tamkajšnjem turističnem društvu, krajevni skupnosti in Kulturnem društvu Antona Aškerc

so krajane povabili k skupnemu izdelovanju gregorčkov. Z otroki iz Osnovne šole Antona Aškerc in Vrtca Rimske Toplice so nato izdelke odnesli do potoka Ična in jih spustili v vodo. V Laškem so za ohranjanje običaja poskrbeli v OŠ Primoža Trubarja v sodelovanju s Turističnim društvom Laško, Hišo generacij in PGD Laško. Otroci prvega triletja matične šole, 3. razreda podružnične

šole Debro in oddelkov z nižjim izobrazbenim standardom so gregorčke v Savinjo spustili pri Kulturnem centru Laško. Tradicionalno je spuščanje gregorčkov pripravilo tudi Društvo Dobra ideja s Polzele. Dogodek so izvedli ob vodotoku Struga v Vrtni ulici, kjer so otroci in odrasli izdelali svoje pomladne čolničke in jih z dobrimi željami spustili po živahnem potočku.

Ustvarjalnost otrok pri izdelovanju gregorčkov ne pozna meja. Tudi v Novi Cerkvi so izpod njihovih rok nastale prave umetnine. (Foto: Občina Vojnik)

Svet adrenalina in akrobatike

Str. 27

Kako je majhen kraj oblikoval tok zgodovine

Str. 25

Vse v zlato!

Str. 29

Dr. Tomaž Lenart, direktor Doma Nine Pokorn Grmovje

Nima uradnih ur, stanovalci so pri njem dobrodošli kadarkoli

»Direktor, izvolite, to je za vaš praznik,« so bile besede ene od oskrbovank, ki je kar med intervjujem prikupno pokukala v njegovo pisarno in mu za gregorjevo pomolila čokolado. Kot pravi Tomaž Lenart, nima uradnih ur. Vrata njegove pisarne so ves čas na stežaj odprta za vse stanovalce javnega zavoda, v katerem 180 zaposlenih skrbi za 250 oseb s težavami v duševnem zdravju in razvoju. »Trudimo se, da je njihovo življenje pri nas približek tistega, ki bi ga imeli v domačem okolju. Zaposleni smo zanje prijatelji, zaupniki, znanci in svojci. Naši stanovalci prihajajo iz različnih socialnih okolij, za mnoge zato predstavlja edino socialno mrežo.« Prav zaradi slednjega še toliko večji izziv postaja vedno bolj pereče pomanjkanje kadra. Ni bolničarjev, ni medicinskih sester, ni socialnih oskrbovalk. Neprestana prisotnost psihiatra predstavlja tudi za tovrstne zavode le sanje.

ŠPELA OŽIR

Starši so skrb in posluš do sočloveka Tomažu Lenartu tako rekoč položili že v zibelko. Izhaja iz Dramelj iz zelo velike družine, v kateri je bilo osem otrok. Njegova izbira srednje zdravstvene šole, kot danes gleda nazaj, zato ni bila presenečenje. Diplomiral je na teološki fakulteti in kasneje magistriral iz socialnega in zdravstvenega menedžmenta. Pred tremi leti je doktoriral s področja socialne gerontologije, vede o procesih staranja in starosti.

Direktor Doma Nine Pokorn Grmovje je zadnjih petnajst let. Lani decembra je zakoral v četrti mandat na čelu tega javnega zavoda na obrobju Spodnje Savinjske doline. Pred tem je bil dve leti ravnatelj varstva starejših na Jožefovem hribu, kjer se je spoznal z domsko oskrbo. Še pred tem je bil pet let zaposlen v Slovenski vojski, kjer je nudil celovito psihosocialno in duhovno oskrbo pripadnikom Slovenske vojske, predvsem tistim, ki so odhajali na misije v krizna žarišča, in njihovim družinskim članom, ki so čakali na svojce, da se varno vrnejo domov.

Je pri vas nekaj vsakdanjega, da vas tako na hitro pridejo pozdravit stanovalci? So vrata vaše pisarne zanje vedno odprta?

Tako je. Kot direktor nimam uradnih ur. Vse stanovalce poznam po imenu in vem, od kod prihajajo, kaj jih razveseljuje in tudi užalosti. To se mi zdi pomembna osnova, da lahko z njimi navežem stik. Ko pridejo k nam, smo jim zaposleni prijatelji, znanci in svojci ter obenem edina socialna mreža. K meni zelo radi prihajajo, če ne drugega, na kakšen krajši pogovor, da jih spravim v dobro voljo. S humorjem se da marsikaj premostiti. Največkrat rabijo le na š

čas, pozornost. Že pred leti smo se v domu odločili, da nihče od naših stanovalcev ne sme biti zanemarjen v smislu odnosov, kar na žalost opazimo marsikje. Starejši so prepogosto osamljeni. Zato naš koncept dela temelji na tako imenovani kulturi usklajenega odnosa.

Kaj se skriva za kulturo usklajenih odnosov?

Ne zdravi samo terapija, ampak tudi pravi in iskren odnos med stanovalcem in zaposlenim. Gre za nekakšen posnetek družinskega življenja. Vsi se moramo dobro poznati, da znamo prav ravnati in v primeru stisk ukrepati. Res skrbimo za to, da krepimo človekovo dostojanstvo vsakega stanovalca, da se kot zaposleni trudimo, da je vsak Človek in Nekdo. Pri takšnem delu se večja tudi zadovoljstvo zaposlenih. V iskrenem odnosu vsi pridobimo tako kot doma. Torej je vsak zaposleni vključen v delo s stanovalci, ne glede na to, kakšno delo opravlja. Glavnina zaposlenih na stalnih enotah s stanovalci oblikuje potek dneva.

Drugi zaposleni si izberemo stanovalca ali dva, s katerima preživimo del svojega rednega delovnega časa. Naj bomo to čistilka, računovodja, vodja financ ali jaz. Tukaj smo namreč v prvi vrsti zaradi njih.

Kakšne programe izvajate v vašem domu?

Izvajamo institucionalno varstvo za osebe z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju in razvoju. Ob tem smo se odzvali tudi na potrebe lokalne skupnosti, zato že vrsto let izvajamo storitev pomoči na domu na območju občin Žalec, Prebold, Polzela in Braslovče. Pred štirimi leti smo zgradili enoto za demenco, kjer so nastanjene starejše osebe. V času epidemije covida smo v Žalcu vzpostavili dnevni varstveni center za starejše, kjer bivajo dnevno osem ur, torej v času, ko so njihovi svojci v službi.

Ker smo poseben socialnovarstveni zavod, je pogoj za sprejem psihiatrične diagnoza. Je pa res, da tudi naši stanovalci postajajo vsako leto starejši in zato tudi mi obenem postajamo dom starejših za osebe s posebnimi potrebami. Povprečna starost naših stanovalcev je že več kot 60 let. Najmlajša oskrbovanka je stara 26 let in najstarejša 89 let.

Na družbenem omrežju spremljam objave vašega zavoda. V njem je pravo družabno življenje. Novoletni ples, pustno rajanje, Valentinov ples, maša z Martinom Golobom ... To je le nekaj vaših zadnjih dogodkov. V 21. stoletju domovi postajajo prava mesta v malem. Povsem drugače, kot je bilo nekoč.

Domovi smo naredili v zadnjih letih velik premik pri oskrbi stanovalcev. Trudimo se, da je njihovo življenje približek tistega, ki bi ga imeli v do-

mačem okolju, če bi imeli to možnost. Zaradi vseh naših dejavnosti menim, da nam to zelo dobro uspeva. Stalen kader po gospodinjstkih skupinah že sam poskrbi za dejavnosti, družbo, spremstvo in še marsikaj drugega. Za skupne dogodke, kot jih navajate, so zadolženi predvsem naši animatorji.

Zelo dobro poznamo življenjsko zgodbo vsakega našega uporabnika, od otroštva do takrat, ko je prišel v naš dom. Tako lažje prepoznamo njegove želje in potrebe. Želimo si, da je vsak »kreator« svojega življenja, mi zaposleni pa ga pri tem vodimo, podpiramo in spodbujamo. Večkrat rečem, da so oni glavni vozniki, mi smo samo v vlogi inštruktorjev in jih usmerjamo toliko, kot to potrebujejo. Vesel sem, da ankete zadovoljstva, ki jih izvajamo med stanovalci, kažejo, da so z življenjem pri nas zelo zadovoljni. Izredno zadovoljni so tudi svojci, uporabniki pomoči na domu, dnevnega varstva. In to je tisto, kar dokazuje, da smo na pravi poti in da delamo dobro. V našem domu uspeha ne merimo z dobičkom pri poslovanju, temveč z zadovoljstvom naših uporabnikov in zaposlenih.

»Krepitev človekovega dostojanstva se začne z okoljem, kjer posameznik biva. Pred 15 leti, ko sem prišel sem za direktorja, so bile razmere povsem drugačne. Stene so bile svetlo modre, notranjost prostorov je spominjala na psihiatrično bolnišnico. V zadnjih letih smo obnovili popolnoma vse.«

Če sem čisto iskrena, sem bila nad prostori doma, ko sem vstopila vanj, zelo pozitivno presenečena. So svetli in sodobno opremljeni ter obenem zelo dišeči. Povsem drugačni, kot je stereotipna podoba za javne zavode, kot je vaš.

Krepitev človekovega dostojanstva se začne z okoljem, kjer posameznik biva. Pred 15 leti, ko sem prišel sem za direktorja, so bile razmere povsem drugačne. Stene so bile svetlo modre, notranjost prostorov je spominjala na psihiatrično bolnišnico. V zadnjih letih smo obnovili popolnoma

vse. Vsi naši stanovalci bivajo v eno-ali dvoposteljnih sobah z lastnimi sanitarijami in s kopalnico. Skupne smo spremenili v spa kopalnice in so namenjene sproščanju. Od leta 2010 imamo vpeljan mednarodni model upravljanja kakovosti. Komisija nas je lani konec leta ocenjevala že tretjič. Presoja smo uspešno prestali. Še vedno smo eden redkih slovenskih domov, ki imamo ta model. Kaj to pomeni? Tako jaz kot drugi zaposleni razmišljamo o tem, kako kakšno stvar delamo in kako jo lahko izboljšamo. Spremembe lahko predlagajo vsi zaposleni. Tako se nenehno izboljšujemo in razvijamo.

Zagotovo ni vse tako preprosto, kot se zdi na prvi pogled. S kakšnimi izzivi se srečujete kot poseben javni zavod?

Zakonodaja na tem področju je zelo obsežna. Domovi se srečujemo z vedno večjo odgovornostjo, po drugi strani na to nimamo vpliva. Veliko stavimo na Zakon o dolgotrajni oskrbi, ki naj bi storitve spravil v nek okvir. Optimalni čas za sprejetje tega bi bil pred 20 leti, ko smo se še lahko pogovarjali o izzivih starajoče se družbe. Danes se soočamo na pogled z nerešljivimi problemi. Ampak po naravi sem večni optimist.

Velike skrbi imamo tudi s kadrovsko podhranjenostjo. Na trgu je kadra vedno manj, zato ga je težko pridobiti. Na tem področju državo čakajo res veliki izzivi. Nekateri domovi že zmanjšujejo zmogljivosti. Nekateri imajo celo prazne postelje, a jih starejšim, ki čakajo nanje, ne morejo ponuditi zaradi kadrovske podhranjenosti. Imamo na novo zgrajene domove, a žal ostajajo zaprti, ker ni na voljo primernega kadra. Ker postajamo dolgoživa družba, vedno več starejših potrebuje primerno oskrbo in nego. Res je, da to ni samo težava Slovenije, a so nekatere države pri soočanju s temi izzivi bolj uspešne kot mi.

Za kakovostno bivanje vaših oskrbovancev je ključna tudi dostopnost zdravnikov. Kako je pri vas z dostopnostjo do psihiatra?

Tega bi si želeli bistveno več. Pri nas je enkrat na teden ob petkih in še to tako, da je psihiatrinja, ki dela v UKC Maribor, dala odpoved za 20 odstotkov delovnega časa in se za ta čas zaposlila pri nas. To je za poseben zavod zelo malo, a še to bistveno več, kot nam po nekih zdravstvenih normativih pripada. Drugače je za zdravstveno varstvo naših stanovalcev odgovoren zdravstveni dom v Žalcu, od koder štirikrat na teden prihaja splošni zdravnik. V Psihiatrično bolnišnico Vojnik stanovalce napotimo, če pride do bistvenega poslabšanja njihovega duševnega zdravja. Da potrebujemo več prisotnosti psihiatra, opozarjamo že več let, saj tudi v naš dom prihaja vedno več stanovalcev z več diagnozami in samo z bolj humanimi koncepti dela na dolgi rok našemu temeljnemu poslanstvu ne bomo kos.

V domu je na enem mestu veliko različnih stanovalcev, vsak ima svojo preteklost, težave, izkušnje ... Zagotovo pride kdaj tudi do kakšnih konfliktov. Kako jih rešujete?

Tako kot doma v družini pride do tega, tako seveda tudi pri nas prihaja do kratkih stikov in preprirov, kakšnega prerivanja. Zaposleni že kar vedo, kdaj je kdo v slabši koži, in ker vse stanovalce dobro poznajo, vedo, kako se je najbolje odzvati. Do večjih konfliktov s hujšimi posledicami na srečo še ni prišlo. Je pa res, da imamo znotraj doma

tudi varovano enoto z dvanajstimi posteljami. Vanjo osebe s sklepom nameščajo sodišča. Na to nimamo vpliva, zato prihajajo takšni in drugačni. Od leta 2008, odkar izvajamo to namestitve, do danes na srečo ni prišlo do večjih incidentov, kar pripisujem predvsem požrtvovalnemu in strokovnemu delu našega osebja. Seveda so zaposleni večkrat priča verbalnemu nasilju, tudi prerivanju, a ker so usposobljeni in se zavedajo, da to ne počne oseba, temveč da so ta dejanja posledica bolezni, se znajo pravilno odzvati.

S kakšnimi težavami se sicer srečujete v varovani enoti, kamor osebe nameščajo s sklepom sodišče?

Bojimo se, da bi nam sodišča nameščala osebe, ki ne sodijo v socialnovarstvene ustanove (osebe iz forenzične psihiatrije). Takšne, ki jim je je ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja petih let pretekel, vendar po presoji sodnih izvedencev še ne morejo bivati samostojno, zato jih nameščajo v varovane enote posebnih socialnovarstvenih zavodov. Po drugi strani smo dom tudi za osebe, ki nimajo kam iti, ki so bile morda deložirane ali so živele kot brezdomci ... Srečujemo se torej z dvema težavama. Prva je, da se k nam namešča osebe, za katere nikakor nismo usposobljeni in bi potrebovali dorečeno specialistično obravnavo, tako kot imajo to urejeno drugod po svetu. Po drugi strani k nam pošiljajo tudi osebe – sicer v manjši meri – za katere bi se lahko bolje potrudili in jih namestili v drugačno okolje, ki bi bolj ustrezalo njihovim potrebam in kjer bi krepili njihovo dostojanstvo. Na tem področju smo edinstveni v Evropi, nikjer se takšnih oseb ne namešča v varovane enote socialnovarstvenih ustanov. To je izredno pereč problem, na katerega posebni zavodi nprestanop opozarjamo.

V zadnjem času se v medijih vrstijo novice o podražitvi oskrbnih v domovih. Kako je s tem pri vas?
Pri nas glede plačila velja enako kot v vseh socialnovarstvenih zavodih. Stanovalci oskrbo plačujejo sami, če so sposobni, sicer njihovi svojci ali občine. Z naslova zdravstvene nege dobimo plačan zdravstveni kader, nego in druge storitve. Pri oblikovanju cen se držimo Pravilnika o oblikovanju cen socialnovarstvenih storitev, torej tistih meril, ki nam jih daje ministrstvo. Vsako leto k izračunu pristopimo zelo odgovorno. Ceno oblikujemo tako, da resnično prekomerno ne obremenimo plačnikov. Največji generator dviga cen predstavljajo plače zaposlenih, na to nimamo

vpliva. Imamo pa vpliv na obvladovanje materialnih stroškov. Naš dom, lahko rečem, je na tem področju izredno uspešen. Že pred leti smo izvedli energetske sanacije, zamenjali energent (lesna biomasa), namestili sončne kolektorje za pripravo sanitarne vode, lani smo namestili sončno elektrarno. Vse to nam omogoča, da skozi leto poslujemo z manjšimi skrbmi kot npr. v drugih domovih. Predvsem nam tudi omogoča, da ne dvignemo cene oskrbe v takšni meri, kot bi jo sicer lahko, saj nam metodologija tudi letos omogoča bistveno višji dvig, kot sicer bo. Od posebnih zavodov imamo najnižjo ceno in obenem zelo dobre pogoje bivanja.

Začel je veljati Zakon o dolgotrajni oskrbi. Želimo si, da bi bil končno stabilen in trajen vir financiranja, s pomočjo katerega bi bilo plačilo v čim manjši meri na svojcih in stanovalcih. Ne da se vsako leto pogovarjamo o dvigih cen oskrbe in kako bodo oskrbovanci ter njihovi bližnji to zmogli poravnati. Želim si tudi, da bi vsi stanovalci v slovenskih domovih za primerljivo storitev enako plačali. Teh razlik je zdaj preprosto preveč.

V zadnjih letih se zelo spodbuja izvajanje pomoči na domu. Kako gledate nanjo? Kot dobrodošlo dopolnitev kakovostnega življenja starostnikov?

Pomoč na domu je oblika pomoči starejšim in invalidnim osebam, da lahko čim dlje ostanejo v domačem okolju. Kot sem že omenil, naš dom to pomoč izvaja za območja občin Žalec, Polzela, Braslovče in Prebold. Vseh uporabnikov skupaj je približno 210. Veliko je nege, največkrat pa si v sklopu pomoči na domu želijo prinosu toplega obroka, kosila, takšnih imamo v povprečju 105. Želimo si, da bi to lahko nudili še več Spodnjemravljčanom, a preprosto ne gre, saj nam kronično primanjkuje socialnih oskrbovalk, torej delavk, ki so pripravljene to početi. Gre za izredno zahtevno delo. Na dom gredo same, vstopajo v domače okolje za nizko plačilo. Vsak mesec objavljamo razpise, a se nanje redkokdo prijavi.

Pomoč na domu je sicer oblika pomoči, ki ustreza konceptu dolgotrajne oskrbe. A je zakonodaja na tem področju toga. Storitve lahko na teden izvajamo največ 20 ur na osebo. Nekateri starejši bi je potrebovali bistveno več. A žal ne gre. Dodatno težavo predstavlja tudi pomanjkanje socialnih oskrbovalk.

Imate nov oddelek za dementne. Zdaj so vaši oskrbovanci v njem že

»Bojimo se, da bi nam sodišča nameščala osebe, ki ne sodijo v socialnovarstvene ustanove (osebe iz forenzične psihiatrije). Takšne, ki jim je je ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja petih let pretekel, vendar po presoji sodnih izvedencev še ne morejo bivati samostojno.«

nekaj let. Kakšen izziv so dementni za domove?

Dementnih oseb je vedno več. V Sloveniji jih je glede na trenutne podatke več kot 30 tisoč. Bolezen ne prizadene le bolnika, temveč tudi njegove svojce. Naš dom se je odzval na vedno več prošenj po varstvu dementnih oseb. Enota, poimenovali smo jo Spominčica, je stara štiri leta. Prizidek je povsem prilagojen njihovem načinu življenja. V njem je prostora za 12 oseb.

Pod vašim okriljem je tudi dnevni center za starejše v središču Žalca. Komu je namenjen? Katere so morebitne njegove posebnosti?

Lahko rečemo, da je to naš kovidni otrok. Ko smo bili zaprti, smo se prijavili na evropski razpis in pridobili približno pol milijona evrov. S tem smo kupili hišo nasproti znane trgovine v Žalcu in jo preuredili. Upravičenci so vsi starejši od 65 let. Večina je takšnih, ki ima kakšen kognitivni upad. Zelo veliko je oseb z demenco. Zato je način dela prilagojen njim. Naša posebnost je, da jih lahko odidemo iskat tudi na dom. Po osmih, devetih urah jih odpeljemo nazaj. Z evropskimi sredstvi smo namreč pridobili tudi vozilo za prevoz teh oseb.

Nekaj časa se že govori, da naj bi na območju, kjer je zrasel nov žalski vrtec, zrasla tudi oskrbovalna stanovanja. Bi bila ta pod vašim okriljem?

Vlagatelj ne bi bili mi. Tako velikih naložb si ne moremo privoščiti. V projekt bi se lahko vključili kot izvajalci pomoči na domu. Bi bila pa bila tovrstna oblika bivanja starejših zelo dobrodošla za občino. Krajanje se večkrat obrnejo na nas, če nudimo tudi to vrsto bivanja za starejše.

Pod vašim okriljem so tudi bivalne enote v Ulici Nikole Tesle v Žalcu, na Polzeli, v Dramljah in na Dobrni. Za kakšno obliko bivanja gre in komu je namenjena?

Vizija države in Evropske unije je, da za osebe z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju zagotavljamo čim večjo normalizacijo življenja. Slednjo lahko dosežemo v domačem okolju. Ta koncept se imenuje deinstucionalizacija in ga izvajamo že vrsto let. V lokalni skupnosti vzamemo hišo v najem ali jo kupimo. Z zaposlenimi vanjo preselimo stanovalce, ki so sposobni samostojnega življenja. Sami si kuhajo, perejo, skrbijo za gospodinjstvo in okolico. Zagotovo takšna oblika še v večji meri odgovarja na potrebe posameznika, zato bomo tovrsten koncept nadaljevali. Pravkar se dogovarjamo za najem nove bivalne

enote v Petrovčah. Upam, da nam bo uspelo.

V lokalni skupnosti in širše veljate za primer dobre prakse ne samo pri uvajanju bolj humanih konceptov dela, temveč tudi glede sodelovanja z drugimi organizacijami tako doma kot v tujini.

Res je. Zelo radi nas obiščejo drugi zavodi tako iz Slovenije kot tujine in poskušajo kakšno stvar posnemati. Zelo radi delimo svoje izkušnje in znanje. Vedno povem, da imam najboljše sodelavce, ki so mi pri uvajanju sprememb, izboljšav v veliko pomoč. Smo učni zavod za mnoge srednje šole, fakultete. Pravkar smo bili uspešni na mednarodnem razpisu Interreg, kje smo s hrvaškimi partner-

»Želim si, da bi bil Zakon o dolgotrajni oskrbi končno stabilen in trajen vir financiranja, s pomočjo katerega bi bilo plačilo v čim manjši meri na svojcih in stanovalcih. Ne da se vsako leto pogovarjamo o dvigih cen oskrbe in kako bodo oskrbovanci ter njihovi bližnji to zmogli poravnati.«

ji pridobili znatna sredstva. Naš dom bo vzpostavil center socialnih inovacij, kjer bomo razmišljali in ustvarjali pogoje za še bolj kakovostno življenje starejših v družbi. Pridobili smo tudi sredstva za vzpostavitev centra dobrega počutja za naše stanovalce, kjer bomo vzpostavili apiterapijo, solno kamrico in savne. Inovativnost je res nekaj, kar naš zavod odlikuje.

Izkušnje delite tudi z drugimi. Predavate v šoli za direktorje ...

Vsi direktorji socialnovarstvenih storitev morajo po zakonu opraviti to izobraževanje. Sam prihodnjim direktorjem podajam znanje predvsem iz organizacijske kulture, vodenja, uvajanja socialnih inovacij. Predvsem jim želim predstaviti našo zgodbo doma ...

Vaše delo zagotovo prinaša veliko lepih trenutkov, a tudi grenkih. Kakšni primeri se vas še posebej dotaknejo?

Ko zaklenem vrata pisarne in odidem domov, Doma Nine Pokorn Grmovje nikoli ne izklopim že 15 let. V glavi ga imam 24 ur na dan. Moja družina je to nekako sprejela. Čeprav je mnogokrat to izredno težko. Na račun moje službe je bilo treba žrtvovati marsikateri skupen družinski trenutek. Tudi moja žena Petra je v službi ljudi, opravlja delo patronažne sestre. Hčerke Urška, Julija in Iva me večkrat pocukajo za rokav in mi rečejo: »Halo, zemlja kliče atija!« (smeh)

Najtežje mi je zagotovo takrat, ko kdo od stanovalcev umre, saj se sko-

zi leta z njimi spletejo iskrene vezi. Težko mi je tudi, ko kakšen svojec obljubi, da bo prišel na obisk, a ga nato ni ... Sploh mi je težko za vse stanovalce, ki nimajo nikogar več od bližnjih, so umrli ali preprosto prekinili stike z njimi.

V času hitrega tehnološkega napredka, ko umetna inteligenca prodira v vse pore našega življenja, ima to vedno večje veljavo tudi na področju socialnega dela. Kako gledate na to?

Sodobna tehnologija tako v domačem okolju kot v ustanovah pri oskrbi starejših dobiva vedno večjo veljavo. To smo videli v času epidemije, ko si nismo znali predstavljati, da ne bi imeli pametnih telefonov in tablic, saj je bil to edini način, da so naši stanovalci ohranjali stik s svojci. V tem primeru se je sodobna tehnologija izkazala kot izrazito pozitivna. Sodobne tehnologije, ki so namenjene starejšim (rdeči gumb, pomoč na daljavo, senzorji gibanja ...), omogočajo, da starejši z njihovo uporabo v svojem domačem

okolju ostanejo v pozno starost. Če te tehnologije ne bi bilo, to ne bi bilo mogoče. Profesor Ramovš pravi, da je vsaka socialna oskrba sestavljena iz dveh delov, in sicer iz storitve in odnosa. Sodobna tehnologija ima zagotovo svoje mesto na tej storitveni ravni. Povsem nekaj drugega so odnosi. Dodana vrednost tehnologije je, da nam več časa ostaja za medčloveške stike. Pristnega človeškega odnosa ne more nadomestiti nobena tehnologija.

Tega ni brez zaposlenih ...

Tako je. Vesel sem, da ankete med našimi zaposlenimi kažejo visoko stopnjo zadovoljstva in da kljub zahtevnemu delu ne odhajajo, saj velja naš dom kot dober delodajalec. To se odraža tudi pri delu zaposlenih, ki se stanovalcem posvečajo tudi v prostem času. Odpeljejo jih na grob njihovih staršev, iz trgovine jim prinašajo polne vrečke, nekaterim kupujejo celo oblačila. Za njihovo predanost, srčnost sem jim nadvse hvaležen. Kapo dol. Zato me vedno zaboli, ko mediji izpostavljajo samo »slabe zgodbe«, ko pa je toliko več plemenitega dela. Ne rečem, da se morda kaj slabega res kje ne dogaja, vendar si upam trditi, da je nasilja in takšnih in drugačnih zanemarjanj bistveno več v domačih okoljih. V domovih vsako obliko nasilja, zanemarjanja obsojamo. Zaposleni smo v veliki meri nadzorniki drug drugemu.

Foto: Andraž Purg

»Da potrebujemo več prisotnosti psihiatra, opozarjamo že več let, saj tudi v naš dom prihaja vedno več stanovalcev z več diagnozami in samo z bolj humanimi koncepti dela na dolgi rok našemu temeljnemu poslanstvu ne bomo kos.«

Neža Pavlič Brečko o prvem letu vodenja Centra Noordung v Vitanju

»Vesolje navdušuje tudi mene«

Pravi, da se izzivov v življenju ne boji, prav nasprotno. Po približno desetletnem vodenju Mladinskega centra Dravinjske doline je začutila, da je čas za spremembo. Prijavila se je na razpis za direktorja oziroma direktorico javnega zavoda Center Noordung – center vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika Noordunga v Vitanju in uspela. Tako je lani prvega marca na direktorskem mestu nasledila Domnika Kobolda, ki je na lastno željo predčasno končal drugi petletni direktorski mandat. »Vesolje je zares fascinantno in navdušuje tudi mene,« pravi 35-letna univerzitetna diplomirana pravnica, žena in mama dveh otrok, ki je dejavna tudi v lokalni politiki. Širša javnost jo je spoznala pred enajstimi leti, ko je bila okronana za vinsko kraljico Slovenije.

BARBARA FURMAN

Nova direktorica poslanstvo Centra Noordung vidi v promociji različnih dejavnosti, povezanih z vesoljem. »V ospredju prizadevanj našega javnega zavoda je predstavljanje vesoljskih tehnologij in skupne evropske vesoljske politike ter tehnoloških dosežkov držav, ki imajo visoko razvito vesoljsko tehnologijo. Zelo pomembno je povezovanje podjetij in drugih ustanov, ki delujejo na tem področju. Ob tem želim poudariti zavzemanje za večjo prisotnost gospodarstva v dejavnostih vesoljske industrije. Temu sledimo ves čas. Tudi razvoja turizma ob tem ne zanemarjamo,« poudarja Konjičanka Neža Pavlič Brečko, pri čemer s ponosom izpostavi nedavno odprtje pustolovskega doživetja Misija – pobeg v vesolje v Centru Noordung. »Odzivi na najnovejšo obogatitev ponudbe našega centra med obiskovalci so zelo dobri. Navdušeni so otroci kot odrasli. Gre za edinstveno igro, ki ima elemente sobe pobega in je edinstvena v slovenskem prostoru.«

Kaj bo novega?

To zagotovo ne bo edina novost v Centru Noordung letos. Med drugim načrtujejo predstavitev mednarodnih vesoljskih agencij ter razstavo o življenju in delu dr. Antona Martiča, elektrotehnikarja in akademika, ki je od leta 1972 do 1979 sodeloval z ameriško vladno agencijo za vesoljski program in vesoljske raziskave (Naso) in mu je nekdanji slovenski predsednik Borut Pahor podelil srebrni red za zasluge Republike Slovenije. Prav tako nameravajo urediti mikromuzej ter zagotoviti še kakšno dodatno virtualno doživetje.

V vitanjskem Centru Noordung, ki zaposluje sedem ljudi, so lani našeli približno 23 tisoč obiskovalcev, a si bodo prizadevali, da bo številka z leti naraščala. »Paleta naših obiskovalcev je zelo raznolika. K nam prihajajo tako osnovnošolci kot predstavniki gospodarskih družb in drugih organizacij. Marsikateri gost si po ogledu Centra Noordung vzame čas še za ogled turističnih zanimivosti Vitanja in okolice, mnogi pohvalijo kakovostno gostinsko ponudbo.«

Pol milijona prihodkov

Po besedah direktorice je Center Noordung eden redkih, ki se sistematično ukvarja s predstavljanjem vesolja na čim bolj izviran

Za Vinsko kraljico Slovenije je bila okronana leta 2013. (Foto: Pomurski sejem)

in poljuden način širši javnosti. Javni zavod sta ustanovili država in vitanjska občina, ki zagotavlja denar za njegovo delovanje. »Sredstva pridobivamo tudi na različnih razpisih ter s tržno dejavnostjo. Lani smo ustvarili 500 tisoč evrov prihodkov. Ministrstvo za gospodarstvo zagotavlja denar za štiri delovna mesta ter materialne stroške, zunanje storitve in promocijo zavoda, kar znaša približno 200 tisoč evrov letno. Občina Vitanje, ki je lastnica stavbe Centra Noordung, financira obratovalne stroške in stroške rednega vzdrževanja stavbe, skupno torej približno 45 tisoč evrov. Sami zagotovimo približno 250 tisoč evrov prihodkov,« še pravi direktorica.

Zaenkrat ne načrtujejo širitve ekipe sodelavcev. »Z ustanoviteljicama zavoda, tako državo kot občino, imamo dobre poslovne odnose. S pogoji dela smo zadovoljni, želimo, da tako ostane. To ne pomeni, da se pri delu ne soočamo z izzivi. So sestavni del vsakega delovnega procesa in jih sproti odpravljamo. Za zdaj uspešno,« poudarja.

Nekdanja vinska kraljica

Neža Pavlič Brečko je postala prepoznaven obraz ne le na Konjiškem, ampak v celotnem slovenskem prostoru leta 2013, ko je postala 17. vinska kraljica Slovenije. Okronala sta jo predsednik uprave Pomurskega sejma Janez Erjavec in takratni minister za kmetijstvo in okolje Franc Bogovič. Po zaprisegi je nova

vinska kraljica v svojem prvem nagovoru med drugim obljubila, da bo predano zastopala Slovenijo kot vinorodno deželo z izjemno kulturno dediščino, širila kulturo pitja ter osveščala predvsem mlade o posebnem odnosu do vina.

»Spomini na to enoletno obdobje so seveda zelo prijetni. Takrat sem bila še študentka prava. Ta svojevrsten izziv mi je prinesel veliko dragocenih izkušenj. Kot ambasadorska slovenskih vin doma in v tujini sem se podrobneje seznanila s kulturo pitja vina in se poučila o njegovi senzoriki. Predvsem pa sem spoznala posebnosti izjemno kakovostnih slovenskih vin in izvirno ponudbo vinskih kleti. Med enoletnim mandatom vinske kraljice sem prav tako spoznala številne čudovite ljudi, s katerimi imam stike še danes.«

Materinski mandat

Že nekaj let je dejavna v lokalni

politiki, saj je v konjiškem občinskem svetu že tretji mandat svetnica, je tudi članica statutarnopravne komisije ter predsednica odbora za mladino. A poudarja, da ji vloga mame pomeni največ, pri čemer hudomušno doda: »Materinstvo je mandat, ki se nikoli ne konča. In je zame najpomembnejši ter najdragocenejši. Imam dva čudovita otroka, ki obiskujeta vrtec. Starejši bo letos septembra prvič prestopil prag osnovne šole. Materinstvo doživljam kot posebno poslanstvo. Seveda prinaša svojevrstne izzive, sploh pri usklajevanju družinskih obveznosti, saj oba z možem opravljava zelo raznoliko delo. Da nama uspeva, je potrebno veliko prilagajanja, razumevanja in podpore.«

Kulinarika in potepanje

Zaveda se, da si je v vedno bolj hitrem ritmu življenja treba vzeti čas zase. Za sprostitev in ohranjanje notranjega miru. »Najbolj uživam v prijetni družbi ob kulinaricnih doživetjih in dobrem vinu ali penini. Ob podaljšanih koncih tedna se z družino radi potepamo, obiščemo kraje, v katerih še nismo bili, odkrivamo njihovo kulturo in navade.«

A ob tem hitro doda, da je hvaležna, da živi v Slovenskih Konjicah, čudovitem okolju, ki ne skopari z naravnimi in s kulturnimi danostmi. »Mesto je čisto, tudi njegov širša okolica je zgledno urejena. Ponuja veliko priložnosti za kakovostno preživljanje prostega časa,« še pravi sogovornica, ki priznava, da sicer nima posebnega življenjskega vodila, zadnja leta je osredotočena predvsem na iskanje ravnotežja med službenimi obveznostmi in družinskim življenjem. In za zdaj ji dobro uspeva.

»Moje domače Slovenske Konjice so čisto mesto, tudi njegova širša okolica je zgledno urejena. Ponuja veliko priložnosti za kakovostno preživljanje prostega časa.«

»Naslov vinske kraljice Slovenije mi je prinesel veliko dragocenih izkušenj. Kot ambasadorska slovenskih vin doma in v tujini sem se podrobneje seznanila s kulturo pitja vina in spoznala posebnosti izjemno kakovostnih slovenskih vin. Spoznala sem številne čudovite ljudi, s katerimi imam stike še danes.«

Promocija vesolja je v ospredju poslanstva Centra Noordung. (Foto: Andreja Ravnjak)

Konjičanka Neža Pavlič Brečko je vodenj Cetra Noordung prevzela marca lani. (Foto: osebni arhiv)

Ob 800-letnici prve pisne omembe kraja izšla monografija o Zidanem Mostu

Kako je majhen kraj oblikoval tok zgodovine

Zidani Most velja za pomembno železniško križišče, a železna cesta ni vse, kar kraj ob sotočju Savinje in Save ponuja zanimivega. Skozi stoletja so se v njem in njegovi okolici pletle številne zgodbe. V obsežni monografiji Ponte Murato jih je ob letošnji 800-letnici prve pisne omembe Zidanega Mosta predstavil domačin Matej Hohkraut. V triletni raziskavi je uspel zbrati gradivo za zgodovinsko-rodoslovno delo, ki zajema večstoletno obdobje Zidanega Mosta in okolice. To zanimivo zgodovinsko branje in pomemben domoznanski vir za tamkajšnje območje je pred dnevi predstavil v Knjižnici Laško.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Če je bila večina dosedanjega raziskovalnega dela o Zidanem Mostu povezana z železnico in železničarji, monografija Mateja Hohkrauta temelji na raziskavi družinske zgodovine in domoznanstva. »Knjiga ni napisana, kot bi bralec morda pričakoval, da bo, torej da bo poudarek na železnici in življenju železničarjev, ampak sem poskušal narediti monografijo, ki bi zajela zgodovino kraja pred železnico ter dogodke in ljudi, ki z njo niso bili povezani,« pravi avtor. In tako, kot je posebna že sama monografija, je poseben njen naslov Ponte Murato. »Gre za italijansko poimenovanje Zidanega Mosta. Kraj je bil v preteklosti poimenovan z različnimi imeni: Steibrück po nemško, Ponte Murato po italijansko ... Slednje sem izbral, ker je tako kot monografija malce neobičajno,« je pojasnil. Italijansko poimenovanje kraja poudarja tudi to, da so v kraju pomemben pečat pustili italijanski industrialci.

V poduk in spomin

Knjiga v prvem delu zajema pestro zgodovino kraja in bližnje okolice, v drugem delu pa podrobneje navaja podatke o posameznih zaselkih, njihovih prebivalcih in domačijah vse od njihovih začetkov do sredine 20. stoletja. Gradivo zajema tudi ogromno domačih hišnih imen iz 18. in 19. stoletja, ledinska imena in slovar lokalnih jezikovnih izrazov. Vrednost monografiji dajejo tudi številne fotografije, skice, grafi in zemljevidi, pomembna nadgradnja tiskane izdaje je spletni interaktivni zemljevid (ponte-murato.si) domačij Zidanega Mosta in okolice.

Pri zbiranju gradiva je moral avtor preučiti ogromno virov. V zadnjem času je sicer nekoliko lažje priti do različnih podatkov, ker jih je veliko dostopnih na spletu, pravi, a je bil neizbežen tudi obisk različnih uradnih ustanov. V veliko pomoč pri tem so mu bili Arhiv RS, Zgodovinski arhiv Celje, tudi zemljiška knjiga, kataster.

»S pripravo monografije sem se želel kraju oddolžiti za nešteto lepih trenutkov v obsegu čudovite narave in mogočnih vrhov. Prav tako sta me gnali radovednost in želja po odkrivanju neznanega. Med raziskovanjem sem pridobil nova spoznanja, za katera upam, da bodo v zanimivo branje vsem, ki bodo knjigo vzeli v roke; našim zanamcem pa v poduk in večni spomin,« je v uvodu monografije zapisal Matej Hohkraut. Na vprašanje, zakaj se mu zdi pomembno ohranjati zgodovino takšnih krajev, kot je Zidani Most, Matej Hohkraut odgovarja, da zato, ker tudi majhni kraji pomembno oblikujejo tok zgodovine: »Vsako še tako veliko zgodovino kraja ali naroda tvorijo manjši dogodki, ki so morda na videz nepomembni, ampak ko jih sestavljamo v celoto, nam marsikdaj dajo odgovor tudi na večje zgodovinske dogodke.«

Pomembni mejniki

Da je okolica današnjega Zidanega Mosta obljudena že od pradavnine, nakazujejo arheološke najdbe iz srednje ali pozne bronaste dobe in rimskega zgodnjecesarkega obdobja, ko je bil čez Savo zgrajen tudi most. To dokazuje najdba novcev v ruševinah stebra mostu, ki se je leta 1834 prikazal izpod gladine ob veliki suši. Kaj se je z Zidanim Mostom dogajalo od rimskih časov do srednjega veka, ni znano. Zagotovo pa je eno ključnih leto 1224, ko je bil zgrajen drugi most. Tisti, ki so ga postavili stari Rimljani, v srednjem veku očitno ni več stal, saj je vojvoda Leopold

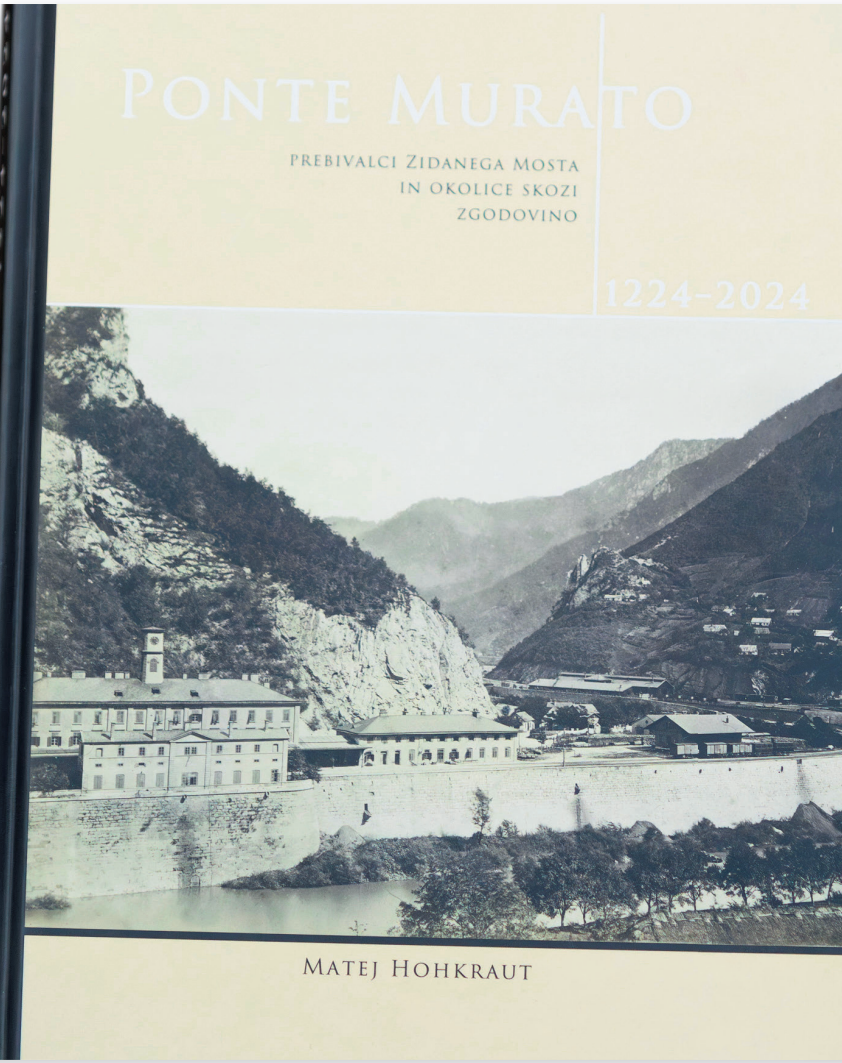
Avtor monografije Matej Hohkraut je v triletni raziskavi uspel zbrati gradivo za zgodovinsko-rodoslovno delo, ki zajema večstoletno obdobje Zidanega Mosta in okolice.

Matej Hohkraut je profesor likovnih umetnosti, ki poklicno deluje na področju informacijskih tehnologij. Rodil se je v Ljubljani, a je od rojstva živel v Zidanem Mostu, dokler se ni pred približno desetletjem preselil na Primorsko. Za svoje diplomsko delo je leta 2003 prejel Prešernovo nagrado za študente. Leta 2008 se je začel sistematično ukvarjati z rodoslovjem. V obdobju 2019–2023 je vodil Slovensko rodoslovno društvo. Poleg številnih rodoslovnih člankov in predavanj je avtor rodoslovnih del Lipa zelenela je (2009), Vrelci naše zgodovine (2018) in soavtor Rodoslovnega priročnika Slovenskega rodoslovnega društva (2020).

VI. Babenberžanski leta 1222 ukazal zgraditi most čez Savo, po katerem je kraj dobil tudi ime. Pisni viri navajajo, da je 8. februarja 1224 vojvoda mostu podelil svoboščine. Tedaj je bil Zidani Most tudi prvič omenjen v pisnih virih.

Po približno dvesto letih (1442) je bil kamniti most zaradi strateške taktike v vojni med tedanjim cesarjem Friderikom

Zidani Most na razglednici iz leta 1905 (Foto: osebni arhiv Mateja Hohkrauta)

Monografija v obsegu 472 strani je izšla v samozaložbi ob finančni pomoči Občine Laško ob 800-letnici prve pisne omembe Zidanega Mosta. Knjigo dopolnjuje interaktivni atlas domačij in ledinskih imen Zidanega Mosta in okolice, ki je javnosti dostopen brezplačno.

Obsežno zgodovinsko branje in pomemben domoznanski vir za tamkajšnje območje je Matej Hohkraut pred dnevi predstavil v Knjižnici Laško. Z njim se je pogovarjal direktor knjižnice Matej Jazbinšek.

Ledinska imena so nenaselbinska zemljepisna imena (polj, njiv, gozdov ...). Večino teh poimenovanj je Matej Hohkraut našel v Jožefinskem katastru s konca 18. stoletja. A težava je, pravi, da ta imena izginjajo, obenem izginjajo tudi območja. Zaradi kamnoloma v Zidanem Mostu je na primer izginilo območje Meke, saj so ga, kot slikovito doda Hohkraut, odkopali in odpeljali s kamioni.

III. in Celjskimi grofi podrt. Na nov kamniti most je moral kraj počakati skoraj štiri stoletja. Kot v monografiji navaja Matej Hohkraut, je nadvojvoda Janez leta 1823 predstavil pobudo za gradnjo cestnega mostu čez Savinjo v Zidanem Mostu in ceste do Loke, ki sta z gradnjo nove trase ceste Rimske Toplice–Zidani Most v začetku 19. stoletja postala pomembna pridobitev za promet s Štajerske proti Zagrebu.

Kraj doživel revolucijo

Novi vek Zidanega Mosta se je začel pisati leta 1846, ko so začeli graditi železniški odsek med Celjem in Zidanim Mostom. S prihodom železniške proge med Dunajem in Trstom je kraj doživel revolucijo in postal eno najpomembnejših prometnih križišč.

Kot lahko preberemo v monografiji, je bil Zidani Most pred gradnjo železnice zelo majhno naselje z vsega štirimi domačijami. V srednjem veku je bilo veliko bolj poseljeno bližnje območje Širja, kjer je bilo središče dogajanja. Skozi ta kraj je bila prvotno speljana tudi pot med Zidanim Mostom in Rimskimi Toplicami, saj je bilo poti lažje graditi po grebenih hribov kot tik ob strugah rek.

Z gradnjo Južne železnice in njenim razvojem je Zidani Most pridobil še dva mostova. »Prvi kamniti železniški most proti Celju so zgradili v loku in je veljal za pravo mojstrsko delo, ki ga občudujemo še danes. Drugi betonski železniški most proti Zagrebu je bil med zavezniškim bombardiranjem leta 1944 delno porušen in kmalu zatem tudi obnovljen. Ob morebitni uresničitvi projekta 3. razvojne osi bi Zidani Most po načrtih dobil še dva dodatna mostova,« navaja avtor monografije.

Manj znane zanimivosti o Zidanem Mostu

Edina še ohranjena stavba izpred obdobja železnice je tako imenovana Poševa hiša. Danes stanovanjska stavba (Zidani Most 11) je bila najprej ugledna gostilna, v 19. stoletju je bila v njej šola, nato so v hiši uredili železničarska stanovanja. Med letalskimi napadi je bila stavba delno porušena. Današnji tloris zgradbe je po njeni obnovi več kot pol manjši.

Ena od zanimivosti je tudi, da je bil na Savi blizu Zidanega Mosta nekoč velik slap, rekli so mu Mostovski slap. Danes je skrit med skalami in ga na poti iz Zidanega Mosta proti Hrastrniku ne moremo opaziti. Struga reke se je namreč skozi stoletja zelo spreminjala. Da bi bila plovba bolj varna, so strugo močno preuredili. Pri načrtih za njeno urejanje je tedaj sodeloval tudi matematik Jurij Vega.

V monografiji izvemo tudi, da so Zidani Most skozi njegovo zgodovino obiskale številne znane osebnosti, od nadvojvode Janeza (1823), feldmaršala grofa Josefa Radetzkyja (1849), cesarja Franca Jožefa I. (1850), regenta Aleksandra I. Karadžordževića (1920), maršala Tita (1946 in 1955) do burmanskega predsednika U Nuja (1955) in predsednika indijske vlade Jawaharlala Nehruja (1955), skozi kraj je potoval tudi egiptovski predsednik Gamal Abdul Naser (1956).

Slovenski Babilon

Zidanemu Mostu so v preteklosti zaradi njegove vloge v migracijskih tokovih in transportu nadeli naziv slovenski Babilon. Običajno je bilo, da si v kraju na vsakem koraku slišal pestro paleto izrazov tujih jezikov, ki so se skozi čas naselili tudi v pogovornem jeziku domačinov. V monografiji je tako predstavljen tudi slovar lokalnih pogovornih izrazov. Kot ugotavlja Matej Hohkraut, je imela največji vpliv na jezik nemščina, a tudi tudi italijanščina in verjetno češčina. Izrazov, ki bi bili značilni samo za Zidani Most, sicer ni našel, pri čemer je veliko pogovornih izrazov povezanih z železnico, kot na primer »ajzenponar« (železničar), »aklc« (kavelj), »ajnpasat« (vstaviti), »apucat se« (očistiti se) ...

Foto: Nik Jarh

»Želim, da moje delo oceni modna hiša Chanel«

Ljubezen do mode in ustvarjanja nikoli ne ugasne

Mihajlo Perić je bil rojen leta 1949 v mestu Veliko Gradišče v Srbiji. Leta 1974 se je kot knjigovodja zaposlil v tovarni Cinkarna Celje v Sloveniji. Leto kasneje se je včlanil v celjsko slikarsko amatersko društvo in se začel preizkušati v različnih grafičnih tehnikah. Kot član društva je svoja dela predstavljal po vsej Sloveniji. Ustvarjal je mikavna dela, za katera je prejel več nagrad. Ker je od nekdaj oboževal modo, se je kmalu začel posvečati barvanju in poslikavi svile, kar mu je v življenju odprlo mnoga vrata.

BINA PLAZNIK

Postal je zelo uspešen na področju poslikave svile. Znanе so njegove poslikave oblek za nekoč vodilno in prestižno slovensko tekstilno tovarno Mura. V nekdanji Jugoslaviji je na največjem sejmu mode njegova ruta osvojila prestižno nagrado zlata košuta. Dokazal se je tudi s poslikavo rut, ki so jih nosile jugoslovanske rokometarice na svetovnem rokometnem prvenstvu v Južni Koreji leta 1990 in kasneje s poslikavo rut, ki jih je nosila slovenska ženska zimsko olimpijska reprezentanca s Petro Majdič na čelu. Tudi ženska olimpijska reprezentanca Azerbajdžana je na olimpijskih igrah nosila njegove rute, moška pa kravate. Z njegovimi izdelki so se ponašale številne domače in tuje zvezde. Danes je upokojen, živi in še vedno ustvarja v svojem ateljeju v Parižljah. Z veseljem ga obiščejo tudi sosedovi otroci, saj je zelo prijazen, zgovoren možakar, ki z veseljem povabi otroke v svoj atelje, kjer jim odkriva svet ustvarjanja na svilo.

Po naključju v svet mode

Perić se spominja, da je nekoč za darilo izdelal nekaj rutic za ženo in tajnico takratnega direktorja podjetja Aero, ki je bil njegov prijatelj. Direktorju so bile zelo všeč in je dobil preblisk, da bi takšne rute in kravate lahko nosila slovenska športna reprezentanca: »Podjetje Aero je sodelovalo s tovarno Vis Varaždin, od katere je kupilo sto metrov svile, dodelili so mi prostor v tovarni Aero in sem moral poslikati sto rut, ki so jih obrobili v tovarni v Varaždinu in konec marca se je oglasila v Sloveniji cela delegacija iz te tovarne ter me iskala. Pojasnili so mi, da imajo dvanajst kilometrov slabe svile, ki bi ji lahko z mojo tehniko slikanja vdahnili življenje, in tako sem takrat prevzel to delo.«

Skrivnostna in dovršena tehnika

Mihajlo se je ves čas ukvarjal s tem, da bi odkril tehniko risanja na svilo, ki bi omogočila prostoročno slikanje z barvami, ki se na svili ne bi razlivale. In hkrati, da bi svilo obdelal tako, da bi po slikanju ostala lahkotna kot veter. »Bolj sem raziskoval tehnologijo. To me je od nekdaj zanimalo. Želel sem, da bi lahko na svilo risali s tekočimi barvami, kot na platno. Potrebni bi bilo veliko poskusov in posvetov s kemijskimi laboranti, vendar nisem dobil želenega rezultata. Preizkusil sem različna topila, ni šlo, še naprej je svila ostala trda, ko sem jo enkrat premazal z mlekom in posušil, ni bila lahkotna, mehka. Ogromno poskusov sem opravil, veliko svile sem moral zavreči. Potem me je prešinilo, da bi preizkusil nekaj zelo

Na tej fotografiji ameriška manekenka nosi ruto, ki jo je oblikoval Mihajlo. »Vse je ročno delo. Izmisli sem si vzorec, oddelek Leone pa je določil barve in kraj. Žal nimam nobenega primerka, da bi vam lahko v živo pokazal. Teh časov ne morem pozabiti. Bilo je lepo in kar je zelo pomembno, tudi pošteno sodelovanje.«

Vsak človek ima svojo pot

Mihajlo je oče dveh sinov. »Oba imata umetniško dušo, vendar ju ne zanimajo barve in svila. Nikoli nisem silil otrok v nekaj, kar je bilo meni všeč. Vendar sem ju vedno spodbujal pri njihovi želji. Starejši je svetovno znan glasbenik in pevec Uroš Perić, mlajši je Miha Perić, ki dela v prodajnem oddelku znanega podjetja. Uroš mi je v času, ko sem še delal za Muro, sicer pomagal eno celo poletje, vendar ga to ni pritegnilo. Vsak človek ima svojo ljubezen v življenju in mora delati, kar mu je všeč. Jaz sem jima predstavil svojo, vendar ju ni zanimalo, šla sta svojo pot. V življenju nikoli na nikogar ne pritiskam. Sploh ne na otroke. Pustim, da se otrok sam najde.«

Otrokom bi dal vse

Sogovornik pove, da ko vidi otroke, bi jim vse dal in če jim nima nič ponuditi, jih povabi v

svojo delavnico, da ustvarjajo na svilo. Še posebej se pri njem radi ustavijo sosedovi otroci in njihovi prijatelji. Vedno se rad pošali z njimi. Včasih tudi skupaj ustvarjajo. »Svilo, ki jo otroci poslikajo, operem in dam mamiciam ter potem naredijo z njo, kar želijo. Ko bodo ta dekleta odrasla, bodo imela spomin name. Zelo so prijazna do mene. Skupaj se nasmejimo in ustvarjamo.«

Med mladimi še ni našel koga, ki bi nadaljeval njegovo delo. Se pa dogovarja z Metod Črešnjarem, da bi predstavil njegovim študentom slikanje na svilo, z njim povezano tehnologijo ter svojo izkušnjo. Morda se bo med študenti našel kdo, ki bi ga zanimalo in bi bil tudi talentiran za tovrstno ustvarjanje.

Mnenje modne hiše Chanel

Mihajlo rad pove, da to, da je v pokoju, še ne pomeni, da nima ciljev in da je nehal ustvarjati. »Moj glavni cilj je, da bi v naslednjih dveh letih dokončal pet kosov ročno poslikanih svilenih oblek. Kraj bo čisto preprost, saj je ročno delo zelo bogato in mora biti takšen. To bom poslal v oblikovalski oddelk modne hiše Chanel v oceno. To bo vrhunec moje kariere, ko bom videl, ali jih bom zanimal. Ne zaradi želje po poslu ali denarju. Temveč zato, ker je v visokem svetu mode v tem trenutku zanimivo, da je nekaj izdelano ročno in da je trajnostno. Zanima me, ali bodo prepoznali vrednost v mojem delu. Pričakujem nek komentar o svojem delu, ki mi bo največ pomenil, četudi bi se izkazalo, da je kritika slaba. Tri obleke že imam pripravljene, še dve moram končati. Nisem še čisto pripravljen, moram dobiti navdih in ko me bo prišlo, bom šel v akcijo.«

Foto: Bina Plaznik

Zveneča imena okno v svet

Ko se je začel ukvarjati s slikanjem na svilo, se je s svojimi vzorci odpravil v nekdanjo tovarno Mura. Po njegovem pripovedovanju so bila dekleta v modnem oddelku navdušena. »Tako so dobila ideje, kaj bi lahko izdelali. Znanja o barvnih kombinacijah in kompozicijah nisem

V sebi ima ravno pravšnjo mešanico poguma in norosti

Treningi akrobatske skupine Dunking Devils so petkrat na teden, od tega sta dva dni posvečena treningu akrobatike, trije dnevi pa so namenjeni akrobatskemu zabijanju.

»En trening je bil dovolj, da me je ta šport zasvojil«

Teo Čeh je eden od članov akrobatske skupine Dunking Devils, ki se je nedavno vrnila iz Amerike, kjer je že šestič nastopila med polčasom NBA-tekme. 32-letnik iz Šoštanja je že od majhnih nog velik adrenalinski navdušenec. To je pokazal tudi v drugi sezoni resničnostnega šova Exatlon Slovenija, ki se mu je v življenje zapisal kot najbolj naporan, a hkrati najlepša dogodivščina doslej. Ukvarja se tudi z ustvarjanjem vsebin na družbenih omrežjih in čeprav v zadnjih letih večino časa preživi v prestolnici, priznava, da se ob prostih koncih tedna z veseljem vrača v domači kraj.

SINTIJA JURIC

32-letni akrobat, ki prihaja iz Šoštanja, je po slovenjglaški gimnaziji študijsko pot nadaljeval na Veterinarski fakulteti v Ljubljani. »Kot otrok sem želel biti zdravnik,« je povedal z nasmeškom. Čeprav ga je, odkar pomni, zanimal tudi adrenalin. »Vedno sem se spravljal v izzive, ki so poskrbeli, da mi je pognalo adrenalin po žilah. Bi pa rekel, da me je za to navdušil ati ali da sem to kar podedoval od njega.«

»Trenutno sem večino svojega časa v Ljubljani, ampak vedno, ko imam prost konec tedna, se z veseljem vrnem v domači Šoštanj.«

V osnovni šoli in tudi na začetku srednje šole je treniral odbojko v Odbojarskem klubu Šoštanj – Topolšica, nato je začel tekrovati z mini motocikli, s katerimi je trikrat osvojil naslov državnega prvaka v Minimotu. »Med študijem v Ljubljani sem nekaj časa iskal nekaj, kar bi bolj resno treniral, in tako našel akrobatiko in akrobatsko skupino Dunking Devils,« je povedal Teo, ki ga z bratoma družijo ljubezen do hitrih avtomobilov in dirkanja z motocikli.

Akrobatsko zabijanje

Teova pot s svetovno znano skupino Dunking Devils sega v začetek leta 2017, ko ga je

prijatelj, ki je bil takrat del te skupine, povabil na trening. »In to je bilo to. En trening je bil dovolj, da me je ta šport zasvojil. Res je, da sta tudi prijaznost in odprtost članov skupine pripomogli k temu,« se je spominjal.

Cilj akrobatske skupine, ki se ponaša z nazivom dvakratnega svetovnega prvaka v akrobatskem zabijanju, je premikati meje mogočnega oziroma nemogočega in to predstaviti ljudem na zabaven in kreativen način, kar je mlademu Šoštanjčanu pisano na kožo.

Nastopil z legendo tega športa

Če se je zdel pred štirimi leti nastop na NBA-tekmi v Združenih državah Amerike neresničen, je Teo z Dunking Devils do zdaj na NBA-parquetu nastopili že šestič. »Nastopiti na takšnem prizorišču ob takšnem občinstvu je nekaj neopisljivega. Priznam, da sem bil pred nastopom zelo živčen, ampak potem sem neizmerno užival,« je povedal.

Slovenska akrobatska skupina je na nedavni turneji v Ameriki nastopila tudi z ameriško ekipo USA Dunk Team in tako poskrbela, da sta se prvič v zgodovini tega športa združili dve državni ekipi z različnih celin. To si skupina Dunking Devils šteje v veliko čast. »Bilo je neverjetno, predvsem zato, ker smo poleg nastopa v Dallasu imeli tudi nastop v Oklahomi, kjer smo združili moči z ameriško ekipo, kar je bila posebna čast, ko si parket deliš z enim od začetnikov tega športa Jerrijem L. Burrrellom.«

Ljubezen do izzivov

Čeprav je za 32-letnim adrenalinskim navdušencem že vrsta akrobatskih nastopov, priznava, da ima pred vsakim nastopom še vedno tremo. »Menim, da trema mora biti, ker to pomeni, da ti je mar in se posledično bolje odrežeš.« S tremo je z roko v roki prisoten tudi strah, pri premagovanju katerega nima posebnih trikov. »Priznam, da me je strah. Še posebej ko se lotim zahtevnejšega ali novega trika. Ampak menim, da je vse v glavi in dokler se ne soočiš s strahom, ga ne premagaš,« je povedal Teo, ki ima akrobacije še vedno enako rad kot na začetku.

»Pri tem športu mi je najbolj všeč, da ni meja in lahko sebe iz dneva v dan postaviš pred nov izziv.«

Mladega akrobata smo lahko spremljali tudi v drugi sezoni športnega resničnostnega šova Exatlon, kjer je leto prej tekmovala tudi njegova

izbranka Pina Umek. »To je bila zame najboljša, najbolj naporna in najlepša dogodivščina v življenju. Izpolnila oziroma zelo je presegla moja pričakovanja. Vedno rečem, da težko razložiš celotno izkušnjo komu, ki česa podobnega ni doživel. Bi pa z veseljem to ponovil.«

Izražanje skozi ustvarjanje vsebin

Poleg akrobatike se Teo ukvarja tudi z ustvarjanjem vsebin na družbenih omrežjih za podjetje Woop, kjer je tudi zaposlen. Kot je povedal, najraje ustvarja zabavne vsebine na priljubljeni platformi TikTok. »Že od nekdaj sem bil ustvarjalen na različnih področjih, verjetno sem to dobil po mami, ki je po poklicu aranžerka. Tako se je potem tudi začelo z družbenimi omrežji, ki so odlični medij za izražanje človekove ustvarjalnosti.«

Neuresničenih adrenalinskih želja ima še veliko, med drugim želi narediti tečaj za skok s padalom in sam skočiti iz letala. Sicer pa sta v trenutnem načrtu gradnja hiše in ustvarjanje družine.

Foto: osebni arhiv

Prosti čas Tea in Pine je športno obarvan.

V Woopu preživi veliko časa.

Z akrobatsko skupino Dunking Devils je že večkrat nastopil v Dallasu.

Lindič in Krajnc z novo prvenstveno smerjo

Alpinista pred prvo nočjo v steni

Luka Krajnc in Luka Lindič na vrhu Poti

V Argentini je trenutno poletje, a alpinista sta vseeno imela zimsko kuliso.

Celjska alpinista, ki sta lani preplezala in poimenovala prvenstveno smer Lepotica in zver na Rjavino, sta, kot sta obljubila, letos odšla v Patagonijo, kjer ju je čakal projekt, ki sta ga pripravljala že od leta 2022. V Argentini sta se tretjič lotila nove smeri, ki jima je do zdaj ni uspelo preplezati. A tokrat sta prišla do vrha.

JANŽE FRIC

Vrhunska celjska alpinista Luka Krajnc in Luka Lindič, oba člana Planinskega društva Celje – Matica, sta med 23. in 26. februarjem preplezala 500-metrsko prvenstveno smer v južni steni Poincenota, ki sta jo poimenovala Pot. Pred tem sta poskusila že dvakrat, a sta ju v prejšnjih dveh poskusih ustavila skalni podor in slabo vreme. Za letošnji uspešen vzpon sta potrebovala približno 30 ur zahtevnega plezanja, v steni sta tudi trikrat bivakirala.

V tretje gre rado

Luka Krajnc in Luka Lindič sta tako kot lani Lepotico in zver letos novo prvenstveno smer v Patagoniji preplezala v tretjem poskusu. V Argentino sta odpotovala sredi januarja, a sta lahko šele proti koncu februarja izkoristila vremensko okno in v južni steni 3002 metra visokega Poincenota preplezala novo smer, ki sta jo poimenovala Pot. »V sozvočju s spremembami, ki so se nama v ciklu trajanja tega projekta dogajale, ter z zgodovino najine naveze sva se odločila smer poimenovati Pot. Kot vedno je bilo tudi tokrat vredno čakati,« je ozadje poimenovanja smeri pojasnil Luka Krajnc.

Pred dvema letoma sta alpinista steno, ki sta jo letos preplezala, obiskala dvakrat. »Pred največjim vremenskim oknom tiste sezone se je zame odprava žal predčasno kon-

zadnjem času in osuplo sta opazovala gmote skal, ki so se valile ter nekatere celo preluskale višje nameščene šotore na Polacosu. Oprema je zato nehote ostala pod steno,« se spominja Krajnc.

Leto kasneje sta se vrnila pod steno, a sta ju slabo vreme in negotovost glede podora preteklo sezono preusmerila v lažje cilje. A to ju ni odvrnilo, zato sta se letos vrnila v Argentino.

Pravo vreme šele februarja

»V tretje gre rado, pravijo, in tudi uspeh preteklo sezo-

no, ko sva splezala prvenstveno smer na Rjavino, nama je potrjeval to tezo, zato sva sredi januarja letos ponovno odšla v patagonsko poletje,« se spominja Krajnc. A prvi mesec leta jima vreme ni bilo naklonjeno.

»Konec februarja in polna luna ponavadi prineseta kakšno večdnevno okno lepšega vremena in tudi tokrat so obeti kazali v to smer, a kot da stvari ne bi bile dovolj začinjene, je zadnje neurje dan pred izboljšanjem večino sten odelo v sneženo obleko. Najina se je zaradi strmine na srečo temu izognila, zato sva

kljub mrazu začela snežen dostop ter prvi dan splezala osem raztežajev in bivakirala. Drugi dan sva dopoldne preplezala še preostale znane metre in nadaljevala v neznanu. Po nekaj tehničnega plezanja so sledile sanje vsakega plezalca novih smeri in obliki neverjetnih prehodov in prvovrstne skale. Nestrpno sva pogledovala navzgor in bila nagajena z odlično polico za bivak sredi strme stene. Tretji dan naju je za zajtrk pričakala previsna poč, potem pa še široka streha in popoldne sva se znašla na manj strmem terenu. Zadnjih dvesto metrov

lažjega plezanja sva si delila z Whillansovo smerjo, a sta se utrujenost in teža opreme, ki jo je bilo treba začeti nositi, začeli že precej poznati. Na vrhu sva bila nagajena s skorajšnjim brezvetrjem in z živo žarečim sončnim zahodom. Bilo nama je jasno, da sva se znašla v trenutku, ki ga redko doživimo. Dvajset metrov pod vrhom sva si na zagodenem balvanu pod streho uredila še tretji bivak ter ob nepozabni predstavi narave in prijetnem pogovoru počasi zaspala,« je pripoved nadaljeval Krajnc.

Po osvojenemu vrhu še pot navzdol

Alpinista sta sestopila po smeri Whiskey time v vzhodni steni, se uspešno znašla med opastmi in razpokami do Lagune De los Tres ter zvečer peti dan po odhodu utrujena prišla nazaj v El Chalten.

»Največji izziv Poti je bil najprej verjeti, da je v srednjem delu mogoče najti prehod v navidezno skoraj neprehodnem terenu. Na koncu prve sezone sem bil z lokalnim prijateljem Fidelom priča ogromnemu skalnemu podoru, kjer se dostopa do najine smeri. Kar nekaj dni opazovanja, razumevanja in premlevanja sem potreboval, preden sem si drznil ponovno po isti poti, ki še vedno ni popolnoma varna. Z nekaj taktike se da do neke mere vplivati na varnost. V smeri je letos vse potekalo gladko, jasno nama je bilo tudi, da žanjeva delo treh sezon. Občutek na vrhu je bil neverjeten in zadovoljstvo je bilo veliko,« je svoje doživljanje Poti opisal še Luka Lindič.

Foto: Luka Lindič

Pogled navzdol

Osnovnošolci iz šentjurskih osnovnih šol in OŠ Šmarje pri Jelšah s svojimi mentorji iz društva Šentlok. Člani omenjenega društva so kot prostovoljci uredili prizorišče in poprijeli za najrazličnejša opravila.

V Šentjurju so se mudili najboljši mladi lokostrelci v državi

Vse v zlato!

Oglasil se je žvižg, tudi semafor je dal povelje in vrsta mladih lokostrelcev je stopila na strelno črto ter namerila. Opasani s toki in opremljeni z najrazličnejšimi loki so umirjeno prožili svoje strele. Zvok puščic, ki so letele v tarčo, je vso soboto v telovadnici Osnovne šole Hruševac Šentjur prijetno božal ušesa. Zadetki v sredino so se kar vrstili.

TINA STRMČNIK

Več kot 270 osnovnošolcev in dijakov iz vse države se je minulo soboto pomerilo na državnem tekmovanju v dvoranskem lokostrelstvu in pokazalo, kako priljubljena športna disciplina je to. V Obsotelju in na Kozjanskem jo mladim že več let predajajo člani društva Šentlok, ki so tudi organizirali sobotno tekmovanje v sodelovanju z Zavodom za šport RS Planica ter z Lokostrelsko zvezo Slovenije. Šolske vadbe

med drugim v Hruševcu, Šentjurju, Dramljah, Slivnici in Šmarju pri Jelšah vodi **Borut Bevc** in **Miran Frece**. »Pri številnih športnih je bistven sprožilec adrenalin, pri lokostrelcih pa je bistveno, da se znamo umiriti. Tovrstna šolska tekmovanja so zelo dobra priložnost, da se otroci in mladi učijo

osredotočanja. To je tudi dobra popotnica za tekmovanja na višjih ravneh, če se bodo kdaj usmerili v vrhunski šport,« sta povedala.

Marsikdo, ki se je kot gledalec prvič udeležil tovrstnega tekmovanja, je bil presenečen že nad pestrostjo opreme, ki jo uporabljajo mladi lokostrelci. Tekmovali so v treh različnih slogih, in sicer z golim, s sestavljenim in z ukrivljenim lokom. Streljanje s slednjim je, kot sta povedala Bevc in Frece, doslej edini slog, ki je uradna disciplina na olimpijskih igrah.

To sobotno srečanje je večkrat odmeval tudi lokostrelski pozdrav, ki se glasi Vse v zlato. Prvič je bil izrečen leta 1856, ko je Horace A. Ford na razdalji 90 metrov za stavo zadel tri puščice zaporedoma v rumeno polje premera 25 centimetrov. Za nagrado je prejel tri zlatnike in se v zgodovino lokostrelstva zapisal kot legenda.

Foto: TS

Tekmovalka s sestavljenim lokom

Tekmovalci so skrbno popisali točke in jih seštevili.

Borut Bevc: »Marsikdo, ki se začne ukvarjati z lokostrelstvom, pove, da ga zvok tetine, let puščice in udarec v tarčo zasvojijo. Prav zato, ker je vse odvisno od tega, kako primeš in nasloniš lok, kako usmeriš pogled proti tarči in kako izpustiš puščico.«

Pregled opreme

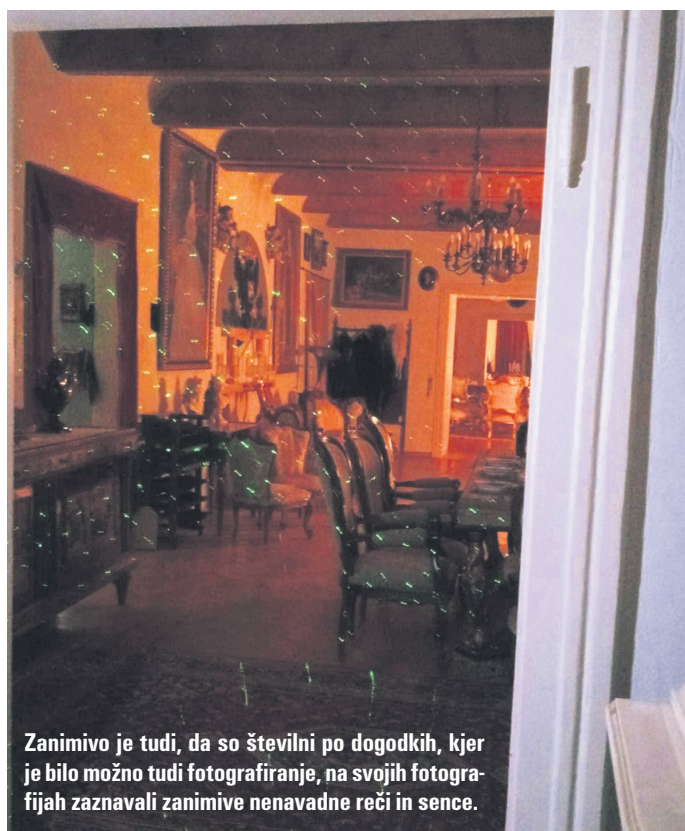
»Društvo Šentlok prihaja iz Bodrišne vasi. Radi poudarimo, da smo iz vasi, saj premagujemo mestne klube. Ekipno se lahko člani pohvalimo z naslovom državnih prvakov, posamično pa tudi postajamo vedno boljši,« je dejal Bevc.

Gneča pri središču tarče

Veseli ob odličnih rezultatih

Zanimivo je tudi, da so številni po dogodkih, kjer je bilo možno tudi fotografiranje, na svojih fotografijah zaznavali zanimive nenavadne reči in sence.

Kdo sedi na stolu ob steni? V času fotografiranja namreč tam ni bilo nikogar ...

Tudi na mobilnih telefonih je bilo v prostorih gradu mogoče zaznati nenavadne obrise ...

Prva uradna paranormalna preiskava v Sloveniji

Sporočila, glasovi in nenavadni obrisi ljudi, ki niso več živi ...

S paranormalnimi pojavi se je srečala že v otroštvu. »Včasih je kaj zaropotalo, vrata so se sama odpirala ...« pravi Jasmina Durakovič Pompe s Planine pri Sevnici. V mladosti o tem ni veliko govorila. Ponavadi je tako, pravi, da nihče temu ne verjame, svoje zaznave je zato potlačila vase, a dolgo ni zmogla. Ves čas je energije in stvari zaznavala drugače, v sebi je vedela, da to, kar vidimo in slišimo, ni vse, kar obstaja. Svoje čute je skozi odraščanje samo izostrila, se še dodatno izobraževala tudi v tujini. Pojasni, da se v Sloveniji dogaja marsikaj, ljudje »kličejo duhove« in takšne stvari lahko pripeljejo do težav. »To ni dobro. Pri naši preiskavi ne gre za klicanje duhov, gre za to, da dušam pustiš, da povedo, če potrebujejo pomoč ali če bi rade kaj sporočile«. In to moraš storiti na spoštljiv način, doda. Minulo soboto je tako v Sloveniji organizirala prvo uradno paranormalno preiskavo na gradu Dvor v Predddvoru. Bili smo zraven. Če smo do zdaj imeli pomisleke, jih zdaj nimamo več ...

SIMONA ŠOLINIČ

»Dogodek ni bil namenjen klicanju duhov, ampak spoštljivemu omogočanju možnosti, da se duše, če potrebujejo pomoč, oglasijo. Mnogi mislijo, da so tisti, ki imajo dar komunikacije s pokojniki, »čudni«, čeprav veliko ljudi sliši in tudi vidi marsikaj. V Sloveniji se ljudje ukvarjajo tudi s »klicanjem duhov«, zato se dogajajo tudi težave. Želela bi ljudi osveščati in naučiti, da je treba k sprejemanju sporočil duš pristopiti spoštljivo in na pravi način. Hkrati bi rada, da bi nastala skupnost enako mislečih, kjer bi si ljudje lahko izmenjali izkušnje, si pomagali in se pogovarjali. Da bi vsem, ki doživljajo takšne stvari, bilo lažje in da bi imeli občutek, da niso edini, ki se jim dogajajo tudi takšne stvari,« pravi Jasmina Durakovič Pompe. Ravno danes se odpravlja v Anglijo po novo izkušnjo v sklopu mednarodne paranormalne preiskave.

Jasmina ni le navdušenka nad raziskovanjem tistega, kar sega onkraj, tega se loteva profesionalno, z veliko mero znanja in s sprotnim izobraževanjem tudi s področja medijstva v tujini. Še več, pred časom je bila tudi v Ameriki, kjer se je srečala s priljubljeno ekipo svetovno znane oddaje Ghost Asylum, Pribežališče duhov. Ekipo snema oddaje po Ameriki in tudi drugod po svetu, kjer rešuje težave, ki jih imajo ljudje zaradi paranormalnih stvari. Oddajo mnogi spremljajo na televiziji tudi v Sloveniji. Z ekipo je Jasmina raziskovala v Združenih državah Amerike in doživela neverjetne izkušnje. Ekipo naj bi se kmalu odzvala tudi Jasminin povabilu in prišla v Slovenijo.

Prva uradna paranormalna preiskava bi morala sicer biti minuli konec tedna na območju Planine pri Sevnici, a se zaradi okoliščin ni, tako se je Jasmina odločila za grad Dvor v Predddvoru, kjer sta jo najemnika Tanja Šubelj in Florjan Sušnik sprejela odprtih rok. Še posebej zato, ker Šubljeva pravi, da je ob prvem vstopu v grad, ko ga je najela, opazila duh deklice. Šubljeva se prav tako zaveda, da ima grad tisočletno zgodovino in da je ta tako in drugače v njem pustila svoje sledi. In te sledi je z veseljem pustila raziskovati preteklo soboto. V obstoj duš

Tjaša Budaji je le »kanal«, skozi katerega pokojni lahko predajo sporočila svojim ljublim: »Duše so večne. Včasih potrebujejo le pomoč,« pravi.

po smrti v fizičnem svetu ne dvomi.

»Sporočilo mladeniča, ki je umrl v nesreči«

Na gradu so tako pripravili prav posebno dobrodošlico kot uvod v razburljivo noč, preiskava je namreč trajala več ur. Dاريو za obiskovalce je bila predaja sporočil duš pokojnih, a le pod pogojem, da so duše same želele komu neko stvar sporočiti. Tisti, ki so dvomili, so ostali odprtih ust, ko se je Tjaša Budaji, v Sloveniji znana kot duhovna učiteljica in oseba z darom možnosti prenosa sporočil pokojnih, obračala k posameznim obiskovalcem s točnimi čustvenimi sporočili.

Ta so povzročila tudi odziv pri ljudeh, saj so se jih dotaknila. V njih so prejemniki spoznali pomen sporočenega. »Javil se je starejši gospod. Sedi na traktorju, na sebi ima karirasto srajco. Naslednje sporočilo od njega je za vas,« je dejala in pokazala na neko osebo. Ta je poslušala sporočilo s solzami v očeh in ob nadaljnjem opisu moškega Tjaši pritrčila, da gre za njenega dedka ... »Nujno morate razrešiti odnos s svojo pokojno mami,« je nadaljevala s pre-

Preprosta naprava, ki se je v soboto večkrat aktivirala na način, ki je pomenil, da v prostoru niso samo fizične osebe.

nosom sporočil in se v naslednji minuti obrnila k drugi obiskovalki. »Vi, gospodična, nadaljujte svoje poslanstvo. To vam sporoča moški, ki je umrl v prometni nesreči. Z vami je povezan iz mlajših dni,« je sporočila naslednji obiskovalki. Ta je s cmokom v grlu odgovorila, da gre za njenega prijatelja, ki se je pred leti ponesrečil v prometni nesreči. Sporočila so se nizala in marsikdo jih je poslušal z odprtimi usti in s solznimi očmi.

Nekdo trka po vratih

»Zavedanje energij nevidnega sveta je v Sloveniji na zelo nizki ravni. Če kdo omeni, da ima dar komuniciranja z dušami, ljudje pogosto rečejo, da ni normalen. Takšnim vedno odgovorim, da res nisem normalna,« pravi Tjaša, ki je že navajena, da večina prebivalcev v Sloveniji še vedno odkrito ne verjame, da ima kdo sposobnosti, ki jih razum morda še ne razume. Da lahko prenaša sporočila pokojnih, je zaznala, ko so se ji začele dogajati nerazumljive stvari, zato se je izobraževala, ima več kot 16 priznanih certifikatov s področja duhovnosti in medijstva.

»Vsaka duša se oglasi na način, ki nam je blizu. Ne gre le za bela peresa ... Ko duša zapusti fizični svet, ima svojo identiteto. Ob tem prehodu ni več vezana ne na materialne stvari ne na čas ali prostor. Ostanjejo ji spomini na življenje,« pojasni Tjaša. Omenja, da ljudje, četudi so dvomljivci, lahko v nekih trenutkih zaznajo, da se dogajajo nenavadne stvari, na primer pri delovanju električnih naprav. »Duše za to, da nam predajo sporočila, potrebujejo veliko energije. Zanje je to dvojno delo. Iz svojega sveta morajo preiti v nižji, naš tridimenzionalni svet, kar zahteva od njih veliko energije, zato prihaja tudi do motenj v delovanju električnih naprav.

Ljudje pogosto rečejo pokojnim ljubljenim, naj jim sporočijo, da so tu, da jih slišijo. Ko se zgodi kaj takšnega, je ljudi pogosto strah. Vendar nam duše želijo samo sporočiti, da so tu, da nas slišijo, ne želijo nam ničesar slabega, le vedeti nam bi rade dale, da so tu, ob nas,« pravi Tjaša.

Opozarja na previdnost. Dodaja, da je veliko ljudi, ki jim prenos sporočil pokojnikov svojcem predstavlja le tržno nišo. »Denar nikoli ne sme biti vodilo pri takšnem delu. Duši podaš roko pomoči ali ji obljubiš, da ji boš pomagal do svetlobe. Nato od svojca, ki želi sporočilo pokojnega, vzameš denar. Dušo si »zbudil, dal upanje, dobil denar in se obrnil stran. To dolgoročno ni dobro,« dodaja Tjaša. Razloži, da je veliko t. i. »google« poznavalcev, ki lahko storijo več škode kot korist. Usposabljanja in znanje na tem področju niso sami sebi namen, vedeti moraš, kako komu pomagati in kako duši omogočiti pristop, dodaja. »Ljudje ne smejo na duše pritiskati, le prepustiti se morajo in si dovoliti čutiti njihova sporočila,« poudarja. V človeški naravi je pomembno delovanje ega, ki pogosto zamegli občutenje, še razloži. Pravi, da ima pogosto stranke, ki pričakujejo, da se bo duša

pokojnih oglasila, a se to ne zgodi. Toda za obiskom strank vedno stoji nek namen, četudi pričakovanega sporočila ne prejmejo, dodaja.

Največ duš pokojnih naj bi bilo po mnenju medijske in duhovne učiteljice Tjaše Budaji v zapuščenih stavbah. »Ni nujno, da gre za prisotnost duš, ki naj bi bile hudobne ali slabe. V teh prostorih so morda ujele z namenom. Znano je, da je v veliko zapuščenih stavbah pogosto veliko duš pokojnih vojakov. Orožje nosi vedno temno energijo,« dodaja. Dogaja se, da ljudje slišijo, da kdo trka po vratih ali oknih, praska po steni, morda slišijo stopinje po hiši ali stanovanju in se tega prestrašijo. Pomembno je poiskati pravo pomoč, nekoga, ki osebi pomaga in jo pravilno usmeri v tem, da duši omogoči pristop ali se le prepusti njenemu sporočilu. Morda duša potrebuje le pomoč. Tisti, ki so to doživeli, vedo,« pravi Tjaša Budaji.

»Sedi nazaj!«

Po predaji sporočil je sledil obhod zanimivega preddvorskkega gradu v skupinah, ki sta jih vodila Jasmina in paranormalni raziskovalec Peter Pretnar. S seboj sta imela aparature, ki so tako avdio kot vizualno prikazovale oziroma

Jasmina ob Chrisu Smithu in Miku Goncalvesu, ki sta nepogrešljiva v ekipi ameriške izjemno priljubljene paranormalne oddaje Ghost Asylum (Pribežališče duhov), ki jo je možno spremljati tudi v Sloveniji.

oddajale glasovna sporočila duš. Že v kotu prvega prostora gradu, kamor so vstopili, so na zaslonu naprave opazili obris nekoga, čeprav tam ni bilo nikogar. Na drugi napravi so zaslišali ime ene od obiskovalk in sporočilo zanjo. V drugem

prostoru so iz detektorja, ki oddaja glas, slišali ime Erik, zatem ko je Pretnar vprašal, kdo je prisoten. Da je iz leta 1700, se je slišalo iz naprave, nato sta sledili besedi »drevo« in »orožje«. Ko je ena od obiskovalk vstala, da bi odšla, so vsi

iz naprave slišali: »Sedi nazaj!« Manipulacija naprav ni bila mogoča, so dejali prisotni. Bilo je preveč spontano, da bi kdo z aparati manipuliral tako, da bi odgovore nastavljal vnaprej, saj ni bilo mogoče vedeti, kaj bo kdo vprašal ... Marsikdo je po preiskavi gradu prišel nazaj z bledico na obrazu. A številna presenečenja so sledila tudi v dneh po preiskavi. Marsikdo je med preiskavo fotografiral prostore in fotografije pregledoval doma. Na njih je mogoče zaznati kar nekaj obrisov, senc, ki močno spominjajo na obraze in človeške postave ...

»Vem, da so takšni dogodki novi v Sloveniji. Toda rada bi ljudi, ki so odprti za takšne stvari, ki morda vidijo ali slišijo kaj nenavadnega in to pogosto potlačijo v sebi, povezala v skupnost. Da bi se o tem lažje pogovarjali. Videli bi, da niso edini, in podpora v takšnih primerih pomeni veliko,« pravi Jasmina. Ob tem poudarja, da takšni dogodki ne smejo biti skomercializirani in da se mora k tovrstnim preiskavam, kot jo je organizirala, pristopiti previdno. »Duš se nikoli ne sme izkoristiti. Prav tako je pri vseh, ki sodelujejo v preiskavah, pomembno, da se pred preiskavo in po njej pravilno zaščitijo,« poudarja Jasmina. Prizna, da je tudi sama – če-

prav je že marsikaj doživela in imela izostrene čute - dvomila vse do prihoda v Ameriko in do druženja z ekipo oddaje Pribežališče duhov. Z njo je namreč raziskovala v prostorih muzeja Titanika v Bransonu. »Tudi fantje in producenti oddaje, ko smo bili tam, so bili presenečeni. V enem od prostorov sem šla mimo čolna, nakar me je nekdo prijel za roko, vendar ni bilo nikogar. Na napravah smo zaslišali glas v slovenskem jeziku. Na vprašanje, zakaj se je nekdo oglašil ravno meni, ko sem prišla iz Slovenije, smo zaslišali odgovor, da zato, ker imam tudi sama dva otroke,« dodaja Jasmina. Da ima dva otroke, ob njenem prihodu v Ameriko ni vedel nihče ...

Sogovornica se zelo dobro zaveda, da bo marsikdo zastrigel z ušesi tudi, ko bo prebiral te vrstice. Nejevernežev je veliko, a veliko je po njenih besedah tudi ljudi, ki so doživeli marsikaj, a si o tem ne upajo spregovoriti. »Želela bi, da sledijo svojemu notranjemu glasu. Tudi sama sem morala dojeti, da sem ob takšnih dogodkih stopila iz cone udobja in premagala kar nekaj ovir. Vedeti moramo, da je tudi nevidni svet del nas. To bomo nekoč tudi mi,« zaključuje Jasmina.

Foto: osebni arhiv JDP

Grof in grofica, ki sta gradu vdihnili življenje

Grad Dvor, kjer je bil minulo soboto dogodek, je eden najstarejših srednjeveških gradov v Sloveniji. Njegove prve omembe segajo v 12. stoletje. Po drugi svetovni vojni je bil dvorec preurejen v zavod za sirote, od leta 1974 do leta 1996 je deloval kot vzgojni zavod za mladino. Leta 2014 je opuščen in propadajoč dvorec država prenesla v last preddvorske občine.

Občina je grad s strokovnjaki pregledala, pripravila dokumentacijo za njegovo prenovno, opravila nekatera nujna vzdrževalna dela ter našla tudi najemnika zanj. Tanja Šubelj in Florjan Sušnik sta grad Dvor opremila in mu vdahnili novo življenje. Grad sta namreč s prostovoljci v času epidemije popolnoma prenovila, vsakemu prostoru pa vdihnili posebno zgodbo. V gradu je urejena družabna soba za krajane, v kateri so različni dogodki in druženja. Na voljo sta posoda in pribor, prav tako stara oblačila, ki jih lahko obiskovalci oblečejo za sprehod po gradu. Najemnika sta uredila tudi starinsko trgovino, kjer so na ogled različni predmeti, ki so zaznamovali preteklosti, ter stara lekarna. Prostor so namreč polni neprecenljivih starin in predmetov iz različnih zgodovinskih obdobj. »Od otroštva sem sanjala, da sem grofica,« pravi Šubljeva. Zdaj se ji je želja tudi izpolnila. Z grofom (tako imenuje Sušnika) z veseljem sprejmeta vsakega obiskovalca, ga popeljeta po gradu, pogostita, grad, oprema in dogajanje v njem pa so prava paša za oči za turiste.

Florjan Sušnik. Grof. Poseben slog oblačenja, izjemna zgodba zbiranja starin in izjemna zgodba gradu, v katerega je s Tanjo Šubelj vdahnil življenje.

P
SLOVENSKO
PODJETJE
LETA

AKTUAL TV

petek, 15. 3., ob 20.00 uri

**VESELJAK
GOLICA TV**

sobota, 16. 3., ob 20.00 uri

Veselite gostiteljev in žalost celjskih nogometašic

Dobovčani sedmič zapovrstjo, Celjanke povsem odpovedale

Dobovec je novi (in stari) zmagovalac slovenskega pokala v futsalu, Celjanke pa so drugič izgubile finalno tekmo (1 : 5). V Podčetrtku so Dobovčani v polni dvorani v finalni tekmi s 4 : 2 premagali Meteorplast Šic Bar iz Ljutomera. Gole za naslov so dosegli Patrik Pasariček (2) ter Žiga Čeh in Denis Knežević (1). To je že sedmi naslov zapovrstjo za ekipo trenerja Kujtima Morine.

DEAN ŠUSTER

V petkovem polfinalu je gladko izločila Bronx iz Škofij s 5 : 0 (Duščak 2, Martinez Villalba, Čeh, Cesarec). Za najbolj dramatično tekmo so poskrbeli nogometaši vrhni-

škega Silika in Meteorplasta; Ljutomerčani so se v finale uvrstili po izvajanju dodatnih strel s šestih metrov (8 : 7).

Trpeli in se veselili

»Ne vem, s katerimi besedami bi lahko pojasnil, kaj počnemo v klubu. Zelo sem srečen, ker nam je uspelo priti do naslova s tem novim Dobovcem, ki je začel 15. avgusta z ničle. Bili so vzponi

Zvestim navijačem sta za podporo zaploskala trener Kujtim Morina (desno) in najboljši igralec Dobovca doslej, zdaj predsednik kluba Rok Mordej.

in padci. Ko je bilo najtežje, smo pokazali pravi obraz, priznam, tudi trpeli smo, a smo uspeli osvojiti pokal. Fantom sem dejal, naj izkoristijo priložnost. Zdaj je njihov oziroma naš skupni trud poplačan,« je bil čustven trener Dobovca, hrvaški strateg **Kujtim Morina**. Njegov tekmeč, trener Meteorplasta **Robert Grdović**, je tudi poudaril, da je njegovo moštvo imelo težje delo v polfinalu, kar je pustilo

posledice: »Nismo bili daleč od lovorike. Nasprotno, bili smo blizu. Če ne bi prejeli prvega gola nekaj sekund pred koncem prvega polčasa, bi bili še bližje naslovu. Potem nam je začelo zmanjkovati moči, ki smo je precej izgubili že dan prej proti Siliku. Skušali smo narediti vse, tudi sreče nismo imeli. Čestitam svojim igralcem, kapo dol, navdušili so v obeh dneh. Čestitam tudi Dobovcu.«

Pred 23 leti prvaki Celjani

Žiga Čeh je najprej prejel zlato žogo, nagrado za najboljšega igralca v minulem letu, nato je svojo ekipo popeljal do prestižne zmage: »To je bil zelo čustven večer. Lovoriko smo si neverjetno želeli in trdo garali za njo v celotnem dosedanjem delu sezone. Potrudili smo se, da smo bili na ustrezni ravni med prvim viškom sezone.

„PRIDI“
NOCOJ

31. 8. 2024
park Tivoli

Žiga Čeh je igral izvrstno, izkazal se je s preigravanji, tudi z žogo med nogami nasprotnika.

Ekipa je zdaj nagrajena za ves vložen trud. Po drugi strani je priznanje zame posledica dela celotne ekipe. Tu mislim na klubsko moštvo, a tudi na reprezentančno. Maršikdo od mojih soigralcev bi si tudi zaslužil to nagrado.« Litija je bila devetkrat zmagovalka slovenskega pokala, Dobovec se ji nezadržno približuje. Pokalni prvaki so bili tudi Celjani. Leta 2001 sta bili finalni tekmi šele v maju. Pelikani z imenom pokrovitelja Maxi Cluba so najprej doma izgubili z Litijo z 2 : 1. Pred povratnim obračunom so imeli malo možnosti za presenečenje. Gostitelji so povedli s 3 : 0, toda varovanci trenerja Mira Brgleza so izid do odmora izenačili. Nato so zmagali s 7 : 4. Andrej Dobovičnik in Branko Kovačič sta dosegla po dva gola, Zoran Lazič, Drago Adamič in Andrej Kolar po enega.

Zelo neučinkovite

Celjske nogometašice so povsem odpovedale proti Košani. Pred dvema letoma so finale izgubile proti Slovenskim goricam, lani so v polfinalu izločile Košano v gosteh po izvajanju dodatnih strelav, a so ji morale zaradi administrativne napake prepustiti mesto v finalu. Celjanke so bile letos prve na lestvici slovenske lige po rednem delu, prepričljivo so dobile prvo polfinalno tekmo proti Vrhniki. V soboto se je vse zalomilo proti njim. Le s kančkom sreče bi bilo vse drugače, vse njihove napake so bile kaznovane in še naprej ostajajo brez pokalnega naslova. V Podčetrtku je bil razočaran njihov trener **Blaž Adamič**: »Najprej čestitam tekmicam za pošteno zmago. Moje igralko so imele dovolj energije. Odločilne so bile osnove igre, tu mislim predvsem na izkoriščanje priložnosti in pozornost po prekinitvah.« Po zmagi nad Vrhniko je bil morda celo preveč samozavesten, kar se je očitno preneslo na ekipo, ki naj bi »najprej zakurila žar, šele potem pa začela loviti zajca«.

»Naše precej boljše od Celjank«

Končni izid 1 : 5 ni objektivni pokazatelj razmerja moči med ekipama, kajti Celjanke so napadale in po napakah prejemale zadetke. **Ines Ermenc** je bila izbrana za najboljšo igralko v letu 2023: »To priznanje ima zame zelo grenak priokus. Dobiti ta naziv

Patrik Pasariček je dosegel izjemen zadetek z desne strani. Žogo lahko vidite levo zgoraj v mreži.

Številna vlečenja za oblačila so sestavni del igre.

Celjske nogometašice so drugič igrale v finalu slovenskega pokala.

in potem izgubiti finale pokala ... Dobila sem občutek, kot da v finalu nisem storila dovolj. Smo ekipa, ki skupaj zmaguje in skupaj izgublja. Danes še jočemo, jutri bomo morale dvigniti glave in vse misli usmeriti v končnico državnega prvenstva.« Opozorilo je prišlo pravočasno. In še besede trenerja Košane **Mihe Osojnika**, ki morajo podžgati celjski tabor pred finalom državnega prvenstva: »Dekleta so končno začela verjeti v to, kar jim dopovedujem že dlje časa, namreč da so precej boljše od Celjank. To so danes dokazala. Zdaj ni več dvoma, kdo je v tem trenutku gospodar slovenskega ženskega futsala.« Celjanke bodo v soboto gostovale na Vrhniki.

Foto: Nik Jarh

Najbolj si je poraz k srcu vzela Ines Ermenc. Tolažbo je iskala pri starših.

Celjanke so imele številne zrele priložnosti, toda na njihovo smolo je bila najboljša igralka finala vratarka Košane Sanela Balić.

Častni gol je za Celje v predzadnji minuti iz najstrožje kazni dosegla kapetanka Sergeja Kos.

Strokovna ekskurzija v Milanu

Dijaki programa tehnik optik na optičnem sejmu v Milanu

V nedeljo, 4. februarja, smo se drugi in tretji letniki programa tehnik optik odpravili na strokovno ekskurzijo v Milano. V zgodnjih jutranjih urah smo zapustili Rogaško Slatino in se polni pričakovanj odpravili proti Italiji. Pot je bila dolga, vendar smo jo z dobro voljo naredili prijetejšo.

Po prihodu v Italijo je bil naša prva postaja Ferrarijev muzej v kraju Maranello. V njem je razstavljenih ogromno Ferrarijevih vozil različnih letnikov in modelov. Obiskovalec lahko tam spozna zgodovino in razvoj podjetja. Za ogled smo imeli dve uri časa, sprehodili smo se med vozili in si jih podrobneje ogledali. Najbolj smo občudovali najnovejše modele in formule. Po ogledu smo si lahko tudi kaj kupili.

Nato smo nadaljevali vožnjo do hotela v kraju Collecchio, kjer smo bivali v času ekskurzije. Po prijavi smo prejeli ključke in odšli v sobe. Namestili smo se, nato smo odšli na okusno italijansko večerjo v hotelsko restavracijo. Pred spanjem smo imeli še nekaj prostega časa, ki smo ga lahko izkoristili za raziskovanje bližnje okolice. Tako se je končal prvi dan naše ekskurzije.

V ponedeljek smo vstali precej zgodaj in se po zajtrku odpravili proti Milanu, na sejem MIDO 2024. To je sejem, na katerem se predstavljajo najbolj znani in največji proizvajalci optičnih izdelkov in pripomočkov v svetovnem merilu. Vsi smo bili presenečeni nad velikostjo razstavnega prostora in številom udeležencev. Imeli

smo dovolj časa, da smo si ogledali vso ponudbo in razstavljene izdelke, kot so optični stroji, okvirji za očala, leče in podobno. Zanimivo je bilo videti, koliko različnih okvirjev za očala obstaja, in vse nove zanimive trende. Po nekajurnem ogledu smo rahlo utrujeni ekskurzijo nadaljevali z ogledom stadiona San Siro. Ta je eden največjih stadionov v Evropi in največji v Italiji. Najprej so nam predstavili zgodovinski muzej, nato smo si stadion še pobližje pogledali. Presenečeni smo bili nad njegovo velikostjo in zgradbo ter videzom. V nadaljevanju nas je pot vodila do starega središča Milana, kjer smo si ogledali znamenito katedralo in se malo sprehodili po starih milanskih ulicah. Mesto je bilo čudovito, stare

gradnje so zares pritegnile naše poglede. Prijetno utrujeni smo se vrnili na avtobus in se odpeljali nazaj do hotela. Tam nas je čakala težko pričakovana večerja. Siti smo se odpravili spat, saj je bil za nami dolg dan.

Zadnji dan naše strokovne ekskurzije smo začeli z zajtrkom, nato smo pospravili sobe in se odpravili na pot. Preden smo zapustili Italijo, smo si ogledali še kraj Mantova in tamkajšnji trg Sordello s čudo-

Pomladni ringaraja

*Maškare po mestu hitijo,
ker pusta se veselijo.
Na vrata vsa potrkajo
in posladek prosijo;
veliki kurenti pa zvonijo,
nad zimo se jezijo.*

*Ta sanjavi Valentin
prinese ključ od korenin.
Zaljubljena srca po mestu hodijo,
pisemca in rožice krožijo,
sreče se izmeriti ne da,
vsi so srečni do neba.*

*Na gregorjevo se ptičkom zavrti,
ringaraja se zgodi,
hitijo gnezda spletati si.
Rožice zacvetijo, vse zadiši
in prav vsak travnik barvo dobi.*

*Tako spomladi se marsikaj zgodi,
da v glavi se prav vsem vrti.
Vrtljaku pomladnem se prepustimo,
ljubimo in se življenja veselimo.*

Blažka Končina, 6. d-razred, I. OŠ Žalec

vito cerkvijo. Nato smo nadaljevali pot v Slovenijo, kjer smo imeli še zaključno večerjo. V večernih urah smo prispeli domov. Ekskurzija je bila zani-

miva in poučna, spoznali smo veliko novega in polni lepih vtisov upamo, da nas kmalu spet čakajo nove dogodivščine.
ŠPELA PETELINŠEK

PISMA BRALCEV

Pogled v nebo

Vedno več nas je, ki se vedno pogostejše sprašujemo: »Kaj se zares dogaja z našim nebom?« Si nebo in z njim ozračje, vedno bolj in bolj prepredeno in zamreženo z belimi črtami, res delimo s pticami in z drugim letočim življenjem ter seveda s komercialnimi potniškimi letali in drugimi neškodljivimi preleti ali pa se nami izvaja nekaj prikrito sprijenega in zlovesčega? Vse, ki se jim to ne zdi možno – naj spomnim, da se zgodovina rada ponavlja. Med letoma 1961 in 1971 je ameriška vojska nad Laosom, Kambodžo in Vietnamom z letali in s helikopterji iz zraka trosila »Agent Orange«, izredno toksičen herbicid (TCDD dioksin). S sprenevedavo utemeljitvijo, da je namen škropljenja defoliacija – čiščenje vegetacije, uničevanje pridelkov in odstranjevanje dreves okrog tamkajšnjih ameriških vojaških oporišč. Samo v Vietnamu je bilo zaradi strupa prizadetih več kot tri milijone ljudi, rodilo se je več kot 150 tisoč iznakaženih otrok. Eden glavnih proizvajalcev Agent Orange je Monsanto. Ironija je, da je tudi več kot sto tisoč ameriških vojakov veteranov utrpelo hude zdravstvene posledice ali smrt zaradi vdihavanja zastrupljenega ozračja. Enota 731, ustanovljena leta 1935 s strani japonske cesarske vojske, je v svojem 10-letnem delovanju na ljudeh izvajala grozljive in sprevržene poskuse.

Leta 1915 so Nemci prvič na vzhodni fronti uporabili bojni plin kisil bromid, na zahodni fronti plin klor, leta 1917 pa še bojni plin iperit in druge. Da se povrnem na Enoto 731, general Shiro Ishiji, njen povelj-

nik, je bil med drugim očaran nad učinki biološkega orožja, uporabljenega s strani nemške vojske v 1. svetovni vojni. Izumil je bombo s porcelanastim ovojem, napolnili so jo z belimi črtami, okuženimi s kugo. Bolhe iz odvrženih bomb so se bliskovito razpasle po živalih in ljudeh. Iz zraka so nad naselja spuščali tudi bakterije kolere in tifusa, bacile antraksa (povzročitelj vraničnega prisada). Število kitajskega prebivalstva, pomorjenega tako, variira med 200 tisoč in 580 tisoč. Za svoja grozodejstva japonski vojni zločinci nikdar niso bili kaznovani. Ob koncu vojne so namreč ZDA vsem »raziskovalcem« v zameno za izsledke njihovih poskusov z biološkim orožjem podelile imuniteto pred sodnim pregonom. Kar nekaj nekdanjih pripadnikov Enote 731 je tako po vojni imelo izjemno uspešne kariere v medicini, znanosti in poslovnih vodah ... (vir MMC RTV SLO, 23. 4. 2018). 20. septembra 1950 je ameriška mornarica ob obali San Franciscas namečila v mesto, znano po megli, velikanske cevi in vanj en teden pršila oblak mikrobov. Prebivalcem se seveda ni niti sanjalo o tem. Ameriška vojska je pač zgolj preizkušala, kako se bo na biološko orožje odzvalo takratnih 800 tisoč prebivalcev Naj omenim, da je »Germ warfare testing program« trajal kar dve desetletji, od leta 1949 do 1969. To je samo nekaj primerov iz preteklosti. Nobenega zagotovila ni, da se to ne dogaja tudi dandanes.

Javno sprašujem Vlado Republike Slovenije, Kontrolno zračnega prometa Slovenije, Mors, Arso, ministrstvo za

infrastrukturo in prostor Slovensko vojsko, ministrstvo za obrambo, Poveljstvo Brigade zračne obrambe in letalstva Cerklje ob Krki, da se izjasnijo, kaj se v slovenskem zračnem prostoru v resnici dogaja. Še podvprašanje: Imamo v Sloveniji 3 HAARP-sisteme? Da ali ne? In če da, čemu in komu služijo? Sem laik. Ne verjamem vsega. V marsikaj dvomim. Berem, opazujem in raziskujem. Želim odgovore od pristojnih in od strokovnjakov. Vso pravico imam zastavljati vprašanja. In javnost si zasluži (iz)vedeti resnico. Vedno več ljudi se prebujajo in ve, da je nekaj hudo narobe.

Na nebu se pojavljajo vedno bolj čudne formacije oblakov. ScienceAlert, Environment z dne 24. marca 2017 navaja, da je znanost nedavno »odkrila« 12 novih tipov oblakov. Ajaj! V vsej zgodovini, kjer je nebo dokumentirano na fotografijah, slikah in upodobitvah, jih do tedaj ni bilo zaslediti. In tudi komercialna letala po svetu letajo že od 1. januarja 1914 in do približno leta 1990 se za njimi niso vlekle črte, ki ostajajo v zraku dolgo časa, se širijo in zamegljujejo nebo. Ljudi zdaj po zamreževanju neba peče v grlu in nosu, kašljajo, imajo glavobole ... 1. oktobra lani sem na nebu prešela istočasno več kot 50 takšnih črt. V vse smeri. Razpredenih kot pajkova mreža. Zadnje čase se to dogaja vedno pogostejše. Čas je za odgovore.

Isti zrak dihamo! Vsi. Želim, da si nebo še naprej delimo s pticami. Tudi z jeklenimi. A ne s smrtonosnimi. Naj se zgodovina ne ponovi!
SABINA MAJČEN,
Zadobrova

Z NOVIM TEDNIKOM,
RADIEM CELJE IN RELAXOM

novi tednik radio celje Relax turizem

GREMO V EGIPT

Hotel AMWAJ BEACH CLUB 4* V HURGADI

31. 8. do 7. 9. 2024

Cena: 1099€ ~~899€~~ 200 EUR POPUSTA NA OSEBO

Prijave:

Relax turizem
Največji slovenski organizator počitnic

03-428-83-20

03-428-83-40

ZADNJA
MESTA

Z vami bo ekipa
Radia Celje

Tehniški dan o prometni varnosti s sedmošolci OŠ Braslovče

Predlogi mladih, ki so imeli glavno besedo na tehniškem dnevu o prometni varnosti v Osnovni šoli Braslovče, so doživeli veliko odobravanje zbranih – predvsem župana Občine Braslovče Tomaža Žoharja, ki je poudaril, da se bodo v občini zavzeli za čim večjo uresničitev predlogov. Te bodo v Zavodu Vozim, ki je tehniški dan organiziral, z mladimi še bolj konkretizirali in jih predali občini.

Petek pred zimskimi počitnicami so sedmošolci v Osnovni šoli Braslovče izkoristili za učenje o prometni varnosti. V Zavodu Vozim so zanje organizirali tehniški dan o prometni varnosti, ki jim omogoča globlje razumevanje pomembnosti varne vožnje in spoštovanja prometnih predpisov. K sodelovanju so pova-

bili gasilce iz lokalnega PGD Braslovče, policiste s PP Žalec ter predstavnici Zdravstvenega doma Žalec, dogodka se je udeležila tudi Dragica Sternad Pražnikar iz Sektorja za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Agencije RS za varnost prometa. Dejavnosti je popestril kuža Pazi Zavarovalnice Triglav.

Prav mladi, 58 sedmošolcev iz OŠ Braslovče, so imeli glavno besedo. S pomočjo aplikacije Drajv Zavarovalnice Triglav so analizirali kršitve v svoji občini in pripravili odlične predloge za izboljšanje prometne varnosti med občani. Razmišljali so o tem, kaj lahko sami ali njihovi starši naredijo za večjo prometno varnost, a izpostavili predvsem, da so zelo ogroženi kot pešci in kolesarji zaradi prevelikih hitrosti in premikov telefonov

na cesti. Občino so opozorili na nekaj ključnih stvari, ki so v njeni domeni. Med drugim so izpostavili parkiranja na pločnikih v mestu, kar otežuje varnost pešcev, nepreglednost cest in križišč, premalo kolesarskih poti ter možnosti povečanja javne razsvetljave. Kot zelo nevarno so izpostavili tudi križišče na državni regionalni cesti proti Zgornji Savinjski dolini, kjer bi želeli imeti semafor ali krožišče, da bi varneje prečkali cesto. Župan Tomaž Žohar, ki je že uvodoma poudaril, da je varnost na vseh področjih ključna vrednota Občine Braslovče, je podal mnenje o odličnosti predanih predlogov ter predstavil kar nekaj infrastrukturnih projektov, ki se bodo v prihodnje odvijali v občini. Zaželel si je konkretnije predloge glede najbolj problematičnih točk v

Utrinek s tehniškega dne (Foto: Vito Sorčan)

občini, ki jih bodo v Zavodu Vozim z mladimi tudi pripravili in jih predali občini.

Predstavitvi predlogov je sledil ambasador Janez Hudej, ki je mladim predstavil svojo izkušnjo s prometom, ki ga je prikovala na invalidski voziček. Sledil mu je nagovor Jakoba Udriha s Policijske postaje Žalec, ki je predstavil uvid policista na pomen upoštevanja cestnoprometnih predpisov. Nato so se mladi v skupinah udeležili izkustvenega dela tehniškega dne. »Prav izkustveni del današnjega dne vam bo predstavil vpogled v kršitve in kako lahko v prometu ravnate odgovorno, na to pa opozorite tudi svoje

starše,« so uvodoma izpostavili predstavniki Zavoda Vozim. V izkustvenem delu je bilo sedmih postaj, in sicer: simulator e-skiroja, naltetne tehtnice in odzivni čas, igra distrakcija, prva pomoč ZD Žalec, predstavitev dela PP Žalec ter PGD Braslovče, risali so tudi risbe na temo prometne varnosti. Slednje so v zadnjem delu s policisti razdelili avtomobilom, ki vozijo mimo šole.

Tehniški dan je predstavljal ključen korak k izboljšanju varnosti v prometu, saj so mladi prevzeli dejavno vlogo pri izpostavljanju pomembnih problemov, kot sta prekomerna hitrost in uporaba telefonov

med vožnjo. S svojimi predlogi bodo prispevali k bolj varnim cestam in odgovornejšemu ravnanju v prometu. Ob tem so bili otroci polni vneme in navdušenja, saj so spoznali, da imajo moč, da spreminjajo okolico. Skozi celoten dogodek so izražali radovednost in željo po izboljšavah, kar kaže na njihovo zavedanje in odgovornost do lastne varnosti ter varnosti vseh udeležencev v prometu. Pomembno je sodelovanje med mladimi, občino ter različnimi organizacijami, saj le tako lahko uresničimo njihove predloge in zagotovimo varnejšo prometno prihodnost.

ALJA FORŠTNER

Na dogodku je bil poseben gost mag. Žiga Čamernik, igralec, pedagog in recenzent, ki je tudi prostovoljec pri Slovenskem društvu Hospic. V pogovoru z Barbaro Gradič Oset je delil svoje izkušnje z umirajočim.

Odkrit pogovor o življenju, smrti in žalovanju na Aninem večeru

Tretji petkov februarjski večer je bil na Prevorju zaznamovan s pomembnim dogodkom, ki je privabil pozornost številnih posameznikov, željnih odprtega dialoga o smrti in žalovanju. Celjski odbor Slovenskega društva Hospic je namreč 25. obletnico delovanja obeležil s posebnim dogodkom, namenjenim razbijanju tabujev okoli temačne teme smrti.

5. Anin večer na Prevorju je bil naslovljen Smrt, učiteljica življenja. Geslo Slovenskega društva Hospic – Dodajati življenje dnevom, ne dnevov življenju – je postalo osrednja nit večera, posvečenega spreminjanju odnosa do umiranja in žalovanja. Hospic je postal sinonim celostne oskrbe neozdravljivo bolnih v zadnjih mesecih življenja in podpore njihovim svojcem v procesu žalovanja.

Na dogodku je bil poseben gost mag. Žiga Čamernik, igralec, pedagog in recenzent, ki je tudi prostovoljec pri Slovenskem društvu Ho-

spic. V pogovoru z Barbaro Gradič Oset je delil svoje izkušnje z umirajočim; osvetlil je pomen pogovora o smrti in razmišljal o tem, zakaj se še vedno težko pogovarjamo o tej temi.

»Človeški um je naravnan tako, da se na prvo žogo boji vsega, kar je dokončno. Med drugim je najbolj gotov fenomen življenja prav smrt, saj lahko zgolj špekuliramo, kaj nam prinaša, če sploh kaj. Pustiti za seboj vse, kar poznamo in česar smo vajeni, res ni mačji kašelj. Po drugi strani je za marsikoga še hujši udarec, ko odidejo njegovi bližnji, saj potrebuje kar nekaj časa, da se ponovno najde, če sploh. Za vsem naštetim po navadi stoji tako intima odločitev, da jo težko delimo s komerkoli, včasih še s seboj ne. Zgolj v sebi moramo najti dovolj prepričljiv razlog, da nadaljujemo svojo življenjsko pot. Življenje je namreč – ravno tako kot smrt – največja skrivnost in naj tako tudi ostane.«

Kot je še poudaril sogovorec, je cilj društva omogočiti človeku dostojno življenje in smrt; izpostavila sta njegovo nenehno prizadevanje, da bi čim več ljudi lahko umiralo tam, kjer želijo. Prizadevanja so že prinesla pozitivne spremembe, vendar ostaja še veliko dela, da bi se družba zavedala pomena odprtosti in sprejemanja smrti kot neizogibnega dela življenja.

Pogovorni večer sem sklenila z besedami krasne zdravnice in svetovalke v duševnih stiskah Rachel Naomi Remen. »Po vsaki izgubi moramo ponovno izbrati življenje. Da bi se zmogli odločiti zanj, moramo žalovati. Bolečina, ki je ne izžalujemo, obstoji med nami in življenjem. Namen žalovanja ni pozabiti. Žalovanje nam omogoča, da se zaelimo in se namesto z bolečino spominjamo z ljubeznijo.«

Večer so s sijajnim glasbenim izborom popestrili člani Vokalne skupine Jakobčani. BARBARA GRADIČ OSET

novi tednikradio celje

Že za
609 €

Z RADIEM CELJE

NA BRAČ

8. do 15. JUNIJ

7 x ALL INCLUSIVE, ANIMACIJSKI PROGRAM,
PLESNA GLASBA + RIBJI PIKNIK

PRIJAVE:

Relax turizem
Največji slovenski organizator počitnic!

03-428-83-20

03-428-83-40

HIPERBARIČNI KISIČOV TRETMA

Odkrivanje globin
zdravljenja pod pritiskom

www.oxyhip.si

Hiperbarični kisikov tretma, znan tudi kot terapija v hiperbarični komori, je postal priljubljena metoda pri lajšanju različnih zdravstvenih stanj. Ta inovativna terapijska praksa temelji na izpostavljenosti bolnika povišanemu atmosferskemu tlaku v nadzorovanem okolju. Hiperbarični tretma poteka v posebni komori, v kateri je atmosferski tlak nad standardnim atmosferskim tlakom na morsk gladini. Med terapijo bolnik vdihava čisti kisik, ki je pod povečanim pritiskom. Ta kombinacija povišanega atmosferskega tlaka in visoke koncentracije kisika v telesu spodbuja različne fiziološke procese, ki pozitivno vplivajo na različna zdravstvena stanja.

Zdravljenje ran in poškodb: Povečan dostop do kisika omogoča pospešeno tvorbo novih celic in tkiv, kar lahko izboljša okrevanje po operacijah, zmanjša oteklino ter pospeši celjenje ran in poškodb.

Zdravljenje možganskih poškodb: Tretma se prav tako uporablja pri zdravljenju možganskih poškodb, kot so pretresi možganov ali poškodbe zaradi pomanjkanja kisika. Povečana dostopnost kisika pomaga zmanjšati vnetja v možganih, spodbuja obnovo nevronov ter izboljšuje kognitivne funkcije.

Bolezni dihal: Bolniki s kroničnimi obolenji dihal, kronično obstruktivno pljučno boleznijo (KOPB) in fibrozo pljuč doživijo olajšanje simptomov s pomočjo hiperbarične terapije. Povišan atmosferski tlak in večji vnos kisika lahko izboljšata dihalno funkcijo ter zmanjšata vnetje v pljuči.

Okužbe in imunski sistem: Povečana koncentracija kisika spodbuja delovanje belih krvnih celic, ki igrajo ključno vlogo pri obrambi pred mikrobi in okužbami ter dvigujejo odpornost imunskega sistema.

Kozmetični nameni: Izpostavljanje kisiku pod atmosferskim tlakom spodbudi proizvodnjo lastnega kolagena v telesu, katerega posledica je bolj prekrvavljena, čista in napeta koža. Hiperbarični kisikov tretma je tudi eden redkih tretmajev, ki telo pomadijo od znotraj z dolgotrajnimi učinki.

Kisikov tretma predstavlja napredno in vsestransko metodo zdravljenja, ki pozitivno vpliva na številna zdravstvena stanja. Kljub temu je pomembno, da se posamezniki pred začetkom tretmaja posvetujejo s strokovnjaki in izvajalci ter se prepričajo, ali je hiperbarična terapija primerna za njihove specifične potrebe. S stalnim razvojem te tehnologije ima hiperbarični tretma ključno vlogo pri inovativnem pristopu v kozmetične in zdravstvene namene.

Hiperbarični tretma je odgovor na zahteve sodobnega življenja, ki zahteva od nas vsakodnevno popolnost. Tretma v hiperbarični komori OXY HIP nam pomaga k optimalnemu zdravju, pomlajevanju in povečanju življenjske energije. Pridružite se potovanju do boljšega zdravja – doživite čarobnost hiperbarične terapije skozi celo leto in jih obiščite med 7. in 18. uro od ponedeljka do petka v Celeiaparku Celje v pritličju.

Postavite zdravje na prvo mesto in se dogovorite za prost termin. Tel. št. 031 407 059. Pišite jim lahko na info@oxyhip.si. Zagotavljajo vam, da boste od njih odšli zadovoljni in polni energije.

gsm:

041 703 373

Marko Hrovat s.p., Dobriša vas 41a, Žalec

RIBOGOJNICA ŽALEC
Gojenje in prodaja sladkovodnih rib

Delovni čas: pon-pet: 7.00-14.00, sob., ned., prazniki: 8.00-12.00

Po sveže ribe v domačo ribogojnico!

Menjalnica Žniders, Gosposka ulica 7, Celje.

**Odkup neveljavnih starih
švicarskih frankov serije 8!**
Samo do konca aprila 2024!**03 490 03 36**www.zniders.com

BIRO bit

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

www.kamra.si

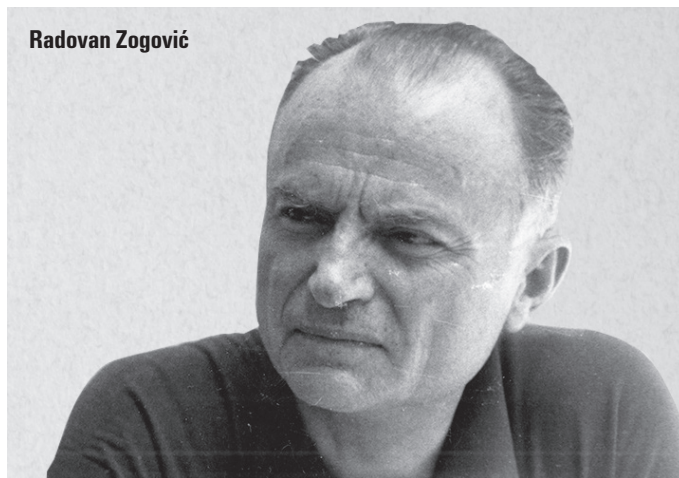
ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Kajuhovo dopisovanje z drugimi literati (7)

Radovan Zogović se je rodil v Mašnici, na severovzhodu Črne gore, 19. avgusta 1907. Pred drugo svetovno vojno je živel v Skopju, Zagrebu in Beogradu, delal kot literarni kritik in srednješolski učitelj in se pridružil Komunistični partiji Jugoslavije. Njegovo prvo pesniško knjigo, Glineni golubovi, je jugoslovanski kraljevski režim prepovedal.

Leta 1941 se je pridružil partizanom, po drugi svetovni vojni pa je bil ena najpomembnejših osebnosti v jugoslovanski vladi kot vodja propagande Komunistične partije Jugoslavije in avtor več programskih in polemičnih člankov ter kritik. Leta 1948 je bil izgnan iz zveze

Radovan Zogović

komunistov in je bil v hišnem priporu v zvezi s Titovo-Stalinovo razcepitvijo. Obtožen je bil stalinističnega in črnogorskega nacionalizma.

Njegova poezija je bila sprva zelo družbeno angažirana, kritična in polemična do družbene realnosti, v poznejših pesmih pa prevladujejo pokrajinski in domovinski motivi. Njegove pesmi so bile prevedene v številne jezike, sam pa je prevajal dela ruskih, bolgarskih, turških in makedonskih avtorjev, med njimi Vladimirja Majakovskega, Anno Akhmatovo in Nazima Hikmeta. Radovan Zogović je eden vidnejših prevajalcev Majakovskega. Umrl je 5. januarja 1986 v Beogradu.

Leta 1940 se je Radovan Zogović, urednik revije Umetnost in kritika, zdravil v sanatoriju za tuberkulozo v Topolšici. Prav zato je Kajuh

začel zahajati v Topolšico. Zogović je Kajuha pobliže seznanil s pesmimi Majakovskega, mu posodil njegova izbrana dela in mu prebiral svoje prevode pesmi ruskega revolucionarja, nekatere je ob teh srečanjih sproti prevajal iz originala. Tako je vzbudil v Kajuhu globlje zanimanje za Majakovskega, za ruski jezik in literaturo. V Kajuhovi zapuščini naletimo na prvi ohranjeni prevod pesmi Radovana Zogovića Golobje. Kajuhov poskus prevoda, ki je verjetno nastal v času zbližanja z Radovanom Zogovićem, je na listu, iztrganem iz zvezka. Prevod ni dokončan, razkriva pa nam prizadevanja, da se čimbolj približa originalu.

Se nadaljuje.

Andreja Jurkovnik,
Knjižnica Velenje

Dragi Karlo,

Ja sam se tek vratio iz sela, pa sada moram da se nekako ovdje smjestim, uz velike napore, iza kojih nemam ni vremena ni snage ni za šta drugo. Zato ću ovoga puta biti kratak, ali čim se sredim, a ti mi se budeš javio, pisaću ti opširnije. Tvoja djevojka mi reče da ti prijete opasnost da ne budeš primljen u školu, to bi bilo vrlo rdjavo, pa brinem. Javi mi šta će biti.

Šaljem ti sve tri sveske /5 brojeva/ "Umjetnosti i kritike", kao i dvije sveske "Naše stvarnosti". Sada nastojimo da pokrenemo ili "Umjetnost i kritiku" ili "Našu stvarnost", i ako uspijemo, ja ću ti reviju sigurno slati.

Bilo bi mi vrlo teško da ti, u ovom okviru, govorim o vođenju rubrike odgovora mladim saradnicima. Čini mi se, ipak, da je prilično jaoov posao da jedan mlad književni radnik odgovara mladim književnim početnicima. Svi smo mi još jako neiskusni, da bi svojim iskustvom mogli da koristimo drugima. U SSSR početnicima je ogovarao Gorki, i to je imalo smisla. Svoje ogromno iskustvo i svoje ne manje znanje on je stavljao na raspoloženje, u pomoć mladima.

Možda bi bilo najbolje da baš tu rubriku ustupite nekome od poznatih književnika, recimo Klopčicu /za pjesme/ i Kranjcu /za prozu/. Sve drugo treba da uređuju mladi, ali rubriku savjeta i odgovora mogli bi dati starijima i iskusnijima. Ili bi tu rubriku jednostavno trebalo izostaviti, pa umjesto nje donijeti neke od Gorkijevih pisama književnicima-početnicima.

Da li si radio, da li si bio vrijedan kao ranije? Radovao bih se da jesi i da si napisao stvari kojima si zadovoljan. Srdačno tvoj

Dopisnica Radovana Zogovića Karlu Destovniku

Zogović

OTROCI POJEJO
SLOVENSKE PESMI
IN SE VESELIJO

"NAJBOLJŠI PEVCI SO DOMA TAM, KJER OTROCI
POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELIJO"

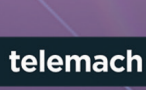

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

ALBUM S CELJSKEGA

PRVA FOLKLORNA SKUPINA 1954
POD VODSTVOM MILENE KREVIH

Člani prve folklorne skupine v Kompolah nad Štorami, 1954

Prosvetno društvo Cvetke Jerin Kompole je po 2. svetovni vojni nadaljevalo predvojno društveno tradicijo prirejanja kulturnih dogodkov v kraju, predvsem gledaliških, pevskih in folklornih prireditev.

Folklorna skupina je delovala pod vodstvom Milene Krevh, kulturne prireditve pa je vodila Štefka Plank. Društveni mešani pevski zbor je imel svoj prvi nastop ob dnevu žena leta 1956.

Fotografija je last Anice Lubej, rojene Plank
Besedilo prispeval: Matej Ocvirk

Rubriko pripravlja: Domoznanski
oddelek Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Vsakdanje življenje v Štorah in okolici nekoč

Vabimo vas na zbiranje starih fotografij in spominov
V četrtek, 28. marca 2024, od 13. do 18. ure v sejni sobi
pri knjižnici (Občina Štore, Udarniška ulica 3, Mercator
Lipa Štore).

Izbrani del gradiva bo objavljen v pričujoči rubriki in
na razstavi, ki bo na Lipi na ogled ob letošnjem prazniku
Občine Štore. Informacije na telefonski številki 03 426 17
36, 03 426 17 24.

Organizator: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice
Celje v sodelovanju z Občino Štore

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Slepič

Moška na avtobusni postaji nagovarjata lepo žensko:
»Če nama pokažeš popek, ti dava 50 evrov.«
Ženska odvrne: »Dajta mi 100 evrov, pa vama pokažem, kje so mi operirali slepič.«
»Izvoli denar. No, zdaj pa nama pokaži,« rečeta moška.
»Ali vidita tisto stavbo na levi?« vpraša ženska.
»Seveda jo vidiva,« odvrneta moška.
»No, tam so mi operirali slepič.«

Študentarija

Profesor: »Midva se pa že pozna, kajne?«
Študent: »Ja, lani sem bil na izpitu. Takrat mi je spodletelo.«
Profesor: »No, ja, bo šlo pa danes bolj gladko. Se spomnite, kakšno je bilo lani moje prvo vprašanje?«
Študent: »Midva se pa že pozna, kajne?«

Šotor

Janez in Irena taborita in spita v šotoru.
Sredi noči ona zbudi Janeza in reče:
»Ljubi, poglej, luna in zvezde. Misliš, da po tako lepem večeru, kot sva ga doživela nocoj, to kaj pomeni?«
»Ja. Nekdo nama je ukradel šotor.«

Volitve

Član parlamenta hodi po cesti, zadene ga tovornjak in povozi do smrti.

Njegova duša gre v nebesa, kjer se pred vhodom sreča s svetim Petrom.

»Dobrodošel v nebesa,« reče sveti Peter. »Preden te nastanim, hm, je videti, da imamo problem. Zelo redko se tukaj znajdejo visoki funkcionarji, tako da ne vemo, kaj bi s tabo.«

»Ti me samo spusti noter. Ne bo težav,« reče možakar. »Če bi smel, bi te spustil, a se moram držati navodil od zgoraj. Predpis je tak, da moraš preživeti en dan v peklju, en dan v nebesih. Nato se boš odločil, kje boš preživel večnost.«

»Že, že. Ampak jaz sem se odločil, da bi šel v nebesa,« reče poslanec.

»Žal, predpisi so predpisi.«

Takoj nato ga sveti Peter pospremi do dvigala, ki se spusti dol, dol in dol do pekla.

Vrata se odprejo in poslanec se znajde sredi lepo negovanega golfskega igrišča. Nedaleč stran so klubski prostori, pred njimi pa veliko njegovih prijateljev in drugih politikov, s katerimi so včasih skupaj delali. Vsi so bili razposajeni in veseli, lepo oblečeni v večernih oblekah. Pritekli so mu nasproti, da so ga pozdravili, obujali so spomine na lepe čase, ki so jih skupaj doživljali in bogateli na račun davkoplačevalcev. Odigrali so prijateljsko tekmo golfa, nato se gostili z jastogom in kaviarjem ter pili šampanjec. Zraven je bil tudi gospodar hudič, ki je bil zelo prijeten in prijazen fant. Z njimi se je zabaval, plesal in pripovedoval šale. Vsi so se tako zabavali, da so ure hitro minevale in napočil je čas za odhod.

Vsi so voščili poslancu na svidenje in mu mahali, ko se je dvigalo vzpenjalo. Ustavil se je pred nebeškimi vrati, kjer ga je že čakal sveti Peter.

»Zdaj pa je čas, da obiščeš nebesa.«

Poslanec je prebil 24 ur v skupini veselih duš, premikali se z oblaka na oblak, igrali harfo in prepevali. Imeli so se odlično, tako da je tudi tistih 24 ur minilo prehitro. Tako je poslanec ponovno stal pred svetim Petrom.

»Prebil si en dan v peklu in en dan v nebesih. Zdaj pa izberi svojo večnost.«

Poslanec malo pomisli, nato odgovori: »Nebesa so res čudovita, toda mislim, da mi bo bolje v peklu.«

Sveti Peter ga zatem brez besed pospremi do dvigala, ki ga pošlje dol, dol, dol in dol, do pekla. Vrata dvigala se odprejo in poslanec se znajde sredi zapuščene pokrajine, polne raznih odpadkov in smeti. Med to umazanijo vidi vse svoje prijatelje, kako v črne vreče nabirajo odpadke in čakajo, da pride še kaj od zgoraj dol.

Vrag se mu pridruži in ga objame čez ramena.

»Ne razumem,« zajeclja poslanec. »Včeraj sem bil tu, tukaj je bilo golfsko igrišče in klubska hiša, gostili smo se z jastogom in kaviarjem, pili šampanjec ter plesali in se vsestransko zabavali. Zdaj pa je tu puščava, polna odpadkov in umazanije in moji prijatelji so videti mizerno. Kaj se je zgodilo?«

Vrag ga smehlja pogleda izpod čela: »Včeraj smo imeli predvolilno zborovanje, danes si nas pa volil.«

Pomembna je uravnotežena prehrana!

Oven

V sredo, 20. marca, bo Sonce vstopilo v vaše znamenje in začela se bo pomlad ter s tem novo astrološko leto. Več planetov v ognjenih znakih je več kot odlična podlaga za uspešno delovanje v prihodnjih dneh. Zaupajte v svoje sposobnosti in bodite ponosni nase. Veliko stvari vam je v življenju že uspelo, zato ni strahu, da ne bo tako tudi v prihodnje. O svojih čustvih tokrat ne boste veliko govorili.

Bik

V četrtek boste gostili Luno, zato bo ta dan izstopal in bo še posebej zanimiv. Bodite previdnejši. Položaj Marsa vas opozarja na povečano možnost manjših nezgod, kar upoštevajte. Nikomur ne boste dovoljevali, da bi se poigral z vami. Tokrat boste gospodar situacije, saj jo boste odlično obvladovali. Na odnose, ki vam ne ustrezajo, ne boste pristajali v nobenem primeru, saj to sploh ni potrebno.

Dvojčka

Od petka do nedelje dopolodne boste gostili Luno, zato bodo ti dnevi še posebej živahni in dejavni. Merkur, vaš glavni planet, je dobro položen v ognjenem znaku. To je porok, da bo življenje dobilo pospešen ritem in da boste na splošno uspešni. Pobude se vam bodo zelo lepo obrestovale. V nedeljo bodite previdnejši, predvsem bolj prilagodljivi ljudem in okoliščinam. Prvi lunin krajec bo namreč v vašem znamenju.

Rak

Zanimiv teden je pred vami, ki se ga lahko veselite. Tudi vi se boste veselili začetka pomladi, toplejših dni in pestrejšega družabnega življenja. Tokrat ne boste ostajali v ozadju, nasprotno, večkrat boste prevzeli pobudo. Venera vas bo naredila privlačne, zanimive in skrivnostne. Na občudujoče poglede neznancev se boste odzvali na videz nezainteresirano, v resnici pa vam bo pozornost močno godila.

Lev

Zadnji čas je, da začnete misliti tudi nase in na lastne potrebe. Ne ukvarjajte se z mislijo na službo, obveznosti in na vse tisto, kar vas čaka v prihodnjem tednu. Dnevi, ki so za vami, so bili naporni, zato poskrbite za sprostitev. Tako boste lažje kos vsemu, kar prihaja. Merkur v sorodnem znamenju vam bo omogočal uspešno in živahno komunikacijo. Od 20. marca bo vaša vitalna energija začela naraščati, iz dneva v dan se boste počutili bolje.

Devica

Vaše misli bodo izredno živahne, radovedni in željni boste novih spoznanj. Budno boste spremljali vse, kar se dogaja v vaši okolici, in nič ne bo ušlo vaši pozornosti. Oboroženi z vsemi mogočimi informacijami se boste lahko odlično odločali. Nekdo čaka na vaš odgovor. Ne boste se kar tako izmuznili, kot ste menili. Sicer res ne gre za tako zelo pomembno zadevo, vendar je vseeno ne morete zaobiti.

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Tehtnica

Veliko dela boste imeli sami s seboj, ogromno boste razmišljali in skakali v mislih z ene teme na drugo. Če menite, da ste prišli do bistva, se motite, saj se vam bodo pojavljale vedno nove dileme. Ker boste občutili večji notranji nemir, si boste zastavljali vprašanja, kaj sploh želite in kaj vas moti. Ne iščite odgovorov v zunanjih okoliščinah, poiščite jih v svoji notranjosti.

Škorpijon

Precej čustveno se boste odzvali na neko situacijo, ki je sploh niste pričakovali. Oseba, ki vas bo zapletla vanjo, ne bo kriva, saj bo šlo zgolj za splet okoliščin. Neka misel vam ne bo dala miru in težje boste vzpostavili notranje ravnotežje. Lahko se vam odprejo stare rane in prebudijo sumničenja. Ne bodite prestrogi, ne sodite po svojem trenutnem razpoloženju.

Strelec

Izredno dejavni boste in lahko, da boste uzrli neko odlično priložnost. Tudi tokrat boste dali poslovnemu življenju prednost pred zasebnim. Če imate razumevajočega partnerja ali ste samski, je vse lepo in prav. V nasprotnem primeru razmislite, koliko časa vas bo še čakal. Ne boste se ustavljali ali obotavljali, saj boste točno vedeli, kaj je vaš cilj. Pregled neke situacije vam bo dal veliko misliti in lahko, da boste delno spremenili svoj načrt.

Kozorog

Z dobro organizacijo si lahko marsikaj olajšate. Znali boste zmanjšati delovni tempo in se posvetiti tudi bolj prijetnim platem življenja. Neko družbo boste očarali in hotela vas bo videti ponovno. Odlično boste krmarili med različnimi dejavnostmi in znali ujeti pravi ritem. Tisto, kar se je mogoče zdelo še pred kratkim nedosegljivo, vam bo v prihodnjih dneh vedno bolj dostopno. Na koncu se boste vprašali, ali si to sploh še želite.

Vodnar

Pomembni dnevi so pred vami, saj boste imeli malo več časa za temeljit premislek o svojem stanju. Tisto, kar je nedorečeno v vašem družinskem krogu, vas bo morilo. Zakaj ne bi prav v teh dneh naredili prvega koraka in se zadeve lotili premišljeno? Upoštevajte mnenje in želje vseh. Na trenutke si boste želeli družbo, na trenutke vam bosta prijala samota in odmik od vseh.

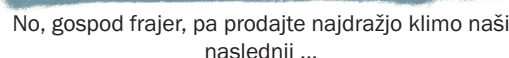
Ribi

Venera, kraljica ljubezni, vas bo v teh dneh zelo razvajala in vas bo tudi vidno polepšala. Čustva bodo prebujena, znali jih boste tudi pokazati in jih izzvati. Po drugi strani boste neverjetno racionalni, kar vam ni prav nič podobno. Sicer si lahko premislite v zadnjem trenutku, vendar bi si s tem naredili škodo. Svetujemo vam, da si ne premislite, ostanite pri prvotni zamisli.

HOROSKOP JE ZA VAS
PRIPRAVILA ASTROLOGINJA
DOLORES.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva
na **041 519 265** in na Facebookovi strani
Dolores Astro.

3K	KDOR JE PRISTOPIL K POGODBI, SPORAZUMU	HETERO-GONJUA	NEPORAB-LJEN DEL CELOTE	J. VERNE: V 80 ... OKOLI SVETA	Povsod z vami	VISOKO-NAPETOSTNI	BLIŽNJI SORODNICI	KIP BOGA AMORJA	KRATKI PA-LICI Z ODE-BELJENIM KONCEM	ORJE NIJVO
REČNO KAMENJE	1				ZA ... METLO SE ŠTIL NAJDE LETOVIŠČE PRI OPATJI					
POGOST JE V ZDA										
DEL SMUČIŠČA						AZJSKA STROČNICA				
SINOVA ŽENA						ČENČA (POG.)				
						GLUHOTA				
ZVOK DOLOČENE VIŠINE				ČLOVEK (LAT.)	KAMOR JE ŠEL BIK, NAJ ... ŠE ŠTRIK				ŠPANSKA PRINCESA	SKRBI ZA RED NA PRIREDITVI
LUPINAST SADEŽ	2				10 DECILITROV	4				
NA NJEM JE KOMIŽA					RUSKA ČRKA					
								ZNESEK NA BANKOVCU	ZGOLJ	
									NAŠI SOSEDIJE	
			LEGENDARNI AMERIŠKI BOKSAR ALI	3						
			OKRADENA							
			PRIHRAN-JENA							
KAMNOLOM JE DNEVNI ... KAMNA				PRIPADNICA DORCEV	ZDELOVALEC SODOV OKUSNA MAJHNA RIBA					
CELOVŠKI HOKEJSKI KLUB	KDOR SE ZELO JEZI JANEŽ (LAT.)					11			MAJHEN SORODNIK MEDVEDA	NEKDANJA PAPEŽEVA KRONA
			12			DEL STOPALA				
		VEČJI KOZAREC Z ROČAJEM				ENAKE SORTE PTIČI ... LETUJO	ITALJANSKA RTV			
13		NAUK O ZVOKU	5				11 × 100			
		PHUKET JE NA ...								
				14				DAN IMA 24 ...		
								ATOMSKO JEDRO TRITUJA		
	ANJA ČARMAN	8		NASPROTNO OD OZEK	USTNICA					
	UŽIVAŠ HRANO				JUŠNA ZELENJAVA				GLAS PIŠČALKE	MOČNA, KRČEVITA JEZA
					TELEVIZIJA					
	ČAS, KO PREHAJA NOČ V DAN					IMAJO JIH KREDITNE KARTICE			9	
	ZAREBRNICA				10	VERZ				
						INTERNETNA DOMENA INDONEZIJ				
	SKLADNOST, HARMO-NIČNOST									
	PREBIVALKA SEVERNE MAKEDONIJE					6				

		3					9	1
		1		7			2	
		5	3	4				
4						3		2
			6	1		9		
6			8					4
	3					2		
	8		1		5		3	
	7				8	6		

						5		2
6				9	1			
3	5			8				
			7		6		1	
							4	5
2	6	9			4		3	
			2	4	9			
	3					7	6	
	1	4		6				

7	1	3	8	9	2	5	6	4
5	2	8	1	6	4	9	7	3
4	9	6	3	5	7	2	1	8
2	7	9	6	4	5	3	8	1
8	3	4	7	1	9	6	5	2
1	6	5	2	8	3	4	9	7
3	5	1	4	7	6	8	2	9
9	8	2	5	3	1	7	4	6
6	4	7	9	2	8	1	3	5

2	1	5	3	9	4	8	7	6
6	9	8	2	5	7	1	3	4
7	3	4	8	1	6	2	5	9
4	2	3	1	8	9	7	6	5
8	5	7	4	6	2	9	1	3
1	6	9	5	7	3	4	8	2
3	8	1	9	4	5	6	2	7
9	7	2	6	3	1	5	4	8
5	4	6	7	2	8	3	9	1

Prst *med prsti*

Vsak ponedeljek ob 11:20 na Radiu Celje

radio celje

Ljudje odprtih rok

V akciji Ljudje odprtih rok vsako leto predstavljamo posameznike, ki izstopajo. So zgled in motivator za reševanje zagonetk, so agregat sprememb, izkazujejo se kot zaščitniki in zagovorniki ranljivih.

Pomislite na ljudi v svoji okolici. Kdo izstopa? Kdo vas je razveselil ter navdal z lepimi občutki? Je to voznik avtobusa, ki pozdravi z nasmehom in z vami rad poklepeta, kar je vaša svetla točka dneva? Ste opazili osebo, ki pomaga starejšim? Poznate kmeta, ki dostavlja brezplačne zaboјčke zelenjave tistim, ki živijo v pomanjkanju? Pomagajte nam najti izjemne ljudi, katerih dejanja ne smejo ostati neopažena. Sporočite nam ime vašega kandidata in njegovo zgodbo. V akciji Ljudje odprtih rok bomo predstavili izjemne ljudi, ki so s svojimi dejanji zaznamovali preteklo leto. Kandidate za regijski izbor bomo predstavili v našem mediju, bralci pa boste izmed njih izbrali tistega, ki ga bo v širšem, nacionalnem izboru za Dobrotnika leta spoznala vsa Slovenija.

Dobre roke gnetejo
dober kruh

Žito
Po kruhu se dan pozna.

GLASOVNICA

MOJ PREDLOG ZA DOBROTNIKA LETA 2023

Ime in Priimek:

ZAKAJ SI ZASLUŽI NAZIV DOBROTNIK LETA

.....

.....

.....

DOBROTNIKA 2023 PREDLAGA:

Ime in Priimek:

Naslov:

Telefonska številka:

Email:

Datum:

Podpis:

Predloge sprejemamo vključno do 22. marca 2024

na uredništvu Novega tednika, Prešernova 19, 3000 Celje,
s pripisom: »DOBROTNIK LETA 2023«.

Združena ekipa naše medijske hiše, cvetličarne Mačica in Planeta Tuš Celje v ponovno uspešni akciji Rožice za rožice

Rožice za rožice

Tudi letos smo se v naši medijski hiši ob mednarodnem dnevu žena odločili razveseliti obiskovalke in prodajalke celjskega Planeta Tuš. Pretekli petek je s podeljevanjem rož za to poskrbel radijski novinar in voditelj Luka Žerjav.

Luka ni razveseljeval samo naključnih mimoidočih, ampak se je spomnil tudi na zaposlene.

Na osrednjem prireditvenem prostoru je v petek popoldne zrasla reklamna go-bica naše medijske hiše, iz zvočnikov pa je odzvanjala glasba Radia Celje, ki je pritegnila pozornost mimoidočih obiskovalcev. Za popolno podobo prizorišča so poskrbeli v cvetličarni Mačica, ki jo tudi sicer najdemo v celjskem Planetu Tuš, saj so darovali kar 250 čudovitih tulipanov, ki niso ostali samo okrasna kulisa, saj so vsi dobili svojo novo lastnico. V približno uri je novinar in voditelj Luka Žerjav ob lepih voščilih uspešno razdelil vse tulipane naključnim mimoidočim ženskam in dekletom, ni pa pozabil tudi na večino prodajalk, ki so bile takrat v službi. Vsem je narisal nasmehe na obraz, veliko pa jih je tudi pohvalilo to res lepo gesto, ki si jo ženske ob svojem dnevu tudi zaslužite.

NT, foto: Andraž Purg

Sto tisoč poslušalcev V ritmu pozitivne

Pripravite se na popoldanski preobrat z novim radijskim programom na Radiu Celje V ritmu pozitivne! Svež, dinamičen in predvsem zabaven popoldanski šov je kot energijska pijača za vaša ušesa!

V glavnih vlogah: neustavljivi Jure Ličen – radijska legenda z obilico izkušenj, hudo-mušni in nagajivi Rok Kreže, ki je vedno pripravljen na nove vragolije, in čudovita Nuša Rojs, ki skrbi, da se fantoma ne zamajajo tla pod nogami. Vsak dan poskrbijo za val smeha, zabave in seveda fantastične glasbe!

V ritmu pozitivne je več kot radijska oddaja. Je gibanje, ki združuje več kot sto tisoč poslušalcev v Sloveniji v ogromno zgodbo. Ne bo vas samo informiral in izobraževal, ampak tudi nasmejal do solz. Del programa pa so tudi poslušalci, saj se lahko vsakodnevno preizkusijo v kvizih in nagradnih igrah. Kako? Pošljite SMS ali pokličite na 041 309 300. Preprosto!

V ritmu pozitivne lahko najdete na spletni strani, seveda pa so z vami tudi na Facebooku, Instagramu in TikToku, kjer pozitivne energije nikoli ne zmanjka. Pridružite se in doživite popoldneve v ritmu pozitivne!

NT

Nova radijska ekipa Jure Ličen (v sredini), Nuša Rojs in Rok Kreže z oddajo V ritmu pozitivne prinaša v Slovenijo svež radijski pristop in smernice svetovnih radijskih postaj. (Foto: Andraž Purg)

Ameriška veleposlanica v Celju

V Celju se je te dni mudila veleposlanica Združenih držav Amerike Jamie Lindler Harpootlian, ki jo je sprejel župan Mestne občine Celje Matija Kovač.

Na srečanju sta med drugim spregovorila tudi o povezovanju z največjim svetovnim gospodarstvom. Harpootlianova, ki je v Celju bila prvič, odkar od leta 2021 dela kot veleposlanica v Sloveniji, se je vpisala tudi v knjigo častnih gostov Celja.

SŠol

Veleposlanica ZDA Jamie Lindler Harpootlian je prvič obiskala knežje mesto. (Foto: MOC)

Sodelovanje na letovanju od vzgojiteljev zahteva veliko mero odgovornosti, razumevanja, predanosti, sočutja in strpnosti. (Foto: MOC)

Celjski dom v Baški vabi vzgojitelje

Tudi letos se lahko mladi, ki želijo preizkusiti svoje pedagoške sposobnosti, pridobiti priporočilo in ure za opravljanje prakse ter hkrati tudi nekaj zaslužiti, prijaviijo za delo animatorjev – vzgojiteljev v poletnih kolonijah. Letovanja bodo v Celjskem domu v Baški na otoku Krk v 10-dnevnih izmenah od 30. junija do 19. avgusta.

Celjski dom v Baški že 65 let izvaja spremljevalne socialne in zdravstvene dejavnosti za celjske otroke in mladino. Že ves čas je poletno letovišče otrok z zdravstvenimi težavami, zadnjih 25 let gosti tudi otroke iz socialno ogroženih družin.

Letovanj se tako udeležujejo otroci in mladostniki, stari od 5 do 14 let, ki prihajajo iz različnih okolij.

Tudi letos v Celjskem domu v Baški vabijo vse, ki jih veseli delo z otroki, da se pridružijo ekipi vzgojiteljev – animatorjev v zdravstveni in socialni koloniji. Pogoji za prijavo so polnoletnost, pri čemer je zaželena starost nad 21 let, izobrazba pedagoške smeri z možnostjo izjem, izkušnje pri delu z otroki in organizacijske ter animacijske sposobnosti. Dodatne informacije in obrazec za prijavo najdete na spletni strani www.celeia.si.

SJ

Justina kot vzornica

Najstarejša Zrečanka Justina Felicijan je v začetku marca dopolnila častitljivih sto let. Zrečani so jo prijetno presenetili s pristrčnim sprejemom, na katerem je bilo dobre volje in lepih želja v izobilju.

Zreška večnamenska dvorana je bila polna njenih sorodnikov, sosedov, prijateljev in znancev, ki so ji izrekli čestitke ob stotem rojstnem dnevu. Prišli so tudi predstavniki Krajevne skupnosti Zreče ter zreškega Rdečega križa, župnijske Karitas, društva upokojencev in krajevne organizacije Združenja borcev za vrednote NOB. Uvodoma so nastopili zreški godbeniki in pevski zbor Vrtca Zreče, zbrane je nagovoril zreški župan mag. Boris Podvršnik. Justina Felicijan se je rodila 3. marca 1924 in je v minulih desetletjih doživela številne vzpone in padce, od vojn in pomanjkanja do obnove ter razvoja nekdanje skupine domovine Jugoslavije, vse do osamosvojitve Slovenije in ustanovitve Občine Zreče. Vrsto let je bila dejavna na področju vzpostavljanja sistema socialne varnosti ter skrbi za najbolj ranljive občane. Njeno življenje so najbolj obogatile vloge žene, mame, babice in prababice. Danes

Justina Felicijan je najstarejša občanka Zreče. (Foto: Občina Zreče)

je Justina oskrbovanka Lambrechtovega doma v Slovenskih Konjicah. Kot je bilo mogoče slišati na sprejemu, je s svojim življenjem lahko vzornica marsikomu, predvsem mladim.

BF